

372.623044
ฉ823ก

บริจาค

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้แบบฝึก
ด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร

25 S.A. 2552

ลิขสิทธิ์ของศูนย์ศึกษามิปัญญาไทยในรามเกียรติ์
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
ชุดโครงการวิจัยเรื่อง “การวิจัยรามเกียรติ์เพื่อกิจกรรมการเรียนการสอน ๒๕๕๐”

S 363 629

มอบให้ หอสมุด มศว ประสานมิตร
เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา

ผ. อ. ส. ค. ม. พ.

ผศ. อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสาร

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึก
ด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

**การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึก
ด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร

**ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ**

อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร. (2551). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์. เอกสารงานวิจัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยใช้การวิจัยพัฒนาการ (Developmental Research) และมีจุดมุ่งหมายดังนี้

(1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์เป็นสื่อของนักเรียน

(2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 52 คน เลือกโดยเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้ 1) แผนการสอนเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ 2) แบบฝึกการสอนเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ 3) แบบทดสอบวัดทักษะในการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t-test แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ทั้ง 6 ด้านการเรียน และในภาพรวม โดยมีประสิทธิภาพของบทเรียนเท่ากับ 87.21 / 81.73
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ ของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Utaiwan Pinprachasan. (2008). *Improvement of Thai Writing Skill in Grade 3 Students by Using the Ramayana*. Bangkok: Srinakarinwirot University.

The purpose of this research was to improve Thai writing skill of grade 3 students. The researcher uses the developmental research with the objectives as follows:-

1. To invent and find out the efficiency of exercises for Thai writing skill improvement by using the Ramayana as instructional media.
2. To compare the Thai writing skill of grade 3 students before and after the improvement program.

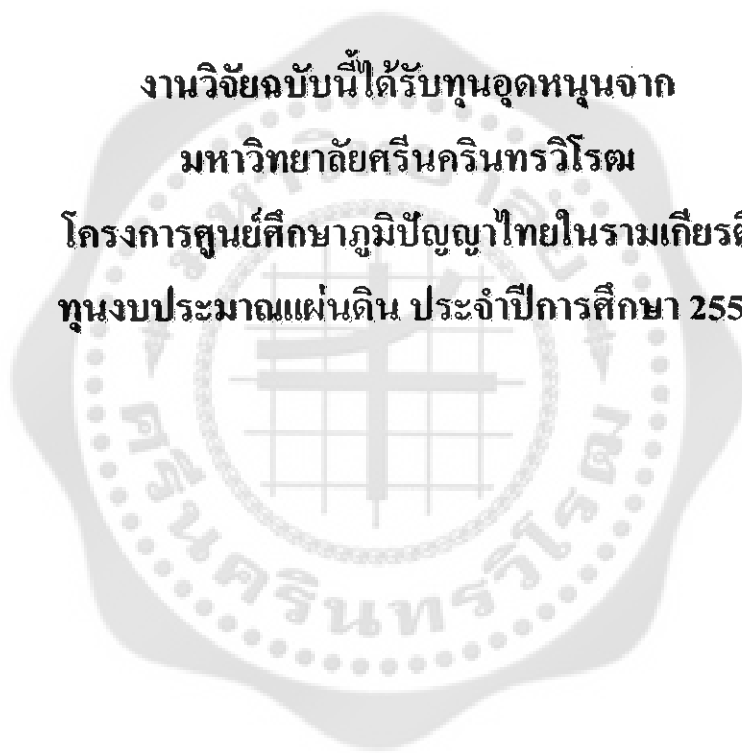
The samples used in this study were 52 students in class 3/4, at Srinakarinwirot University: Demonstration School (Elementary), in the first semester of the academic year 2008. They were selected by purposive sampling. There were 3 tools for this study:-

1. Lessons plan of Thai writing improvement by the Ramayana.
2. Exercise for Thai writing improvement by the Ramayana.
3. Test of the Thai writing improvement by the Ramayana.

The results as follows.

1. The efficiency of writing skill as improved by the Ramayana was increased, in 6 lesson plans and overall was 87.21/81.73, which was higher than the 80/80 setting standard criterion.
2. Achievement of the students' writing skill after using the Ramayana for improvement is significantly increased at .05 level.

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนจาก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
โครงการศูนย์ศึกษาภูมิปัญญาไทยในรามเกียรติ์
ทุนงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีการศึกษา 2551

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดีจาก รองศาสตราจารย์วรรณ โสมประยูร รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตนะ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ที่เป็นประโยชน์ด้วยความเอาใจใส่ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ทุนงบประมาณแผ่นดินประจำปี การศึกษา 2551 โครงการศูนย์ศึกษาภูมิปัญญาไทยในรามเกียรติ์

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง ที่กรุณาแนะนำนิสิตปริญญาโท เอกเทคโนโลยีการศึกษา นายสุรเชษฐ์ มีฤทธิ์ มาช่วยเหลือผลิตสื่อในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไตรรัตน์ พิพัฒน์โกศล ที่มีความกรุณาให้คำปรึกษาในเรื่องวรรณกรรมรามเกียรติ์ และเป็นผู้ตรวจเครื่องมือมาโดยตลอด ขอขอบคุณ ดร.มิ่ง เทพक्रमเมือง ที่กรุณาเป็นผู้ตรวจเครื่องมือในการวิจัย ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ประพนธ์ จำเริญญ ที่คอยกระตุ้นให้ทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณนิสิตปริญญาโท สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา นายอนุภูมิ คำขัง ที่ช่วยให้คำปรึกษาเรื่องสถิติ

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ อาจารย์นันทรัตน์ ชรรณวัฒน์ไพศาล คณาจารย์ และชอบใจนักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่อำนวยความสะดวกในการทดลองทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์เศรษฐกิจการเงินและการคลัง กรุงเทพมหานคร คุณหัสฎิณ ปิ่นประชาสรร และนายปิยวัฒน์ ปิ่นประชาสรร ตลอดจนเจ้าหน้าที่ๆ น้อยๆ ครอบครัวเรื่องศรี และปิ่นประชาสรร ที่ให้กำลังใจ

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ครู อาจารย์ ผู้ที่มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนในการวางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร

มีนาคม 2552

สารบัญ

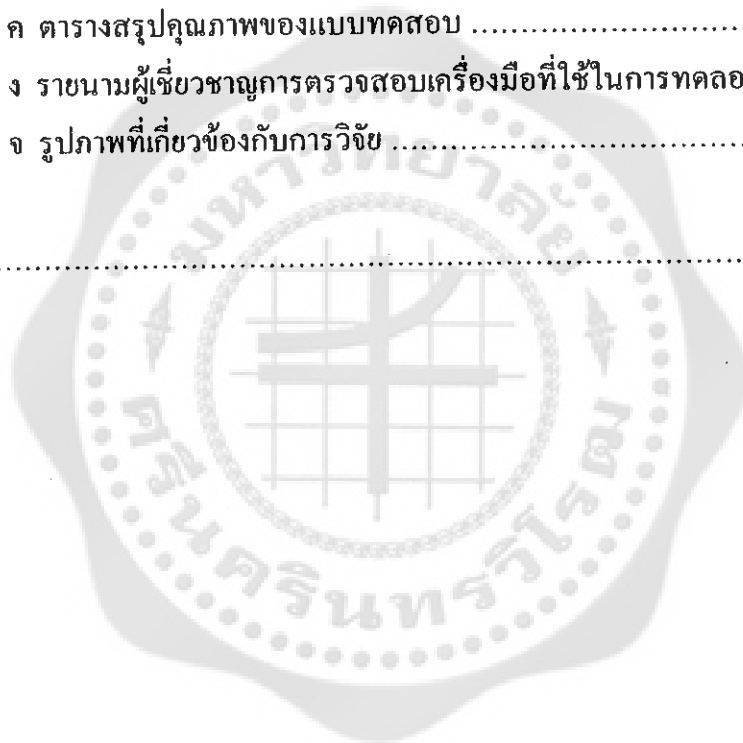
บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาไทย	9
ความหมายของการเขียนภาษาไทย	9
ความสำคัญของการเขียนภาษาไทย	9
จุดมุ่งหมายของการเขียน	10
ความมุ่งหมายในการสอนเขียนภาษาไทย	11
การสอนเขียน	11
ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาไทยที่ผู้วิจัยศึกษา ค้นคว้า	14
ความรู้เกี่ยวกับการเขียนประโยค	14
การเขียนเรื่องสั้น	21
การเขียนนิทาน	22
เอกสารเกี่ยวกับแบบฝึกการเขียน	23
หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับแบบฝึก	23
ประโยชน์ของแบบฝึก	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียน	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวกับรามเกียรติ์ตอนที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	33
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	33
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	38
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	44
* ความมุ่งหมายของการวิจัย	44
สมมติฐานของการวิจัย	44
วิธีดำเนินการวิจัย	44
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล	45
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
อภิปรายผล	47
ข้อเสนอแนะ	50

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	57
ภาคผนวก ก แผนการสอนและแบบฝึกทักษะการเขียน	58
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนภาษาไทย ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2...	90
ภาคผนวก ค ตารางสรุปคุณภาพของแบบทดสอบ	100
ภาคผนวก ง ราชานามผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	112
ภาคผนวก จ รูปภาพที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	114
ประวัติผู้วิจัย	129

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ ตามเกณฑ์การหาประสิทธิภาพ 80/80	42
2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกวรรณกรรมรามเกียรติ์	43
3 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์	101
4 ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบพอยท์-ไบซีเรียล (Point biserial: r_{pbis}) ของแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์	103
5 คะแนนแบบฝึกหัด (E_1) และแบบทดสอบประจำด้านที่ 1 (E_2) เรื่อง เขียนประโยค	105
6 คะแนนแบบฝึกหัด (E_1) และแบบทดสอบประจำด้านที่ 2 (E_2) เรื่อง เขียนเรื่องสั้น..	106
7 คะแนนแบบฝึกหัด (E_1) และแบบทดสอบประจำด้านที่ 3 (E_2) เรื่อง เขียนคำขวัญ...	107
8 คะแนนแบบฝึกหัด (E_1) และแบบทดสอบประจำด้านที่ 4 (E_2) เรื่อง เขียนกลอนแปด	108
9 คะแนนแบบฝึกหัด (E_1) และแบบทดสอบประจำด้านที่ 5 (E_2) เรื่อง เขียนคำคล้องจอง	109
10 คะแนนแบบฝึกหัด (E_1) และแบบทดสอบประจำด้านที่ 6 (E_2) เรื่อง เขียนนิทาน	110
11 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์	111

บทที่ 1

บทนำ

ชาติไทยมีความสำคัญต่อทุกคนในชาติเพราะเป็นเอกราช มีเอกลักษณ์ประจำชาติหลายอย่าง เช่น ประเพณีวัฒนธรรม โดยเฉพาะเรื่องภาษาไทย เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม ก่อให้เกิดเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ภาษาไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถในการทำงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข (กรมวิชาการ. 2544 : 1-8)

ภาษาไทยมีประโยชน์ในการดำรงชีวิตและมีความสำคัญช่วยให้คนเรารู้จักคิด รู้จักแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ มีทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน คิดวิเคราะห์ พิจารณา มีเหตุผล ถ้าเรียนภาษาไทยได้ดีจะเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาต่าง ๆ ได้ ช่วยให้เกิดความสามัคคี ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพเสริมสร้างสติปัญญาได้ดี นอกจากนี้แล้ว ภาษาไทยช่วยให้มีนิสัยรักการอ่านการเขียนแสวงหาความรู้ ชื่นชมในวรรณคดีและวรรณกรรม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีวิสัยทัศน์โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง (กรมวิชาการ. 2544 ก : 2) การเรียนการสอนภาษาไทยที่ดีนั้น ผู้เรียนควรมีทักษะทางภาษา ครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะ และประสบการณ์ทางภาษาให้มาก จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน ครูจะต้องมีบทบาทในการฝึกฝน ให้นักเรียนรู้จักการคิดแก้ปัญหาและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (มนัสวาท ไชยคารา. 2546 : 1) และช่วยให้รู้สึกถึงความ เป็นไทย

เนื่องจากภาษาไทยมีคุณค่าและสำคัญยิ่งสำหรับคนไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้ และการแก้ปัญหา มุ่งเน้นให้มีผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ให้มีมาตรฐานและพัฒนาทั้งด้านการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดี และวรรณกรรม โดยเฉพาะการเขียนภาษาไทย กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วง ชั้นที่ 1-3 เป็นขั้นพื้นฐานในการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนสามารถเขียนคำได้ถูกต้องตามความหมาย สะกดคำได้ ถูกต้อง ใช้ความรู้ประสบการณ์ เขียนประโยค ข้อความ เรื่องราวแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการ จินตนาการ รวมทั้งใช้กระบวนการเขียน พัฒนางานเขียน มีมารยาทการเขียน มีนิสัยรัก การเขียน และใช้ทักษะการเขียน จัดบันทึกความรู้ ประสบการณ์และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 7)

การเขียนภาษาไทยเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษาทั้งในการเรียนระดับพื้นฐานและในระดับสูง การเรียนในระดับพื้นฐานจะเน้นในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน วิเคราะห์วรรณกรรมได้ถูกต้องทางภาษาไทย ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและเป็นความจำเป็นของนักเรียนทุกคนที่จะต้องศึกษาไว้

จากการประเมินผลการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลของกรมวิชาการที่ได้วิจัยสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับโรงเรียนประถมศึกษาแล้ว พบว่า การเรียนการสอนเขียนภาษาไทยที่ประกอบไปด้วยการเขียนประโยค เขียนเรื่องสั้น เขียนคำกล้องจอง เขียนคำขวัญ เขียนกลอนแปด และเขียนนิทาน ของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ซึ่งสมรรถภาพที่มีปัญหา ได้แก่ ทักษะเรื่องตามจินตนาการการเขียน การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนในเรื่องดังกล่าวไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าวคือ ผู้สอนมีชั่วโมงการสอนมาก มีภาระหน้าที่อื่นๆที่ต้องรับผิดชอบจึงทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพมากเท่าที่ควร (กรมวิชาการ, 2548 : 6) นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจุบันการจัดมีผลการเรียนเรื่องการเขียนดังกล่าว มีคะแนนต่ำเนื่องจากนักเรียนขาดทักษะไม่ได้ฝึกฝน ครูขาดสื่อการเรียนการสอน เพื่อแก้ไขปัญหานี้ให้กับนักเรียนและครูผู้สอน เพื่อรักษาวัฒนธรรมและฝึกทักษะการสอนเขียนภาษาไทยให้กับนักเรียน ผู้วิจัยจึงจัดทำสื่อการเรียนการสอนการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ เพื่อฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเพื่อเตรียมตัวนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีความพร้อมขั้นพื้นฐานที่จะเรียนโยนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ในโรงเรียนชั้น

สื่อการสอนและแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอน แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ แบบฝึกการเขียนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน ช่วยลดภาระของครูได้มาก ตลอดจนช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น ตามกฎแห่งการฝึกของธอร์นไคค์ ที่ว่า สิ่งใดที่คนได้ทำบ่อยๆ หรือมีการฝึกเสมอๆ คนย่อมทำสิ่งนั้นได้ดี คนขาดการฝึกฝน ทำสิ่งที่ทำได้ไม่ดี และจะค่อยๆ ลืมเลือนไป (สุจริต เพ็ชรชอบ, 2522: 5) และการให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนจะช่วยชี้จุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจนเพื่อที่ครูจำได้แก้ไขปรับปรุงเฉพาะจุดอย่างทันท่วงที (มนัสวาท ไชยคารา, 2546: 3)

การเรียนการสอนที่ใช้ทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกการเขียนด้วยรามเกียรติ์ ซึ่งเป็นการแสดงหรือศิลปะขั้นสูง เพราะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น เพลง บทละคร จาก การแต่งกาย ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องมีครูภูมิปัญญาไทย จึงจะจัดการแสดงได้ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เป็นสถานศึกษาอีกแห่งหนึ่งที่ส่งเสริม

ให้นักเรียนได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมการแสดงโจน ซึ่งจัดติดต่อกันให้มีมานานถึง 28 ปี (พ.ศ. 2551)

นักเรียนตั้งใจแสดงโจนเป็นอย่างดี อาจารย์และผู้ปกครองร่วมมือกันก่อให้เกิดความภูมิใจเป็นอันมาก รายงานผลการประเมินความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม การแสดงประจำปี การศึกษา 2548 ณ หอประชุมใหญ่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย วันอาทิตย์ที่ 22 มกราคม 2548 ซึ่งฝ่ายประเมินผลได้สร้างแบบสอบถามเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแสดงความคิดเห็นผลการวิเคราะห์พบว่า เป็นที่พอใจในการแสดงโจนด้วยรามเกียรติ์ ทั้งผู้แสดงและผู้ชม 100 เปอร์เซ็นต์ ของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายวิเคราะห์การแสดง. 2548 : 5)

การเตรียมตัวให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตและโรงเรียนที่สนใจได้เรียนรู้โจนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์เป็นสิ่งสำคัญ

ดังนั้นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2544 หลักสูตรใหม่ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งให้ผู้เรียนเก่ง ดี มีสุข และเพื่อให้สอดคล้องกับโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ได้จัดการแสดงโจนขึ้นทุกปี ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ในการทำวิจัยครั้งนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยใช้การวิจัยพัฒนาการ (Developmental Research) และมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์เป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ช่วยให้ครูและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้ตระหนักถึงคุณค่าของทักษะการเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการเขียนและเห็นความสำคัญของวรรณกรรมรามเกียรติ์ที่ทุกคนควรช่วยกันอนุรักษ์ไว้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการสอน

เขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนเขียนภาษาไทยมี
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียน
สาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2551 ภาคเรียนที่ 1
จำนวน 220 คน จำนวน 4 ห้อง เป็นนักเรียนที่ยังไม่ได้เรียนเนื้อหาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 ภาคเรียน
ที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่าย
ประถม) จำนวน 52 คน ซึ่งเลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จากทั้งหมด 4 ห้องเรียน

2. ระยะเวลาในการทดลอง ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันจันทร์
กับวันอังคาร เวลา 8.30 – 9.20 น. และ 9.40 – 10.30 น. วันละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีดังนี้

3.1.1 เขียนประโยค

3.1.2 เขียนเรื่องสั้น

3.1.3 เขียนคำคล้องจอง

3.1.4 เขียนคำขวัญ

3.1.5 เขียนกลอนแปด

3.1.6 เขียนนิทาน

3.2 ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการสอนการเขียนภาษาไทยด้วยรามเกียรติ์

4.2 แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยรามเกียรติ์

4.3 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยรามเกียรติ์

4.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการสอนเขียนภาษาไทย

5. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

5.1 ศึกษาค้นคว้าการเขียนภาษาไทย

5.2 ศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมรามเกียรติ์

5.3 เขียนแผนการสอนการเขียนภาษาไทย

5.4 แบบฝึกการเขียนภาษาไทย

5.5 แบบทดสอบปรนัย 1 ฉบับ และอัตนัย 1 ฉบับ

นียมศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาการเขียนภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการเขียนภาษาไทยประกอบไปด้วยการเขียนประโยค เขียนเรื่องสั้น เขียนคำคล้องจอง เขียนคำขวัญ เขียนกลอนแปด และเขียนนิทาน

2. วรรณกรรมรามเกียรติ์ หมายถึง เรื่องราวหนังสือเรื่องหนึ่งว่าด้วยการทำสงครามของมนุษย์ ชักษ์ ถึง โดยพระรามทำศึกกับ ทศกัณฐ์ วรรณกรรมรามเกียรติ์ เป็นวรรณคดีที่มีความผูกพันอยู่กับวิถีชีวิตไทยแต่โบราณกาล รามเกียรติ์ที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ บทละครพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช และวรรณกรรมรามเกียรติ์ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและเรียบเรียงขึ้น

3. แบบฝึกการสอนเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ หมายถึง การจัดกิจกรรมบทเรียน โดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เลือกจากวรรณกรรมรามเกียรติ์ ตอน กำเนิดทศกัณฐ์ กำเนิดนางมณโฑ กำเนิดนางสีดา กำเนิดหนุมาน กำเนิดมังฆวนุ กำเนิดทรพี เป็นความชำนาญ ความคล่องแคล่วในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเพื่อแก้ปัญหาการเขียนภาษาไทยตามเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์การเขียนของนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80

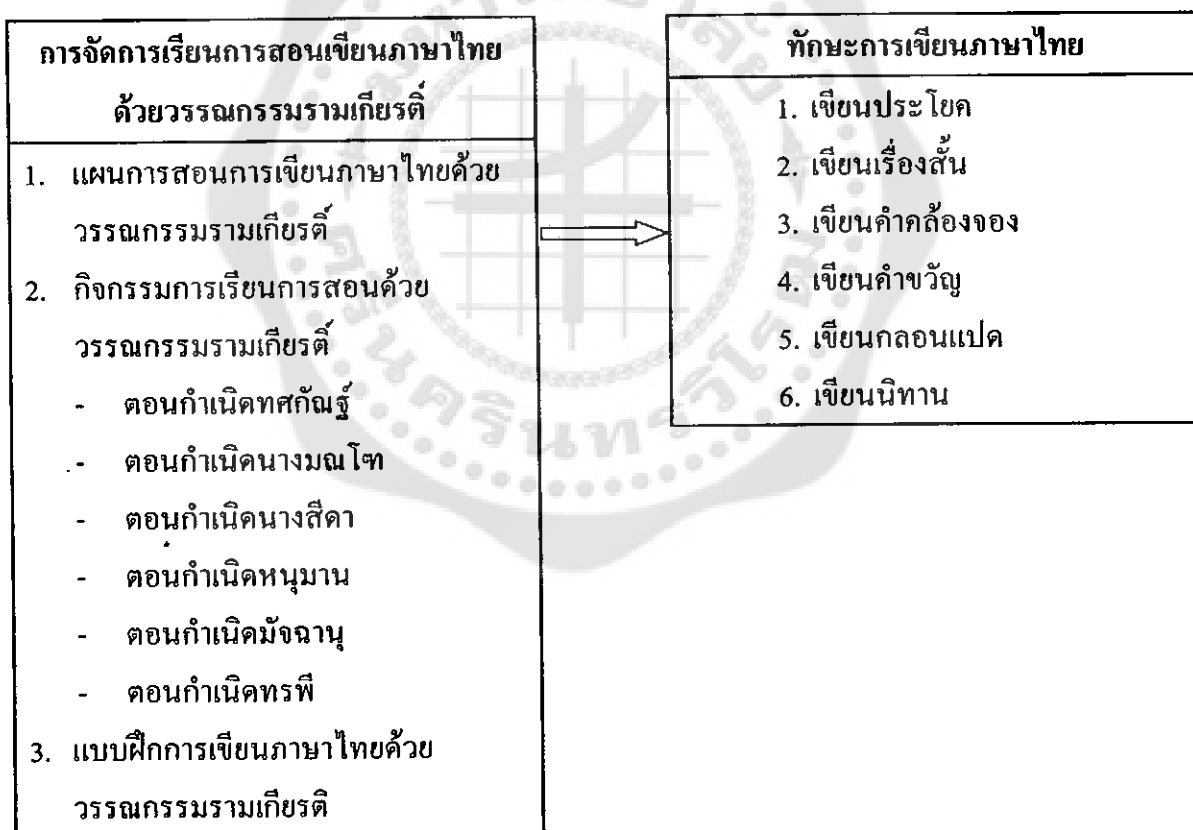
เกณฑ์ 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เมื่อเทียบกับคะแนนเต็มของนักเรียนทุกคนที่ได้จากผลงานการทดลองระหว่างเรียน

เกณฑ์ 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เมื่อเทียบกับคะแนนเต็มของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการจำแนกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่มีทักษะการเขียนภาษาไทย ความสามารถของนักเรียนที่มีทักษะการเขียนประโยค เขียนเรื่องสั้น เขียนคำคล้องจอง เขียนคำขวัญ เขียนกลอนแปด เขียนนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ในแต่ละตอนที่ผู้วิจัยเลือกทำการทดลอง มี 6 ตอนคือ ตอนกำเนิดทศกัณฐ์ ตอนกำเนิดนางมณโฑ ตอนกำเนิดสีดา ตอนกำเนิดหนุมาน ตอนกำเนิดมังฆวนุ ตอนกำเนิดทรพี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์เป็นสิ่งที่น่าสนใจในการศึกษาค้นคว้า เพราะวรรณกรรมรามเกียรติ์มีความโดดเด่นในการเขียนภาษาไทยเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการเขียนภาษาไทยโดยนำเอาวรรณกรรมรามเกียรติ์ ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบและคุ้นเคยของนักเรียนมาเป็นแบบฝึกการสอนเขียนภาษาไทยครั้งนี้ ดังนั้นผู้วิจัยจะเลือกวรรณกรรมรามเกียรติ์จำนวน 6 ตอนคือ ตอนกำเนิดทศกัณฐ์ กำเนิดนางมณฑา กำเนิดนางสีดา กำเนิดหนุมาน กำเนิดมัจฉานุ และกำเนิดทศพี นำมาเป็นสื่อในการเขียนประโยคการเขียนเรื่องสั้น การเขียนคำคล้องจอง การเขียนคำขวัญ การเขียนกลอนแปด และการเขียนนิทาน เพื่อประกอบการสอนและปูพื้นฐานในการเขียนภาษาไทยในช่วงชั้นปีที่ 2 คือ ประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโอกาสต่อไป

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ศึกษาแนวความคิดและทฤษฎี รวมถึงผลงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาไทย
 - 1.1 ความหมายของการเขียนภาษาไทย
 - 1.2 ความสำคัญของการเขียนภาษาไทย
 - 1.3 ความมุ่งหมายในการเขียนภาษาไทย
 - 1.4 ความมุ่งหมายในการสอนเขียน
 - 1.5 ประโยชน์ของการเขียน
 - 1.6 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาไทยที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 การเขียนประโยค
 - 2.2 การเขียนเรื่องสั้น
 - 2.3 การเขียนคำขวัญ
 - 2.4 การเขียนคำคล้องจอง
 - 2.5 การเขียนกลอนแปด
 - 2.6 การเขียนนิทาน
3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกการเขียน
 - 3.1 หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับแบบฝึก
 - 3.2 ความหมายของแบบฝึก
 - 3.3 ความสำคัญของแบบฝึก
 - 3.4 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
 - 3.5 ประโยชน์ของแบบฝึก
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียน
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกการเขียน
 - 4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรามเกียรติ์ตอนที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาไทย

1.1 ความหมายของการเขียนภาษาไทย

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2545) การเขียนคือการขีดให้เป็นตัวหนังสือ หรือเลข ขีดให้เป็นเส้นหรือรูปต่างๆ วาด แต่งหนังสือ

พจนานุกรมนักเรียน ฉบับปรับปรุง (2541: 1) ได้ให้ความหมายการเขียนคือ วิชาภาษาไทยตามคำบอกของครู เพื่อฝึกเขียนตัวสะกดการันต์ให้ถูกต้อง

วรรณ โสมประยูร (2544: 139) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียนหมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกตามหลักของภาษาศิลป์

ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์ (2530: 13) กล่าวว่า การเขียนคือการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด หรือการสื่อสารกันด้วยลายลักษณ์อักษร เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจซึ่งกันและกัน

การเขียนจึงเป็นการสื่อสารของมนุษย์เพื่อแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกต่างๆ ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความคิด ความรู้สึกต่างๆ ของผู้เขียน รวมทั้งเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดต่างๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจได้

1.2 ความสำคัญของการเขียนภาษาไทย

การเขียนมีความสำคัญต่อบุคคลและสังคม ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจจากประสบการณ์ของตนเสนอผู้อ่าน
2. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมเพราะภาษามีความสำคัญ
3. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้
4. เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์
5. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียนทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียนได้จากวรรณกรรม และการเขียนอื่นๆ
6. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้ผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา
7. เป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
8. เป็นการเสนอความต้องการของมนุษย์ ตามความต้องการที่มนุษย์ปรารถนา

9. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับยกย่องว่ามีเกียรติ และเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจ
10. เป็นการพัฒนาความสามารถส่วนบุคคลในการแสดงออก

1.3 จุดมุ่งหมายของการเขียน

การเขียนแต่ละชนิดมีจุดมุ่งหมายเฉพาะของแต่ละอย่างที่แตกต่างกันออกไปตามเนื้อหาสาระของเรื่องที่เขียนนั้นๆ มีผู้ให้จุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2537: 141) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ดังนี้

1. เพื่อคัดลายมือหรือเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบ ชัดเจน และอ่านเข้าใจได้ง่าย
 2. เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะการเขียนให้พัฒนาองกามขึ้นตามควรแก่วัย
 3. เพื่อให้มีทักษะการเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขระวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้อง และเขียนได้รวดเร็ว
 4. เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาเขียนที่ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส
 5. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิด แล้วจดบันทึก สรุป และย่อใจความเรื่องที่อ่านหรือฟังได้
 6. เพื่อถ่ายทอดให้มีจินตนาการ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความรู้สึกนึกคิดเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายอย่างแจ่มแจ้ง
 7. เพื่อให้สามารถสังเกต จดจำ และเลือกเฟ้นถ้อยคำ หรือสำนวนโวหารให้ถูกต้องตามหลักภาษา และสื่อความหมายตรงตามที่กำหนด
 8. เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่างๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
 9. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียนที่ตนเองสนใจและมีความถนัด
- กองทัพ เคลือบพนิชกุล (2542: 125) อ้างอิงจาก มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์ ได้แบ่งความมุ่งหมายของการเขียนออกเป็น 5 ประการ ดังนี้
1. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเขียนเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ เล่าเหตุการณ์ที่ผู้เขียนประสบ หรือเล่าเรื่องที่เกิดขึ้น
 2. การเขียนเพื่ออภิปราย เป็นการเขียนเพื่อบอกวิธีทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อชี้แจงตอบปัญหาความรู้หรือความคิดที่เข้าใจยาก
 3. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนในเรื่องต่างๆ อาจเป็นการแสดงความคิดเห็นอย่างเดียวหรืออาจประกอบด้วยคำแนะนำ ข้อคิด ข้อเตือนใจ

4. การเขียนเพื่อชักจูงใจ เป็นการเขียนเพื่อเชิญชวนให้ผู้อ่านสนใจสิ่งที่เขียนแนะนำ รวมทั้งเขียนเพื่อเปลี่ยนความรู้สึก เปลี่ยนใจ หรือเปลี่ยนท่าทีของผู้อ่านให้คล้อยตามตามที่ต้องการ

5. การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ เป็นการเขียนถ่ายทอดความรู้สึก เปลี่ยนใจหรือเปลี่ยนท่าทีของผู้อ่านให้คล้อยตามตามที่ต้องการ

1.4 ความมุ่งหมายในการสอนเขียนภาษาไทย

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2522 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 7) ในการสอนเขียนให้นักเรียนในระดับชั้นต่างๆ เพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนมีความสามารถ ดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้อง สวยงาม สื่อความได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียน และนำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 เพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้อง รวดเร็ว เป็นระเบียบสวยงาม และสื่อความได้อย่างมีรูปแบบได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน เขียนแสดงความนึกคิดอย่างเสรี และเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียน และนำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เพื่อให้มีนิสัยที่ดีในการเขียน เขียนได้ถูกต้อง เขียนอย่างมีรูปแบบได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน เขียนแสดงความนึกคิดอย่างเสรี และเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียน และนำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

1.5 การสอนเขียน

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการสอนเขียนไว้ดังนี้

กรณีการ พวงเกษม (2535: 75-77) ได้กล่าวถึงการสอนเขียนไว้หลายวิธีดังนี้

1. การเขียนแบบให้เด็กคัดลอกตัวพยัญชนะสระ วรรณยุกต์ คัดลอกคำและคัดลอกข้อความ

2. การสอนคัดไทยหรือคัดลายมือ เป็นการเขียนเพื่อเลียนแบบข้อความที่กำหนดให้ ต้องการฝึกให้นักเรียนมีนิสัยในการทำงานเป็นระเบียบ รักความสะอาด มีความประณีต มีสมาธิในการทำงานยาวนาน และมุ่งให้นักเรียนเขียนได้ถูกต้องสวยงาม ในการสอนให้บอกกฎเกณฑ์ให้นักเรียนทราบ

3. การสอนเขียนด้วยตนเอง ซึ่งประกอบด้วยการสอนเขียนไทย เขียนเรื่อง เขียนเพื่อติดต่อสื่อสาร เขียนเพื่อบันทึกเรื่องราวหรือเหตุการณ์ เขียนรายงาน เขียนประกาศเชิญชวน เขียนบัตรอวยพร การย่อเรื่องเพื่อบันทึกใจความสำคัญ

๔. การสอนเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ครูควรเน้นในเรื่องการเขียนสะกดคำ การเขียนเรื่องย่อความ จดหมาย และการทำแบบฝึกหัดในบทเรียน การจดบันทึกสั้นๆ จากการอ่านจากเหตุการณ์ที่ได้ประสบมาจากการฟัง

5. การสร้างความพร้อมในการเขียน ครูควรใช้เทคนิคเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเขียน เช่น ก่อนที่จะให้เขียนให้มีการเล่นเกม ฝึกความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อมือ ด้วยการวาด การลากเส้นประ เล่นปั้นดินน้ำมันให้เป็นตัวอักษรต่าง ๆ ให้ระบายสีภาพที่มีตัวอักษร

6. การประเมินผลการเขียน เช่น ประเมินผลด้านการเขียนสะกดคำ ต้องหาคำจากแบบเรียน คำที่มีความสำคัญในทางสังคม และเป็นคำยากพอสมควร การประเมินผลการเขียนสะกดคำนี้อาจจะอ่านให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนเขียนตามหรืออาจจะให้คำที่ถูกและผิดมาแล้วให้นักเรียนเลือกคำดังกล่าว หรืออาจจะให้ข้อความมา และมีคำที่สะกดผิดปนอยู่ แล้วให้นักเรียนเลือกคำที่สะกดผิดแล้วแก้ไขให้ถูกต้อง

สุจริต เพียรชอบ; และสายใจ อินทร์พรพรย์ (2536: 165-167) ได้กล่าวถึงวิธีสอนเขียนไว้ดังนี้

1. ก่อนสอนควรทดสอบความพร้อมในการเขียนของผู้เรียน
2. ผู้สอนควรปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนักในคุณค่าของการเขียนที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันและสามารถยึดเป็นอาชีพในอนาคตได้
3. การสอนแต่ละครั้งผู้สอนควรตั้งจุดประสงค์ในแต่ละครั้งอย่างชัดเจน
4. ในการสอนเขียน ผู้สอนไม่ควรกำหนดตัวเรื่องตายตัว ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเสนอและเลือกเรื่องเอง
5. ควรสอนทักษะการเขียนให้สัมพันธ์ทักษะการสอนอื่น
6. ผู้สอนควรใช้กลวิธีการจูงใจหลายๆ รูปแบบ
7. การจัดกิจกรรมและมอบหมายงาน ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
8. ผู้สอนควรใช้วิธีสอนหลากหลายเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเขียน
9. ผู้สอนควรจัดกิจกรรมประกอบการสอนหลายๆ ประเภท และควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมนั้นด้วย และกิจกรรมการเขียนนั้นควรเป็นกิจกรรมที่ให้ประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองให้มาก

10. การสอนทักษะการเขียนให้ได้ผลดีนั้น ผู้สอนควรใช้สื่อการสอนประกอบด้วย เพราะจะช่วยสร้างความสนใจและยังทำให้เข้าใจบทเรียนเร็วขึ้น

11. ผู้สอนควรวางแผนการสอนอย่างละเอียด

12. ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการสร้างเกณฑ์การเขียนประเภทต่างๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเขียนโดยมีหลักเกณฑ์ นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยให้การประเมินผลง่ายขึ้น ผู้เรียนเองก็สามารถปรับปรุงทักษะการเขียนของตนเองให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

13. ในกรณีที่ผู้เรียนประสบปัญหาในการเขียน เช่น ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นภาษาเขียน ผู้สอนช่วยได้โดยการสร้างสถานการณ์ และจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเขียน

14. เมื่อผู้เรียนเขียนตามที่ผู้สอนมอบหมายแล้ว ผู้สอนควรรีบตรวจให้เสร็จแล้วคืนให้ผู้เรียน พร้อมทั้งเขียนติชมให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้ทราบว่าตนมีข้อดีข้อเสียอย่างไร ทั้งนี้เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการเขียนต่อไป

15. ผู้สอนควรจัดกิจกรรมหรือมอบหมายงานให้ผู้เรียนไปทำนอกชั้นเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเขียนได้อย่างสม่ำเสมอ

1.6 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

วรรณิ โสมประยูร (2539: 146-148) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนไว้ดังนี้

1. อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

1.1 มือ การพัฒนามือเป็นสำคัญในการเขียน

1.2 ตา การเขียนจำเป็นต้องใช้สายตาดูแบบว่าเหมือนแบบหรือไม่

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างตากับกล้ามเนื้อ การเขียนต้องอาศัยตามองเพื่อรับเข้า และใช้มือเขียนสิ่งที่มองนั้น นอกจากนี้ตายังต้องมองสิ่งที่มือเขียนว่ามีขนาดถูกต้องเหมือนแบบหรือเหมือนที่คิดไว้หรือไม่ นอกจากนี้ในบางครั้งเมื่อเด็กเขียนตามคำบอก การฟังจะมีส่วนเกี่ยวข้องอีกด้วย เพราะถ้าฟังไม่ชัดก็จะเขียนไม่ถูก

2. สมอหรือสติปัญญา

2.1 ความสามารถในการรับรู้และจำ การสังเกตสิ่งที่จะเขียนว่ามีลักษณะอย่างไร การเห็นความสัมพันธ์ของเรื่องที่จะเขียน การตีความเรื่องก่อนจะเขียนบรรยาย การลำดับความคิดเพื่อบรรยายเรื่อง การจำลักษณะตัวอักษร คำ ประโยค และข้อความ

2.2 ความสามารถในการแสดงออกที่ต่างกัน เนื่องจากความสามารถในการรับและการถ่ายทอดของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน กล่าวคือ บางคนเขียนได้สวย เร็ว แต่บางคนบังคับกล้ามเนื้อให้เขียนได้ไม่ดี

2.3 ช่วงของความสนใจและความตั้งใจต่างกัน เด็กที่มีช่วงความสนใจสั้นมักเขียนได้น้อย ทำให้ทักษะการเขียนไม่ดีเท่าที่ควร และมีความตั้งใจเรียนลดลง

2.4 การเขียนมีความจำเป็นต้องโยงความคิดให้สัมพันธ์และต่อเนื่องกัน เพราะความคิดที่สัมพันธ์และต่อเนื่องกันนั้นจะเป็นสื่อให้นักเรียนสามารถเขียนเรื่องราวต่างๆ ให้คิดต่อสัมพันธ์กันได้มาก

3. สิ่งแวดล้อม การเขียนเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการพูด การฟัง การอ่านมาก่อน ดังนั้นการเขียนจึงต้องอาศัยประสบการณ์พื้นฐานทั้งที่บ้าน โรงเรียน และสังคม

สรุป ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน ได้แก่ อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการเขียน อันได้แก่ มือ ตา และการทำงานประสานกันระหว่างตากับมือ และจากการที่สมองรับรู้ แปลความหมายจากสิ่งเร้าที่อวัยวะรับสัมผัสมาซึ่งสมอง

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาไทยที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า

2.1 ความรู้เกี่ยวกับการเขียนประโยค

วรรณิ โสมประยูร (2544: 163-168) กล่าวว่า ประโยคเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการเขียน เพราะประโยคเป็นการเรียบเรียงคำให้ถูกต้องตามแผนโครงสร้างของภาษา ซึ่งยึดหลักการเรียงลำดับตำแหน่งของคำเป็นประเด็นสำคัญ ถ้าเรียงลำดับตำแหน่งของคำสับสนความหมายแตกต่างกันออกไป เช่น ประโยคที่ว่า “ใครใช้ให้ไป” ถ้าจัดเรียงลำดับเสียใหม่จะมีความหมายแตกต่างกันออกไปได้อีก เช่น

- ใครใช้ให้ไป
- ให้ใครไปใช้
- ใครให้ไปใช้
- ให้ไปใช้ใคร
- ใครไปใช้ให้
- ให้ใครใช้ไป

จากตัวอย่างที่กล่าวข้างต้น จะพบว่าประโยคมีความหมายแตกต่างกันออกไปมาก ทำให้เกิดปัญหาในการสื่อความหมาย ดังนั้นจึงได้มีการกำหนดแบบแผนของประโยคขึ้น ความรู้เกี่ยวกับการเขียนประโยคที่ควรทราบ มีดังนี้

รูปประโยคภาษาไทย

การเขียนรูปประโยคภาษาไทยจะช่วยให้ผู้เขียนรู้จักเน้นใจความสำคัญที่เขียนได้ เพราะถ้าหากผู้เขียนต้องการเน้นส่วนใดก็เอาส่วนนั้นมาขึ้นต้นประโยคก่อน เช่น ถ้าต้องการเน้นผู้ถูกกระทำก็เอากริยาขึ้นต้นประโยค สำหรับรูปประโยคภาษาไทยที่ใช้กันอยู่มีดังนี้

1. ประโยคประธาน คือ ประโยคที่ผู้ถูกกระทำขึ้นต้นเป็นประธานของประโยค เช่น “นักศึกษากำลังฟังการอภิปราย”

2. ประโยคกรรม คือ ประโยคที่ผู้ถูกกระทำขึ้นต้นเป็นประธานของประโยค เช่น “นกถูกชวานาฮิง”

ข้อสังเกตคำว่า “ถูก” นิยมใช้เฉพาะกริยาที่แสดงไปในทางไม่ปรารถนา เช่น ถูกตี ถูกกัด ถูกยิง แต่ถ้าเป็นกริยาที่แสดงไปในทางที่ปรารถนามักจะคำว่าถูก เช่น “ตึกหลังนี้สร้างได้สวย” “ส้มผลนี้กินอร่อย”

3. ประโยคกริยา คือ ประโยคที่ใช้กริยาขึ้นต้นประโยค สวมมากมักใช้คำ “เกิด” “มี” “ปรากฏ” เช่น “เกิดลมบกลมทะเลในฤดูร้อน”

4. ประโยคการិกร คือ ประโยคประธานหรือประโยคกรรมซึ่งมีผู้รับใช้แทรกเข้ามา เช่น ประโยคเดิม “แม่ส่งคนใช้ไปตลาด” ประโยคการิกรเป็น “คนใช้ถูกแม่ส่งให้ไปตลาด”

โครงสร้างประโยคภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด จึงถือเอาการเรียงตำแหน่งของคำเป็นหลัก ถ้าเรียงตำแหน่งคำสับกันจะทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนแปลงไปด้วย ซึ่งครูควรมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของประโยค เพราะนอกจากจะเป็นพื้นฐานและพัฒนาทักษะการเขียนของครูแล้ว ยังเป็นแนวทางให้ครูพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของเด็กได้ถูกต้องเหมาะสม อันจะเป็นผลทำให้การสอนภาษาไทยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ครูต้องรู้และเข้าใจโครงสร้างของประโยคภาษาไทยแบบต่างๆ ซึ่งมีการเรียงลำดับรูปประโยคหลายรูปแบบ แต่ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะแบบที่เป็นพื้นฐานจำเป็นในการสอนเขียนของครูระดับประถมศึกษาเท่านั้น

1. โครงสร้างประโยคบอกเล่า คือ ประโยคที่นำคำมาเรียงโดยมีประธาน กริยา และกรรม เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจว่า ใคร ทำอะไร อย่างไร เช่น

1.1 ประโยคที่มีประธาน-กริยา

ประธาน	กริยา
ม้า	วิ่ง
นก	บิน
คน	เดิน

1.2 ประโยคที่มีประธาน – กริยา - กรรม

ประธาน	กริยา	กรรม
ครู	รัก	นักเรียน
พี่	สอน	น้อง
หมา	กิน	ข้าว

1.3 ประโยคที่มีส่วนประกอบขยายประธาน – กริยา – กรรม

ลำดับคำที่ประกอบขยายมักอยู่ข้างหลังติดกับคำที่ถูกขยาย ยกเว้นคำขยายกริยา อาจไม่ติดกริยาเสมอไป ตำแหน่งของคำกริยาจึงไม่คงที่ เช่น

ประธาน	ขยายประธาน	กริยา	ขยายกริยา
ครู	คนสวย	พูด	ไพเราะ
เด็ก	คนนั้น	นั่งหลับ	เมื่อเช้านี้
ขยายกริยา	ประธาน	ขยายประธาน	กริยา
เมื่อเช้านี้	เด็ก	คนนั้น	นั่งหลับ

ประธาน	ขยายประธาน	กริยา	กรรม	ขยายกรรม	ขยายกริยา
ตำรวจ	สถานีพญาไท	จับ	ผู้ร้าย	คนสำคัญ	ในตอนค่ำ

หรืออาจเขียนว่า “ในตอนค่ำ ตำรวจสถานีพญาไท จับผู้ร้ายคนสำคัญ” นั้นแสดงว่าตำแหน่งคำขยายกริยาไม่คงที่

1.4 ประโยคที่มีคำเสริม ประโยคแบบนี้ต้องมีคำเสริม เพื่อให้ประโยคสมบูรณ์ ซึ่งมีคำเสริม 3 ชนิดด้วยกัน ดังนี้

- คำเสริมพิเศษ เช่น ประกติ ธรรมดา น่ากลัว ตามธรรมดา
- คำเสริมที่บอกเวลา เช่น ตอนนี้ ขณะนี้ เดิมนั้น เวลานั้น
- คำเสริมที่บอกสถานที่ เช่น ที่บ้าน ที่เมืองหลวง ที่ตลาด

โครงสร้างประโยคภาษาไทยถือเอาการเรียงคำเป็นสำคัญ ถ้าเรียงสลับตำแหน่งไปก็ทำให้ความหมายเปลี่ยนไป แต่มีข้อยกเว้นว่า การเรียงลำดับคำที่มีคำเสริมจะเรียงอย่างไรก็ได้ ความหมายของประโยคยังเหมือนเดิม เช่น

ปรกติ	วันนี้	ที่บ้าน	พ่อแม่ไม่อยู่
ปรกติ	ที่บ้าน	วันนี้	พ่อแม่ไม่อยู่
วันนี้	ที่บ้าน	ปรกติ	พ่อแม่ไม่อยู่

2. โครงสร้างประโยคปฏิเสธ คือ ประโยคที่มีคำว่า “ไม่” อยู่หน้ากริยา หลังกริยา หรืออยู่หน้าคำวิเศษณ์ เช่น

ครูไม่มาโรงเรียน	(อยู่หน้ากริยา)
ทิวจะไม่ไปโรงเรียน	(อยู่หลังกริยา)
ผู้ร้ายพูดไม่สุภาพ	(อยู่หน้าคำวิเศษณ์)

3. โครงสร้างประโยคคำถาม คือ ประโยคที่มีคำถามอยู่หน้าหรือหลังประโยค เช่น

ทำไมเธอจึงมาโรงเรียนสาย	(อยู่หน้าประโยค)
เขาชอบคู่วิวไหม	(อยู่หลังประโยค)

4. โครงสร้างประโยคบังคับหรือขอร้อง คือ ประโยคที่มีคำขอร้องหรือบังคับอยู่หน้าหรือท้ายประโยค เช่น

อย่าเล่นเสียงดัง	(คำบังคับหรือขอร้องอยู่ต้นประโยค)
อย่าพูดเวลาเรียน	
จงตอบคำถามต่อไปนี้	
เปิดประตูหน่อยสิ	
วิ่งเร็วเข้าเถอะ	(คำบังคับหรือขอร้องอยู่ท้ายประโยค)

หลักการเขียนประโยค

การสื่อความหมายโดยการเขียน เป็นการสื่อความหมายที่ผู้เขียนและผู้อ่าน ไม่มีโอกาสพบปะกันเลย ถ้าผู้เขียนเขียนประโยคหรือข้อความที่ไม่ชัดเจน การสื่อความหมายก็มีโอกาสผิดได้ ดังนั้นในการเขียนประโยคจะต้องระมัดระวังการเลือกคำมาใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสมตามความหมายและหลักการเขียนประโยค ซึ่งมีความสำคัญดังนี้

1. จะต้องเขียนให้ถูกต้องตามโครงสร้างและรูปแบบของประโยค ตัวอย่างเช่น

เด็กชั้นเรียนเก่ง	(ถูกรูปแบบและโครงสร้าง)
เด็กเรียนเก่งชั้น	(ไม่ถูกรูปแบบและโครงสร้าง)
2. จะต้องเลือกคำที่ตรงความหมาย มิฉะนั้นจะทำให้ประโยคกำกวมได้ เช่น “น้ำเดือดพลุ่งพล่าน” ประโยคนี้ใช้คำไม่ตรงความหมาย เพราะพลุ่งพล่าน แปลว่า ปั่นป่วน ประโยคที่ถูกต้องควรเป็น “น้ำเดือดควันพลุ่งออกมา”
3. เรียงลำดับคำให้เหมาะกับตำแหน่งและหน้าที่ เพื่อสื่อความหมายได้ถูกต้อง เช่น “แมวกินปลา” หากเรียงลำดับคำว่า “กินแมวปลา” แสดงว่าเรียงคำผิดตำแหน่ง (ประธาน กริยา และกรรม) ซึ่งจะทำให้ความหมายผิดไป หรือประโยคที่ว่า “พอไฟดับ ห้องก็จ้าด้วยแสงเทียน” ใช้คำวิเศษณ์ “จ้า” มาเป็นกริยาของประโยค ซึ่งเป็นการใช้คำที่ผิดหน้าที่
4. ใช้คำสันธานวางให้ถูกต้องและตรงตามตำแหน่ง เช่น “นักเรียนหรือเด็กต้องตั้งใจเรียนหนังสือ” ประโยคนี้แสดงว่านักเรียนกับเด็กเป็นคนละพวก ซึ่งผิดหลักการใช้คำสันธาน “หรือ” เพราะคำว่า “หรือ” จะต้องใช้เมื่อเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งได้ เช่น พ่อชอบสีขาวหรือดำ
5. ใช้คำบุรพบทให้ถูกต้องตามเนื้อความของประโยคและเหมาะสมกับระดับบุคคล เช่น “ลูกทุกคนต้องมีความกตัญญูคุณตเวทีต่อพ่อแม่” “คุณแม่ถวายอาหารแด่พระสงฆ์”
6. รู้จักใช้คำลักษณนามได้ถูกต้อง โดยปกติมักจะอยู่หลังคำที่บอกจำนวนเสมอ ยกเว้นคำที่บอกจำนวน “เดียว” หรือ “หนึ่ง” ซึ่งอาจอยู่หน้าหรือหลังคำลักษณนาม เช่น “ส้มลิ้มได้รับรางวัลเพียงชิ้นเดียว” “ลุงอ้วนรับประทานบะหมี่หนึ่งชาม”
7. การผูกประโยคที่ไม่ควรใช้คำซ้ำกันอยู่ใกล้ชิดกัน โดยเฉพาะคำสันธานหรือคำบุรพบท หากไม่จำเป็นสามารถตัดทิ้งได้ก็ไม่ควรนำมาใช้ เช่น “วันเพ็ญวิ่งเล่น วันเพ็ญอาบน้ำ วันเพ็ญกินน้ำ และอ่านหนังสือแล้วก็นอนหลับ” ซึ่งประโยคที่ถูกต้องควรเป็น “วันเพ็ญวิ่งเล่น อาบน้ำ กินน้ำ กินข้าว และอ่านหนังสือแล้วก็หลับไป”
8. ในประโยคเดียวกันไม่ควรใช้กริยาหลายตัว เพราะจะทำให้เกิดความสับสนในการจับใจความ เช่น วิชชมองดูผู้คนที่อ่านหนังสือ พุดคุยกันและยื่นรอยุ่หน้าสถานีรถประจำทาง
9. ไม่ใช้คำพุดพุ่มเพื่อย เช่น “คุณครูกำลังทำการสอน” ใช้ประโยคว่า “คุณครูกำลังสอน” ก็มีความหมายเหมือนเดิม
10. คำต่างๆ ที่ไม่ควรใช้ผูกประโยค ได้แก่ คำสแลง คำย่อ คำต่างประเทศ คำศัพท์ในโบราณ คำศัพท์วิชาการ และภาษาวรรณคดี เช่น

“ฟลุ๊กมาก”	(คำต่างประเทศ)
“ศ.พ.ล.”	(ศูนย์พัฒนาหลักสูตร)

11. การเขียนประโยค ควรเขียนตำแหน่งคำให้ตรงกับฐานน้ำหนักเพื่อโน้มน้าวความรู้สึกของผู้อ่านให้คล้อยตาม ซึ่งฐานน้ำหนักของประโยคแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ ตอนต้นประโยค กลางประโยค และ ปลายประโยค ส่วนหนึ่งน้ำหนักปลายประโยคจะมีฐานน้ำหนักมากที่สุด ต้นประโยค รองลงมา กลางประโยคจะเบาที่สุด ถ้าต้องการเน้นคำใดก็เอาคำนั้นที่ปลายประโยค เช่น “นักเรียนทุกคนจะซื่อสัตย์” หรือ “จงซื่อสัตย์ นักเรียนทุกคน” นอกจากนี้ประโยคที่แย้งกันก็จะช่วยให้สะดุดใจผู้อ่าน และทำให้ประโยคมีน้ำหนักและสมดุลได้ เช่น “ที่ต้องไปโรงเรียน แต่ต้องไปตลาด”

12. ควรหลีกเลี่ยงรูปแบบประโยคที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น “เด็กๆ ฝ่าโทรทัศน์ทั้งวัน” ควรเขียนประโยคว่า “เด็กๆ ชมโทรทัศน์ทั้งวัน”

13. การเขียนประโยคควรให้สั้น กระชับรัด ไม่วกวนหรือประโยคยาวเกินไป เช่น “หล่อนได้ร้องไห้เสียใจด้วยอาลัย” ควรเป็น “หล่อนร้องไห้ด้วยความอาลัย”

14. การเขียนประโยคควรระวังคำขยายถ้าวางคำขยายผิดตำแหน่งความหมายจะเปลี่ยนไป เช่น “แดงเป็นลูกของพ่อแม่ที่ดีที่สุด” ความหมายว่า พ่อแม่เป็นผู้ที่ดีที่สุด แต่ถ้า “แดงเป็นลูกที่ดีที่สุดของพ่อแม่” ความหมายจะเปลี่ยนเป็นแดงเป็นลูกที่ดีที่สุดในบรรดาลูกทั้งหมด

15. ควรระวังประโยคที่ใช้ “ที่” “ซึ่ง” ซึ่งมักจะใช้ความหมายผิด เพราะคำว่า “ที่” จะใช้เมื่อนามนั้นบ่งเฉพาะแน่ชัดว่าเป็นอันใด เช่น “ฉันรักคนที่เรียบร้อย” หมายถึง ฉันรักคนเรียบร้อยคนนั้น ส่วนคำว่า “ซึ่ง” ใช้เมื่อนามนั้นไม่บ่งเฉพาะลงไป เช่น “ฉันรักคนซึ่งเรียบร้อย” หมายถึง ฉันรักทุกที่เรียบร้อย

ชนิดประโยคในประเทศไทย

วรรณท์ อักษรพงศ์ (2537: 293) ได้กล่าวไว้ว่า ชนิดประโยคแบ่งตามเนื้อความเป็นประโยคดังนี้

1. ประโยคบอกเล่า คือ ประโยคที่มีใจความอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นกลางๆ ไม่เป็นคำถาม ไม่เป็นปฏิเสธ ไม่เป็นคำสั่งหรือคำขอร้อง

2. ประโยคคำถาม คือ ประโยคที่มีใจความเป็นคำถาม ซึ่งมีคำที่แสดงคำถามประกอบอยู่ด้วย ได้แก่ คปฤจฉาสรรพนาม และปฤจฉาวิเศษณ์ คำว่า ใคร อะไร ไหน ไต ทำไม อย่างไร เหตุใด และคำสันธาน เช่น

- ใครทำหนังสือขาด
- เธอมีความคิดอย่างไร
- เธอจะไปเที่ยวหรือ

3. ประโยคปฏิเสธ คือ ประโยคที่มีใจความปฏิเสธหรือไม่ตอบรับ จะมีคำวิเศษณ์ที่แสดงความปฏิเสธประกอบอยู่ด้วย ได้แก่คำว่า ไม่ ห้ามมิได้ หาไม่ บ่ เปล่า เช่น

- ฉันไม่เคยมาที่นี่
- ห้ามมิได้เข้าใจไม่ได้รับของไว้

4. ประโยคคำสั่ง คือ ประโยคกรรตุอาจจะละบทประธานหรือบทกริยาไว้ในฐานที่เข้าใจบทประธานที่ละไว้ มักจะเป็นสรรพนบุรุษที่ 1 เช่น

- (เธอ) ยืนขึ้น
- (เรา) ห้ามเดินลัดสนาม

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2538: 165) ได้กล่าวไว้ว่า ชนิดของประโยคจะประกอบด้วยบทต่างๆ 6 บทคือ บทประธาน บทขยายประธาน บทกริยา บทกรรม และบทขยายความ แต่ละบทจะต้องเลือกใช้คำชนิดต่างๆ ให้ถูกต้อง ดังนี้

1. บทประธาน ใช้คำนาม คำสรรพนาม และคำชนิดอื่นที่ทำหน้าที่เหมือนคำนาม เช่น
 - คำกริยา - นอนมากทำให้อ้วนได้
 - คำวิเศษณ์ - เร็วมากทำให้ผิดได้
2. บทขยายประธาน ใช้คำวิเศษณ์และคำชนิดอื่นที่ทำหน้าที่คำกริยาได้ เช่น
 - คำนาม - ภรณ์ทิพย์นางสาวไทย เดินทางไปประกวดนางงามจักรวาลที่ประเทศไต้หวัน
3. บทกริยา ใช้คำกริยาและคำวิเศษณ์บางคำที่ทำหน้าที่คำกริยาได้ เช่น
 - คำวิเศษณ์ - เครื่องซักผ้ารุ่นใหม่นี้เล็กกว่ารุ่นเก่า ใช้งานได้ดีกว่า
4. บทขยายกริยา ใช้คำวิเศษณ์และคำชนิดอื่นที่ทำหน้าที่เหมือนคำวิเศษณ์ เช่น
 - คำนาม - สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณฯ ทรงเป็นนักวิทยาศาสตร์
 - พระองค์เสด็จไปยุโรปและอเมริกา
 - รัฐบาลจะจัดพิธีรัชมิ่งคลาภิเษกถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 - คำสรรพนาม - คนที่ได้รับเลือกเป็นประธาน คือ เธอ
5. บทกรรม ใช้คำสรรพนามและคำชนิดอื่นที่ทำหน้าที่เหมือนคำนาม เช่น
 - คำวิเศษณ์ - เด็กนักเรียนกลุ่มนี้เป็นเด็กรักดี
6. ขยายกรรม ใช้คำวิเศษณ์และคำชนิดอื่นที่ทำหน้าที่เหมือนคำวิเศษณ์ เช่น
 - คำนาม - นายกสโมสรอาจารย์นำคณะกรรมการเข้าเยี่ยมคารวะ นายเกษม สุวรรณกุล อธิการบดี

จากชนิดประโยคในภาษาไทย (พนัส นาคบุญ. 2550: 23) สรุปได้ว่า แบ่งตามเนื้อความในประโยค มีดังนี้

1. ประโยคบอกเล่า คือ ประโยคที่มีใจความอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นกลางๆ ไม่เป็นคำถาม ไม่เป็นปฏิเสธ ไม่เป็นคำสั่งหรือคำขอร้อง
2. ประโยคคำถาม คือ ประโยคที่มีใจความเป็นคำถาม ซึ่งมีคำที่แสดงคำถามประกอบอยู่ด้วย ได้แก่ คำปฤจฉาสรรพนามและปฤจฉาวิเศษณ์ คำว่า ใคร อะไร ไหน ใด ทำไม อย่างไร เหตุใด และคำสันธาน
3. ประโยคปฏิเสธ คือ ประโยคที่มีใจความปฏิเสธหรือไม่ตอบรับ จะมีคำวิเศษณ์ที่แสดงความปฏิเสธประกอบอยู่ด้วย ได้แก่ คำว่า ไม่ ห้ามมิได้ ห้ามไม่ บ่ เปล่า
4. ประโยคคำสั่ง คือ ประโยคที่อาจจะละบทประธานหรือบทกริยาไว้ในฐานที่เข้าใจ บทประธานที่ละไว้ มักจะเป็นสรรพนามบุรุษที่ 1

2.2 การเขียนเรื่องสั้น

ความหมายของเรื่องสั้น

คำว่าเรื่องสั้นมาจากภาษาอังกฤษว่า Short Story ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลากหลาย ดังนี้ เจือ สตะเวทิน (2510: 27) กล่าวว่า โดยปกติเรื่องสั้นจะมีขนาด 4,000-50,000 คำ เป็นเรื่องสั้นขนาดพอเหมาะ บางทีอาจใช้เพียง 1,500 คำ ก็เป็นเรื่องสั้น หรืออาจใช้ถึง 7,000-8,000 คำ ก็เป็นเรื่องสั้น ได้เหมือนกัน หากเข้าลักษณะอื่นๆ ของเรื่องสั้น

จินดา สตะเวทิน (2526: 5-6) อธิบายว่า เรื่องสั้น คือ เรื่องที่เขียนแต่งขึ้น มีความยาวพอประมาณ แต่สั้นกว่านวนิยาย หรือนวนิยายขนาดสั้น ลักษณะสำคัญของเรื่องสั้นอยู่ที่ แก่น หรือแกนกลาง ซึ่งมีอยู่เพียงแกนเดียว หรือถ้าจะเป็นความประทับใจก็เป็นความประทับใจนั้น เอมาคล็คลายขยายเป็นเรื่อง ลักษณะหลักอีกประการหนึ่งคือ ขอบเขตของเรื่องและตัวละครมีจำกัด

อาร์ ฟรานซิส ฟอสเตอร์ (ประทีป เหมือนนิล. 2519: 35; อ้างอิงจาก R. Francis Foster. n.d.) กล่าวไว้ในหนังสือ How to Write and Sell Short Stories ว่าเรื่องสั้น คือ วิฤตการณ์ชุดหนึ่ง มีความสัมพันธ์สืบเนื่องกันและนำไปสู่จุดยอดอย่างหนึ่ง

จูเลียน แอล มาลิน; และเจมส์ เบอร์กเลย์ (สุครัตน์ เสรีวิวัฒน์. 2522: 5; อ้างอิงจาก Julian L. Maline; and James Berkley. n.d.) ได้ให้ความหมายว่า เรื่องสั้นดำเนินเรื่องในช่วงระยะเวลาอันสั้น มีตัวละครเด่นๆ เพียง 2-3 ตัว และเป็นเรื่องที่เสนอความคิดเห็นสำคัญเพียงความคิดเดียว

ส่วน การ์โบ (Grabo. 1961: 274-275) กล่าวว่า เรื่องสั้นต้องมีโครงเรื่องง่ายๆ ไม่ซับซ้อน มุ่งเน้นที่เวลาและสถานที่แห่งการกระทำของตัวละครหนึ่งหรือสองสามตัว และพยายาม

เสนอสิ่งเหล่านี้ออกมาในวิกฤตการณ์เดียวของช่วงชีวิตตัวละครเหล่านั้นมากกว่าที่จะติดตามเรื่อง การเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการ อันเป็นผลจากประสบการณ์นานาชาติที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ผ่านมา

สรุปได้ว่า เรื่องสั้นคือเรื่องที่มีการดำเนินเรื่องแบบวิกฤตการณ์เดียว ระยะเวลาสั้นๆ เสนอ ความคิดสำคัญเดียว มีตัวละครเด่นๆ 2-3 ตัว

การเขียนเรื่องสั้นสำหรับเด็กนั้นจำเป็นต้องมีองค์ประกอบดังนี้ คือ

1. คำนำ คือ ส่วนที่เขียนขึ้นเพื่อต้องการจูงใจให้ผู้อ่านสนใจในเรื่องที่เขียน เพื่อต้องการให้ติดตามในส่วนอื่นๆ ต่อไป
2. เนื้อเรื่อง คือ ส่วนที่เขียนบรรยายรายละเอียดของเรื่อง ให้ผู้อ่านทราบเรื่องราวที่จะเขียน ให้ความรู้สนุกสนาน เข้าใจเรื่องที่เขียนขึ้น
3. สรุป คือ ส่วนที่เขียนเพื่อสรุปความคิดเห็นของตนเอง เพื่อเป็นองค์ประกอบในการเขียนเรื่องสั้นด้วย

จากการวิจัยและศึกษาค้นคว้า พอสรุปได้ว่าการเขียนเรื่องสั้นหรือทักษะการเขียน เรียงความเป็นความสามารถในการสื่อสารด้วยวิธีการเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด สำหรับเด็ก ที่เป็นเรื่องราวหรือข้อความได้ โดยอาศัยความสามารถทางการใช้ภาษา ความเข้าใจของเด็กในเรื่อง ของคำวลี ประโยค

2.3 การเขียนนิทาน

นิทานยังมีความจำเป็นที่ผู้ปกครองและครูควรจะทำให้เด็กฟัง ถ้าเด็กยังเล็กอยู่ อ่าน หนังสือไม่ออก ก็ควรให้ครูเล่าจากหนังสือนิทาน บางครอบครัวอ่านหนังสือให้ลูกฟังตั้งแต่อยู่ใน ท้องของแม่ ซึ่งจะช่วยให้ลูกมีความสุขได้ ในระดับประถมช่วงชั้นที่ 1 ของการศึกษา ควรสอนให้ นักเรียนเก่ง ดี มีสุข

พระบรมราชาบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ที่ทรง พระราชทานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคล ใจความตอนหนึ่งว่า

“... นอกจากการศึกษาจะสอนให้คนเก่งแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะอบรมให้ดีพร้อมกันไปด้วย ประเทศเราจึงจะได้คนที่มีคุณภาพ คือ ทั้งเก่ง ทั้งดี มาเป็นกำลังของบ้านเมือง ให้ความเก่งเป็นปัจจัย และพลังสำหรับการสร้างสรรค์ และให้ความดีเป็นปัจจัยเพื่อประคับประคองหนุนนำความเก่งให้ เป็นไปในแนวทางที่อำนวยผลประโยชน์อันพึงประสงค์ ...”

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้เป็นกำลังของประเทศชาติ จึงต้องพัฒนาให้เป็นทั้งคนเก่งและคนดี ควบคู่กันไป สังคมและประเทศชาติถึงจะอยู่รอดได้ (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2541: 60)

การเขียนนิทานเป็นเรื่องของจินตนาการ ผู้เขียนต้องมีศิลปะในการเขียนเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน ปลูกฝังคุณธรรม แก่คิด มุ่งมองต่างๆ กัน

(www.Everm.Kid.com/netan2how.to/index.html.7)

นิทาน คือ เรื่องเล่าสืบต่อกันมา เป็นวรรณกรรมที่เก่าแก่ที่สุด กล่าวว่านิทานมีกำเนิดพร้อมๆ กับครอบครัวของมนุษย์ ซึ่งเด็กๆ ได้มาจากการฟัง แต่งเติม การเขียนนิทานผู้เขียนต้องมีศิลปะในการเขียน ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบของนิทาน

1. แนวคิดหรือแกนของเรื่องสำหรับเด็กควรมีแนวคิดง่ายๆ
- 2.เค้าโครงเรื่อง สั้นกะทัดรัด
3. ตัวละครไม่ควรมีหลายตัว
4. ฉาก (ถ้าจัดการแสดงที่นอกเหนือจากห้องเรียน) เป็นจินตนาการที่นอกเหนือจากห้องเรียน
5. ถ้อยคำ บทสนทนา สำหรับเด็กควรใช้ถ้อยคำสั้นๆ เข้าใจง่าย
6. คติสอนใจ นิทานที่ดีควรมีข้อคิดเกี่ยวกับชีวิตและสังคม คุณธรรม วัฒนธรรม

3. เอกสารเกี่ยวกับแบบฝึกการเขียน

3.1 หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับแบบฝึก

ความหมายของแบบฝึกในการเขียนพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกในการเขียนแบบฝึก หมายถึง แบบตัวอย่าง ปัญหา หรือคำสั่งเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

กล่าวสรุปได้ว่าแบบฝึกเป็นสื่อการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ฝึกฝนในแนวคิดที่ถูกต้อง เกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเรื่องในบทเรียน แบบฝึกจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ครูทุกคนตรวจสอบความรู้ได้ช่วยพัฒนาทักษะของนักเรียนในวิชาต่างๆ

ความสำคัญของแบบฝึก

จากการศึกษาค้นคว้าจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ใน ป.02 เนื้อหาวิชาของแบบฝึกมีความสำคัญดังนี้ คือ

1. เนื้อหาการเรียนรู้สอนจากง่ายไปหายาก
2. จากรูปธรรมไปหานามธรรม

3. แบบฝึกควรมีหลากหลาย เพื่อให้นักเรียนได้คิดเลือกหลายรูปแบบ
4. แบบฝึกควรมีรูปภาพให้นักเรียนได้ระบายสี ฝึกกล้ามเนื้อมือของเด็ก
5. แบบฝึกควรมีการทดลองใช้แก้ไขปรับปรุง

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

การเรียนการสอนภาษาไทยต้องคอกย้ำ ซ้ำทวน ตามกฎของทอร์นไคค์

ถ้าสอนด้วยการกระทำ	จะจดจำได้ทนนาน
ให้คิดอย่าได้ผ่าน	เด็กเบิกบานมีความสุข
ภาษาไทยการเคลื่อนไหว	เพลงต้องใช้เสริมเข้าไป
มีศิลปะแปลกใหม่	คิดสร้างสรรค์ไทยให้เจริญ

ผศ.อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร

3.2 ประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกมีประโยชน์ต่อการเขียนวิชาทักษะมาก แพตตี้ (Petty. 1963: 469-472) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะภาษาให้ดีขึ้น
2. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนให้เรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอน ที่ช่วยลดภาระครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่มีการระบบระเบียบ
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น
4. แบบฝึกช่วยส่งเสริมให้ทักษะทางภาษา แบบฝึกเป็นสิ่งที่โดยกระทำ ดังนี้
 - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ
 - 4.2 ฝึกซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง
 - 4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก
5. แบบฝึกที่ใช้จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียน หลังจากจบเรียนในแต่ละครั้งเพื่อทบทวนด้วยตนเอง

6. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่มเด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป

7. ก่อให้เด็กทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นคุณค่า จุดเด่นของปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันที่

8. แบบฝึกที่จัดขึ้นนอกจากที่อยู่ในหนังสือบทเรียน จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงาน และเวลาในการที่ต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ

10. ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอนย่อมลงทุนต่ำ

จากเอกสารที่เกี่ยวกับแบบฝึกดังกล่าว แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียนจะไม่เพือ มีประโยชน์สำหรับครูในการสอนทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

จิรฐา ชิตประสงค์ (2538: 76-77) ได้ศึกษาประสิทธิภาพ แบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ผู้วิจัยพบว่าแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ สูงกว่าก่อนการฝึกตาม

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียน

งานวิจัยในประเทศ

พเยาว์ ศรีบัว (2535: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้การเขียนสะกดคำแบบแจกลูกกับวิธีการเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร ผลการศึกษาพบว่า การเขียนสะกดคำโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูกกับวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษรมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

วนิดา สุกรโยธิน (2539: 67) ได้ทำวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนประโยคของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือเรียนกับการสอนภาษาไทยโดยใช้วิธีการทางหลักภาษา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนทั้งสองวิธีมีความสามารถในการเขียนประโยคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

รัตนา แพงจันทร์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถเขียนคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ จากการสอนเขียนแบบบูรณาการกับเกม ได้ผลการวิจัยดังนี้ นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนแบบบูรณาการกับเกม มีความสามารถเขียนคำก่อนและหลังการ

ทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความสามารถเขียนคำสูงกว่าก่อนการทดลองและอยู่ในระดับดี

จูไรรัตน์ มาประสพ (2546: 47) ได้ทำการวิจัยการศึกษาความสามารถในการเขียนประโยคของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการศึกษาพบว่า

1. ความสามารถในการเขียนประโยคของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับดี - ดีมาก

2. ความสามารถในการเขียนประโยคของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หลังการเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประภัสสร กอนไชสง (2548: 6) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาการเขียนสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้แบบฝึกการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะทั้ง 3 ด้านของนักเรียน ได้แก่ ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนเขียน ด้านการเขียนลีลาเส้นพื้นฐาน ด้านการเขียน โดยใช้การเรียนรู้ เพลง เกม นิทาน ปริศนาคำทาย และคำคล้องจอง นักเรียนจะได้รับการฝึกจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน สรุปลักษณะการเรียนรู้ในแผนการจัดประสบการณ์ โดยให้นักเรียนสามารถเลือกทำแบบฝึกทักษะการเขียนที่ชอบได้ด้วยตนเอง

มนต์เชียร พัฒนาวงศ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาในการเรียนรู้ จากการใช้ทักษะการอ่านและการเขียนผ่านประสานสัมผัสสามด้าน พบว่า การวิจัยที่ใช้ชุดการสอนทักษะการอ่านและการเขียนผ่านประสานสัมผัสสามด้าน และแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน การเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาในการเรียนรู้หลังการสอนด้วยชุดการสอนทักษะการอ่านการเขียนผ่านประสานสัมผัสสามด้านสูงขึ้น

สุนีย์ แก้วของแก้ว (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีการพัฒนาดีขึ้น

2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีทักษะการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองนักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการทดลอง

งานวิจัยต่างประเทศ

แฮมเมอร์ (Hammer. 1977: 2969-A) ได้ศึกษาการใช้วิธีสอนแบบสหรั่วมใจในการสอนเขียนกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า การสอนเขียนด้วยวิธีการสอนแบบสหรั่วมใจ และการให้คำแนะนำในการเขียนกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านการเข้าใจความหมายของคำ ปริมาณคำ และไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของทัศนคติและความบกพร่องในการเขียน หรือความยาวของเรื่องที่เด็กเขียน

มิทเชล (Mitchell. 1980: 1329-A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการสอนการเขียนสะกดคำ 3 แบบคือ กลุ่มที่ 1 ใช้พจนานุกรม กลุ่มที่ 2 ใช้กิจกรรมการเขียนเรื่อง และกลุ่มที่ 3 ใช้พจนานุกรมและกิจกรรมการเขียนเรื่อง และมีกลุ่มควบคุม แต่ในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ทางการเขียนและการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาไทย สรุปได้ว่า การสอนให้นักเรียนเขียนภาษาไทยได้นั้น ควรเลือกสื่อที่ดีและมีแบบฝึกที่น่าสนใจสำหรับนักเรียน สื่อที่มีลักษณะแตกต่างหลากหลายน่าสนใจ เช่น รูปภาพ นิทาน กล้องภาพเคลื่อนไหว ควรใช้เทคนิคและเทคโนโลยีทันสมัยช่วย ก็จะส่งเสริมให้นักเรียนทำแบบฝึกได้ดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรามเกียรติ์

รามเกียรติ์ เป็นวรรณกรรมที่สำคัญของไทยที่มีต้นกำเนิดมาจากคัมภีร์ รามายณะ ของอินเดีย มีเนื้อหาวาดด้วยพระนารายณ์อวตารเป็นพระรามลงมาปราบยักษ์ ซึ่งสำนักพิมพ์ศิลปาบรรณาคาร ได้มาแจ้งแก่สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร ว่ามีความประสงค์จะขออนุญาตพิมพ์หนังสือ บทละคร เรื่องรามเกียรติ์ พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (2549: คำนำ)

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

ศรีสุรางค์ พูลทรัพย์ และสุมาลย์ บ้านกล้วย (2525: 52-57) ได้ศึกษาลักษณะความเป็นมาและพฤติกรรมของตัวละครในรามเกียรติ์เปรียบเทียบกับตัวละครในรามเกียรติ์พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 1 กับตัวละครในรามายณะของวาสิสฏี โดยศึกษาตัวละครสำคัญ 10 ตัวคือ พระราม พระลักษมณ์ พระพรต นางสีดา หนุมาน สุกรีพ ทศกัณฐ์ กุมภกรณ พิเภก และสำมนักขา พบว่าพฤติกรรมของตัวละครในรามายณะของวาสิสฏี มีลักษณะเป็นบุคคลในอุดมคติ ส่วนลักษณะตัวละครทั้งในรามเกียรติ์พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 1 และในรามายณะของวาสิสฏี มีส่วนคล้ายคลึงกันมาก

สุรพงษ์ โสธนะเสกียร (2526: บทคัดย่อ) ได้ศึกษารามเกียรติ์ในแง่การแปลความหมายของการเมือง ซึ่งเป็นการศึกษาสาระสำคัญ และจุดมุ่งหมาย ของการแต่งรามเกียรติ์ของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก สรุปผลการวิจัยว่า รามเกียรติ์พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 1 เป็นวรรณกรรมที่แต่งขึ้นมาเพื่อใช้ประโยชน์ทางการเมือง นอกเหนือจากการใช้เป็นบทละครใน ทั้งนี้โดยวิเคราะห์จากเหตุการณ์และพฤติกรรมของตัวละครเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ในสมัยรัชกาลที่ 1

นิยะดา เหล่าสุนทร (2526: 84-87) ได้ศึกษารามเกียรติ์บทละครครั้งกรุงเก่าเปรียบเทียบกับรามเกียรติ์บทพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 1 พบว่า เนื้อความรามเกียรติ์ฉบับกรุงเก่าแตกต่างจากรามเกียรติ์พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 1 หลายตอน ผู้ศึกษาสันนิษฐานว่ารามเกียรติ์สำนวนครั้งกรุงเก่าไม่ได้เป็นต้นเค้าโดยตรงของรามเกียรติ์พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 1 หากแต่รามเกียรติ์พระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 1 คงจะอาศัยที่มาจากรามเกียรติ์ฉบับกรุงเก่า ซึ่งมีอยู่หลายสำนวนประสมประสานกันขึ้น

ฉัตรชัย ว่องกสิกรณ์ (2529: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์บทละครเรื่องรามเกียรติ์พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ตามหลักละครในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบทละครเรื่องรามเกียรติ์ของรัชกาลที่ 1 กับการตีทำรำ และการใช้เป็นบทละครใน โดยผู้วิจัยได้แยกวิจัยทีละตอนอย่างละเอียดถึงส่วนประกอบของหลักละครใน คือ เปิดฉาก อารมณ์ของตัวละคร บทชมความงาม การเปิดเรื่อง และนาฏการต่อเนื่อง พบว่า รามเกียรติ์พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 1 มีทั้งตอนที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมที่นำมาแสดงละครใน ส่วนการตีทำรำมีทั้งตีทำรำได้กลมกลืน และบทที่ตีทำรำไม่กลมกลืน เช่น มีทำรำซ้ำ ทำรำขัด

มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์ (2530: 32-38) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของรามเกียรติ์และนารายณ์ 10 ปาง หรือ 20 ปาง กล่าวว่านารายณ์ 20 ปาง ไม่ใช่ที่มาของรามเกียรติ์เพราะมีรายละเอียดต่างกันมาก ต้นเรื่องรามเกียรติ์น่าจะมาจากรามายณะฉบับท้องถิ่นอินเดียได้ ตลอดจนปุราณะฉบับภาษาถิ่นอินเดีย โดยเฉพาะรามายณะฉบับภาษาทมิฬที่มีเกร็ดเหมือนรามเกียรติ์มากที่สุด และในทางตรงกันข้าม นารายณ์ 20 ปาง หรือนารายณ์ 10 ปาง น่าจะได้อต้นเค้าจากรามเกียรติ์ ทั้งนี้เพราะในตอนจบของทุกปางจะกล่าวว่า ความพิสดารอยู่ในเรื่องรามเกียรติ์โพ้นแล้ว แสดงให้เห็นว่ามีต้นเค้าจากรามเกียรติ์

นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2531: 88-97) ได้กล่าวถึงรามเกียรติ์ทั้งแบบอินเดียและแบบของไทยที่ถึงแม้จะมีเนื้อเรื่อง ตัวละคร และสาระสำคัญไม่แตกต่างกัน แต่จุดมุ่งหมายหลักในการแต่งแตกต่างกัน กล่าวคือ รามเกียรติ์ของอินเดียนั้นแต่งขึ้นเพื่อใช้เป็นวรรณคดีในการสอนศีลธรรม โดยถือเอา

พระรามเป็นต้นแบบ ส่วนรามเกียรติ์ของไทยไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องตัวละครในอุดมคติ แต่มุ่งเน้นเพื่อใช้เป็นวรรณคดีการละคร

สายสุนีย์ สิงห์ทัศน์ (2534: 94-103) ได้กล่าวถึงรามเกียรติ์ของชาติต่างๆ ได้แก่ อินเดีย ไทย อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย และพม่า ว่าน่าจะมีการสัมพันธ์กันในแง่มีที่มาจากแหล่งเดียวกัน เพราะรามเกียรติ์ฉบับของชาติต่างๆ ดังกล่าวล้วนมีตัวละคร และ โครงเรื่องหลักเดียวกัน เพียงแต่มีเกร็ดแตกต่างกันตามจินตนาการของแต่ละชาติเท่านั้น ซึ่งทั้งนี้เห็นได้จากการจัดมหกรรมรามายณะนานาชาติระหว่างประเทศทั้ง 6 ดังกล่าว ซึ่งแม้ว่าจะมีท่วงทำนองและลีลาท่าราชของแต่ละชาติต่างกัน ก็ยังสามารถแสดงร่วมกันได้ โดยใช้เนื้อหาเรื่องเป็นสื่อสัมพันธ์ อันเป็นการแสดงให้เห็นว่ารามเกียรติ์ของชาติต่างๆ ทั้ง 6 ประเทศนี้ล้วนมีต้นเค้าจากที่เดียวกัน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมด้วยรามเกียรติ์นี้ ผู้วิจัยจะได้นำมาใช้เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการวิเคราะห์รามเกียรติ์ในด้านภาษา ควรส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนในชั้นต่อไป

4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรามเกียรติ์ตอนที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า

วรรณกรรมรามเกียรติ์เป็นเรื่องราวที่ใช้ในการสอน โขน ซึ่งเป็นศิลปะชั้นสูง ถือว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับครู เทพชั้นสูง ยากที่จะศึกษาค้นคว้า แต่ผู้วิจัยเคารพและบูชาครูเหล่านี้ เช่น พระเจ้าผู้สร้างโลกตามศาสนาพราหมณ์ พระพิฆเนศ เทพเจ้าแห่งความสำเร็จ พระครุฑมิเทพแห่งการละคร ฯลฯ โรงเรียนที่จะจัด โขน ได้นั้นต้องมีความพร้อมพอสมควรจึงทำได้ จัดแสดงได้สำเร็จ ผู้วิจัยจึงถือว่าเป็นผู้มีบุญคนหนึ่งที่ได้มาเป็นครู โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ฝ่ายประถม

จึงกล่าวสรุปได้ว่าเลือกตอนสำคัญ มาเป็นสื่อเพื่องานวิจัย ซึ่งได้เลือกมา 6 ตอนดังนี้คือ
กำเนิดทศกัณฐ์ (สอนโดยใช้การเล่าเรื่อง)

พระอิศวรมอบหมายให้ยักษ์ตนหนึ่งชื่อ นนทก ทำหน้าที่คอยล้างเท้าเทวดา ณ เริงบันได เขาไกรลาส เทวดาทั้งหลายต่างถอนผม ตบหัวเล่น จนนนทกหัวโกรน โล้น เกลี้ยงจนถึงหู นนทกเมื่อแลเห็นเงาที่น้ำก็โกรธแค้นเทวดาเหล่านั้น จึงถือโอกาสเข้าไปเฝ้าพระอิศวร และขอให้พระองค์ประทานพรบ้าง เพราะตนทำความดีมานาน พระอิศวรจึงถามนนทกว่ามีความประสงค์สิ่งใดขอให้บอกมา นนทกพูดว่าต้องการจะได้นิ้วเพชร ซึ่งใครขอให้ตาย พระอิศวรจึงประทานพรให้

นนทกได้พรจากพระอิศวรพอใจแล้วก็ไปนั่งอยู่ริมอ่างเชิงเขาไกรลาส เหล่าเทวดาก็พากันมาให้นนทกล้างเท้าให้เหมือนเช่นเคย นนทกโกรธมาก ต่อว่าเทวดาแล้วใช้นิ้วเพชรชี้ไปที่เทวดาเหล่านั้น เทวดาก็ล้มตายไปจำนวนมาก

พระอินทร์เมื่อเห็นดังนั้นจึงกราบทูลพระอิศวรว่า นนทก ใช้นิ้วเพชรฆ่าเทวดา พระอิศวร จึงมีบัญชาให้พระนารายณ์ไปสังหารนนทก พระนารายณ์แปลงเป็นนางฟ้า ไปคอยนนทก เมื่อ นนทกเห็นก็รัก จึงเกี้ยวพาราสี นางแปลงจึงบอกว่าถ้าผู้ใดทำได้เหมือนนาง นางรับรัก นนทก รับคำไว้ตามทำต่างๆ

นางฟ้าแปลงร่างทำร้ายทำแม่บทต่างๆ นนทกรำจนถึงทำนาคาม้วนทาง ใช้นิ้วชี้ไปที่พระ เพลา ทำให้นนทกขาหัก นางฟ้าแปลงก็กลายร่างเป็นพระนารายณ์ยื่นเหยียบนนทก

นนทก เมื่อเห็นพระนารายณ์มีสี่มือก็จำได้ จึงถามว่าตนคิดอันใด พระนารายณ์ตอบว่า ใช้นิ้วเพชรฆ่าเทวดาทั้งหลาย โดยไม่เกรงกลัวต่อพระอิศวร นนทกต่อว่าตนมีเพียงสองมือ ถ้ามีสี่มือ เหมือนท่านคงทำอะไรไม่ได้

พระนารายณ์ ตอบว่า “ที่เราแปลงเป็นหญิงมาเพราะนนทกจะถึงแก่ความตาย ซาติน้ำถ้า เกิดใหม่ ให้มีสิบเศียร สิบหน้า สิบมือ เหาะเหินเดินอากาศได้ ส่วนเราจะเป็นมนุษย์เดินดิน จะตาม ไปฆ่าพวกยักษ์

เมื่อนนทกถูกพระนารายณ์ฆ่าแล้ว ก็กลับชาติมาเกิดเป็น ทศกัณฐ์

กำเนิดนางมณโฑ (สอน โดยใช้จากภาพวาด)

พระฤๅษีบวชเป็นเวลานาน อยู่ในป่าหิมพานต์ มีโค และวัวตัวเมีย 500 ตัว ที่ศาลาพระฤๅษี ทุกเช้า ทุกตัวจะหยดนมลงในอ่างแก้วเพื่อเป็นอาหารของพระฤๅษี เมื่อฉันนม โคนเป็นอาหารเช้า จะ แบ่งนมส่วนหนึ่งให้นางกบทุกวัน

วันหนึ่ง พระฤๅษีไปป่า พบนางนาคจากเมืองบาดาล เกี่ยวรัศมีกับงูคืนตัวผู้ พระฤๅษีเห็นว่า นางนาคเป็นสัตว์ตระกูลสูงกว่างูซึ่งตระกูลต่ำ จึงเอาไม้เท้าเคาะหางนางนาค เมื่อกลับเมืองบาดาล นางนาคโกรธพระฤๅษี กลัวพ่อจะรู้ นางนาคจึงคิดฆ่าพระฤๅษี จึงคายพิษไว้ในอ่างน้ำนม

ฝ่ายนางกบรู้ว่านางนาคจะฆ่าพระฤๅษี นางกบคิดถึงบุญคุณของพระฤๅษี จึงกระโดดลงไป ในอ่างน้ำนม ขาดใจตายด้วยพิษพญานาค

พระฤๅษีทั้งสี่เห็นกบนอนตายในอ่างน้ำนม ก็พูดว่านางกบตะกละมากที่กระโดดไปกินนม ในอ่างจนถึงแก่ความตาย แต่พระฤๅษีนี้สงสารนางกบ จึงเป่ามนต์ให้ฟื้น แล้วดูนางกบว่าประพฤติก ษ์ เพราะให้ดื่มนมทุกเช้า แล้วยังมาแอบขโมยกินนมอีก นางกบตอบว่านางนาคพันพิษไว้ในอ่าง น้ำนม ตนเองยอมตายแทนจึงกระโดดลงไป ในอ่างน้ำนม ดังคำบรรยายในหนังสือรามเกียรติ์ หน้า

บัดนั้น	นางกบนบบาทพระฤๅษี
บอกว่าข้าม้วยชีวี	เหตุด้วยนาคมาพันพิน
ลงไว้ในอ่างน้ำนม	ข้าปรารมภ์ถึงองค์พระนักษัตร
กลัวว่าจะม้วยชีวี	จึงคิดแทนคุณพระมุนี

พระฤๅษีคิดชอบใจนางกบ จึงตั้งพิธีชุบนางกบให้กลายเป็นสัตว์ ให้ก่อกองไฟขึ้น กบก็กลายเป็นสตรีนางงามมาก ตั้งชื่อว่า นางมณฑิลา พระฤๅษีเห็นว่านางมณฑิลาเป็นผู้หญิงจึงพาไปถวายพรพระอิศวรให้ไปรับใช้พระอุมา นางมณฑิลา ทำงานอย่างดี ไม่เคยขัดใจพระอุมา จึงอยู่กับพระอุมาอย่างมีความสุข

กำเนิดนางสีดา (สอน โดยใช้หนังสือ Pop up)

นางมณฑิลาตั้งครรภ์ประสูติพระธิดา พระธิดาทรงร้องว่า “ผลาญยักษ์” (ฆ่ายักษ์) ร้องสามครั้ง พิเภกซึ่งเป็นโอรสทำนายว่า พระธิดาเป็นกาลกนิณี ถ้าเลี้ยงในกรุงลงกาจะพินาศย่อยยับ ให้นำไปทิ้งแม่น้ำ

ทศกัณฐ์สอดถามโหราจารย์ที่มาประชุม ทำนายเหมือนกับพิเภกทำนายไว้ จึงให้พิเภกนำพระธิดาใส่ผอบทองนำไปลอยน้ำ เมื่อทิ้งผอบทองกลางแม่น้ำ มีดอกบัวท่ามกลางมารองรับ ผอบทองลอยทวนน้ำ พระฤๅษีเห็นผอบทองหีบแล้วเปิดดูเป็นเด็กผู้หญิง พระฤๅษีจึงเลี้ยงไว้เป็นบุตรบุญธรรม ให้นำไปให้เทวดาเลี้ยง โดยฝังดินไว้ในป่าให้เทวดาช่วยเลี้ยงดู เมื่อซุกหลุมได้อธิษฐานว่า ถ้าธิดาเป็นนางกษัตริย์ ขอให้มียอดบัวมารองรับ เทวดาด่างช่วยกันดูแลพระธิดาที่ฝังอยู่ในดินให้พ้นอันตราย

กำเนิดหนุมาน (สอน โดยใช้กล่องภาพเลื่อน)

ฤๅษีโคดมทำพิธีเสวยลูก อัมนางสวาหะไปยังกฤๅษี ฤๅษีโคดมโกรธนางกาลอัจนาที่นอกใจไปมีลูกกับผู้อื่น จึงสาปให้นางกาลอัจนากลายเป็นก้อนหินอยู่ใต้ทะเล เมื่อพระรามเอาก้อนหินมาทำถนนไปเมืองลงกา พันคำสาป

นางกาลอัจนาโกรธนางสวาหะที่เอาเรื่องไปฟ้องพระฤๅษี จึงสาปนางสวาหะให้ยืนดินเดียวเหนียวกิ่งไม้ อ้าปาก กินลมในป่า เมื่อมีลูกเป็นลิงพันคำสาป

พระอิศวรทราบว่านางสวาหะต้องคำสาปของแม่ จึงให้พระพายเอาอาวุธสามอย่างของพระองค์ซัดเข้าปากนางสวาหะ เพื่อให้นางสวาหะมีลูกเป็นลิงขอดทหารเอกของพระราม อาวุธสาม

อย่างของพระอิศวรคือ คทาเพชร เป็นสันหลังตลอดตรีเพชรเป็นตัวมือ เท้าจักรแก้วเป็นหัว สั่งให้พระพายเป็นสามีของนางสวาหะ จนตลอดลูกให้ชื่อว่า หนุมาน

หนุมานเกิดปีชวด เดือนสาม วันอังคาร มีลักษณะผิกว่าลิงอื่นๆ อยู่ในท้องแม่ถึงสามสิบเดือน เป็นลิงเผือก ตัวโต เวลาเกิดกระโดดออกจากปากของแม่ มีอายุสิบหกปี หาวเป็นดาวเป็นเดือน แผลงฤทธิ์ เหาะขึ้นไปในอากาศ สามารถเปลี่ยนรูปเป็นสีหน้า มีคุณทล (กำไรมือ) ขนเพชร เขี้ยวแก้ว หาวเป็นดาวเป็นเดือน มีพระพายเป็นพ่อ

หลังจากเกิดไม่นาน หนุมานก็ลาพ่อแม่ไปอยู่ป่าตามลำพัง หลงไปในสวนของพระอูมา ชายาของพระอิศวร พระอูมาโกรธสาปให้มีกำลังน้อยลงครึ่งหนึ่ง เมื่อไปพบพระราม พระรามลูบหลังจึงฟื้นคำสาป

ต่อมาพระพายพาหนุมานเข้าเฝ้าพระอิศวร พระอิศวรให้คาถา แปลงกายหายตัวได้ ถูกผู้ใดฆ่าตายหากลมพัดก็ฟื้นขึ้นได้

หนุมานไปอยู่กับพาลีและสุกริพที่เมือง..... พระนารายณ์อวตารไปเกิดเป็นพระรามปราบยักษ์ หนุมานเป็นทหารเอกของพระราม ทำความดีความชอบหลายอย่าง

กำเนิดมัจฉานู (สอนโดยใช้แผ่นใส)

พระรามยกทัพไปตีเมืองลงกา จึงเกณฑ์พลให้ไปชนหินมาถมมหาสมุทรให้เป็นถนน

นางสุพรรณมัจฉา มีหางเป็นปลา ร่างเป็นมนุษย์ สวยงามดั่งนางฟ้า หนุมานเห็นนางนำฝูงปลาชนหินถมถนนเกิดความรัก ในที่สุดก็ได้นางสุพรรณมัจฉาเป็นภรรยา ตลอดลูกชายชื่อว่า มัจฉานู มีคุณทลขนเพชร เขี้ยวแก้ว มีฤทธิ์เหาะเหินเดินอากาศ สามารถหาวเป็นดาวเป็นเดือนได้ มีหางเป็นปลาเหมือนแม่

ไมยราพณ์ผู้ครองเมืองบาดาลรับเป็นบุตรบุญธรรม ต่อมาไมยราพณ์สะกดทัพ จับพระรามไปขังไว้เมืองบาดาล หนุมานพบกับมัจฉานู เห็นมัจฉานูมีรูปร่างเหมือนตน จึงถามว่าชื่ออะไร และเป็นลูกเต้าเหล่าใคร มัจฉานูตอบดังคำกลอนในรามเกียรติ์ตอนหนึ่งว่า หน้า

“เราชื่อมัจฉานูอายุอ่อน	มารดรชื่อสุพรรณมัจฉา
ไมยราพณ์รักใคร่แอบเอามา	ให้เราเฝ้ารักษาสระ
ปีตุเรศนั่นหรือชื่อหนุมาน	เป็นทหารพระรามเรื่องศรี
จะขอถามลิงใหญ่ไพรี	ท่านนี้มีนามกรใด

หนุมานรู้ว่ามันจัญเป็นลูกก็ดีใจ จึงแผลงฤทธิ์ท้าวเป็นดาวเป็นเดือน จึงแน่ใจว่าเป็นลูก
อย่างแท้จริง

กำเนิดทรพี (สอน โดยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ)

นนทกาลเป็นยักษ์ ฝ่าประตูลิ้นในของพระอิศวร เกิดหลงรักนางมาลีที่มาเก็บดอกไม้ใน
สวน จึงเด็ดดอกไม้ขวางปานางมาลี ทำให้นางมาลีตกใจและ โกรธมาก หยิบดอกไม้ที่นนทกาลขวาง
ไปฟ้องพระอิศวร

พระอิศวรสาปนนทกาลให้เกิดเป็นควายชื่อ ทรพา จะต้องถูกลูกชื่อทรพีฆ่าตาย จึงจะกลับ
เป็นนายประตูดเดิม ทุกๆ ครั้งที่นางควายออกลูกเป็นตัวยู ทรพาจะฆ่าตายหมด เพราะลูกเป็นศัตรู
กับตน

นางควาย นิลกาสร มีท้องลอบหนีไปคลอดลูกในถ้ำแก้ว ก่อนที่นางจะจากไปก็บอกว่า
อย่าให้พ่อรู้ เพราะจะฆ่าลูก นางจึงฝากทรพีให้เทวดาเลี้ยง

ทรพีจะสะกดรอยเท้าพ่อ ต่อว่ามีใจหยาบฆ่าฆ่าลูก วันนีละลูกจะฆ่าพ่อ เกิดการต่อสู้กัน
ทรพาถูกรพิฆ่าตายในที่สุด ทรพีคิดว่าตนมีกำลังมาก ทำเทวดาให้ต่อสู้กับตน

ทรพีเห็นพระอิศวร จึงร้องท้าพระอิศวรให้สู้กับตน ทรพีต้องคำสาปของพระอิศวร
จะต้องถูกพาลีฆ่าตาย พาลีคิดว่าควายตัวนี้มีฤทธิ์มากจึงลงไปฆ่าในถ้ำ พาลีใช้ปัญญาถามทรพีว่า
ใครเป็นผู้รักษาให้กำลังแก่เจ้าคือเทวดาองค์ใด ทรพีตอบว่าฆ่ามีฤทธิ์เพราะกำลังเขาของข้าเอง

ฝ่ายเทวดาที่รักษาหรือสิงในร่างทรพีว่า เป็นควายที่อกตัญญู ลบหลู่บุญคุณ จึงออกจาก
ร่างสู่วิมาน

พาลีเห็นเทวดาออกจากกายของทรพีจึงไล่ขวัดฆ่าทรพีตาย เหล่าเทวดาบันดาลให้ฝนตก
ครบเจ็ดวันก็เห็นว่าเลือดเหลวคิดว่าพี่ตาย จึงเอาหินมาปิดปากถ้ำ สุครีพอธิบายให้ฟังว่าตนยัง
จงรักภักดีต่อพี่เหมือนเดิม พาลีตัดพืดัดน้อง สุครีพจึงหนีจากเมืองไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยแบ่งขั้นตอนการดำเนินการออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดการกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) 4 ห้อง จำนวน 220 คน
2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 52 คน เลือกโดยเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แผนการสอนการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์
2. แบบฝึกการสอนการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์
3. แบบทดสอบวัดทักษะในการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. เขียนแผนการสอนการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ โดยผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยการเขียนประโยค เขียนเรื่องสั้น คำคล้องจอง คำขวัญ กลอนแปด และนิทาน โดยใช้วรรณกรรมรามเกียรติ์เป็นสื่อการสอน 6 ตอนคือ กำเนิดทศกัณฐ์ กำเนิดมณโฑ กำเนิดนางสีดา กำเนิดหนุมาน กำเนิดมัจฉานุ และกำเนิดทศพิ

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยช่วงชั้นที่ 1 เอกสารประกอบหลักสูตรการเรียนการสอน จากคู่มือการสอนภาษาไทยแบบเรียนภาษาไทย สื่อการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการสอน โดยเตรียมเนื้อหาในการสอนเขียน ดังนี้

แบบฝึกการเขียนภาษาไทย ประกอบด้วย

- 1.1.1 การเขียนประโยค
- 1.1.2 การเขียนเรื่องสั้น
- 1.1.3 การเขียนคำคล้องจอง
- 1.1.4 การเขียนคำขวัญ
- 1.1.5 การเขียนกลอนแปด
- 1.1.6 การเขียนนิทาน

ขั้นตอนการทดลอง

ทดสอบก่อนเรียนด้วยข้อสอบ 2 ฉบับคือ ข้อสอบปรนัยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทย และทดสอบอัตนัยการเขียนนิทาน

การเขียนประโยค

ครั้งที่ 1 การเขียนประโยคจากคำที่กำหนดให้

ครั้งที่ 2 ทำแบบฝึกการเขียนประโยค

การเขียนเรื่องสั้น

ครั้งที่ 3 การเขียนเรื่องสั้น

ครั้งที่ 4 ทำแบบฝึกการเขียนเรื่องสั้น

การเขียนคำคล้องจอง

ครั้งที่ 5 การเขียนคำคล้องจอง

ครั้งที่ 6 ทำแบบฝึกการเขียนคำคล้องจอง

การเขียนคำขวัญ

ครั้งที่ 7 การเขียนคำขวัญ

ครั้งที่ 8 ทำแบบฝึกหัดการเขียนคำขวัญ

การเขียนกลอนแปด

ครั้งที่ 9 การเขียนกลอนแปด

ครั้งที่ 10 ทำแบบฝึกการเขียนกลอนแปด

การเขียนนิทาน

ครั้งที่ 11 การเขียนนิทาน

ครั้งที่ 12 ทำแบบฝึกหัดการเขียนนิทาน

งานวิจัย 1.2 ศึกษาเอกสารจิตวิทยาพัฒนาการและแบบฝึกต่าง ๆ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ

2. สร้างแบบฝึกให้สอดคล้องกับแผนการสอน โดยสร้างแบบฝึกการสอนและเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ เลือกตอนที่จะใช้ในการทดลองทำวิจัยดังนี้

2.1 กำเนิดทศกัณฐ์

2.2 กำเนิดนางมณโฑ

2.3 กำเนิดนางสีดา

2.4 กำเนิดหนุมาน

2.5 กำเนิดมัจฉานุ

2.6 กำเนิดทศพรพี

การสร้างแผนการสอนและแบบฝึกในการวิจัยครั้งนี้ จะให้สอดคล้องกับนโยบายการเรียนการสอนของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ซึ่งมีการแสดงโฉนประจำปีของโรงเรียน และเป็นโรงเรียนที่ยึดถือการพัฒนาผู้เรียนโดยใช้การคิด (Thinking School) เป็นสิ่งสำคัญ โดยใช้เนื้อหาของวรรณกรรมรามเกียรติ์สอดแทรกในการเรียนการสอนชั้นต่าง ๆ เช่น

- ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ใช้วรรณกรรมรามเกียรติ์เล่าเรื่อง (โดยใช้สื่อแบบต่าง ๆ)

- ชี้นสอน ใช้เนื้อหาในการสอนเขียน สอนให้สัมพันธ์กับวรรณกรรมรามเกียรติ์

ตอนต่างๆ และบทเรียนในเรื่องการสอนเขียนภาษาไทย

- ชี้นสรุป ฝึกการคิดโดยให้เขียนในรูปแบบต่าง ๆ

- ชี้นฝึกทักษะ ทำแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นและแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจปรับปรุง นำแผนการสอน Try out กับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3/1 – 3/3

3.1 นำแบบทดสอบที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปทดลองสอบกับนักเรียน โรงเรียนสาริต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายประถม) จำนวน 4 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 – 4/4 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 220 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในเรื่องเนื้อหา เวลา การออกคำสั่ง พร้อมทั้งสังเกตพฤติกรรมขั้นตอนการสอน

3.2 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาตรวจสอบ

3.3 นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง

3.4 นำแผนการสอนที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาไทย ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทยจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อทดสอบ (ชวาล แพรัตกุล. มปป. : 347 – 354) และศึกษาการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย (จันทิมา พรหมโชติกุล. 2529 : 125 – 139)

4.2 ศึกษางานวิจัยเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษาคู่มือและหนังสือวรรณกรรมรามเกียรติ์ ตลอดจนหนังสือเรียนรู้ภาษาไทยขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยการสร้างแบบทดสอบในเรื่องการเขียนประโยค และแบบทดสอบอัตรัดนัย

4.3 ข้อสอบแบบออกเป็น 2 ฉบับ ดังนี้

4.3.1 ฉบับที่ 1 เป็นข้อสอบปรนัย 40 ข้อ 40 คะแนน วัดความสามารถด้านต่าง ๆ ดังนี้

หัวข้อ	จำนวนข้อ	คะแนน
- เขียนประโยค	7	7
- เขียนเรื่องสั้น	7	7
- เขียนคำขวัญ	7	7
- เขียนกลอนแปด	7	7
- เขียนคำคล้องจอง	7	7
- เขียนนิทาน	5	5
รวม	40	40

4.3.2 ฉบับที่ 2 เป็นข้อสอบอัตรัดนัยวัดความสามารถทักษะการเขียนเรื่องสั้น

(10 คะแนน)

5. เกณฑ์การให้คะแนนข้อสอบอัตนัย ฉบับที่ 2

คะแนน	คำอธิบายเกณฑ์การให้คะแนน
10	<ul style="list-style-type: none"> - วาดภาพสวยงามสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง ให้ 2 คะแนน - ตั้งชื่อเรื่องสัมพันธ์กับภาพและเนื้อเรื่องได้ 2 คะแนน - เนื้อเรื่องเขียนถูกต้องตามกำหนด ได้ 6 คะแนน - ผลงานสะอาด เขียนถูกต้อง ไม่มีขีด ลบ ชิดฆ่า เป็นผลงานที่สมบูรณ์สวยงามถูกต้อง มีความคิดสร้างสรรค์
9	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นผลงานที่ถูกต้องตามเกณฑ์ของคะแนน 10 คะแนน - หักคะแนนเมื่อเขียนผิดที่ละ ½ คะแนน ต่อ 1 คำ ผิด 2 คำ ได้ 9 คะแนน - ในส่วนของเนื้อเรื่อง วาดภาพตั้งชื่อเรื่องถูกต้องสวยงาม
8	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นผลงานที่ถูกต้องตามเกณฑ์ 10 คะแนน - ไม่วาดภาพหรือตั้งชื่อเรื่องในส่วนของเนื้อเรื่องถูกต้อง ไม่มีที่ผิด หัก 2 คะแนน - วาดภาพ ตั้งชื่อเรื่องได้ 4 คะแนน เนื้อเรื่องมีที่ผิดหักที่ละ ½ คะแนน ผิด 4 คำ หัก 2 คะแนน
7	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นผลงานที่ไม่สมบูรณ์ทำไม่สำเร็จ - วาดภาพไม่ระบายสี หัก 1 คะแนน - ชื่อเรื่องไม่ตรงกับเรื่อง ไม่สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง หัก 1 คะแนน - ส่วนของเนื้อเรื่องผิด หักที่ละ ½ คะแนน ผิด 2 คำ ได้ 5 คะแนน
6	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นผลงานที่ไม่สมบูรณ์ ทำไม่เสร็จ - ไม่วาดภาพ หรือไม่เขียนเรื่องเลย - เขียนไม่รู้เรื่อง อ่านไม่ออก หัก 4 คะแนน - ไม่วาดภาพระบายสี ไม่มีที่ผิด ให้ 6 คะแนน - เป็นผลงานที่ไม่เรียบร้อย ควรปรับปรุงแก้ไข

6. เกณฑ์การประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนเต็ม 50 คะแนน ซึ่งได้มาจากข้อสอบ 2 ฉบับ คือ ปรนัย และอัตนัย มีเกณฑ์ดังนี้

ช่วงคะแนน	45 – 50	หมายความว่า ดีมาก
ช่วงคะแนน	40 – 44	หมายความว่า ดี
ช่วงคะแนน	35 – 39	หมายความว่า ปานกลาง
ช่วงคะแนน	30 – 34	หมายความว่า พอใช้
ช่วงคะแนน	29 – 0	ควรปรับปรุง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการทดลอง

การทดลองดำเนินการกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ทดลองเป็นเวลา 12 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 50 นาทีคือ วันจันทร์ และวันอังคาร เวลา 8.30 – 9.20 น. และ 9.40 – 10.30 น. วันละ 2 คาบๆ ละ 50 นาที โดยมีขั้นตอนดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. นำแบบทดสอบก่อนเรียนสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ห้องที่ใช้ในการทดลอง
2. สอนทักษะการเขียนภาษาไทยตามแผนการสอน และใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทดลอง 12 ครั้ง
3. นำแบบทดสอบหลังเรียน (ฉบับเดียวกับก่อนเรียน) ซึ่งใช้แบบทดสอบทั้งหมด 2 ฉบับ ทดสอบกับกลุ่มทดลอง
4. นำผลคะแนนก่อนสอนและหลังสอน หาค่าการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการประสมอักษรตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยใช้สูตรการหาเกณฑ์ประสิทธิภาพ
2. การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ก่อนและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test dependent ทางสถิติที่ระดับ .05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ ตามเกณฑ์ ประสิทธิภาพ 80/80 โดย 80 ตัวแรก ใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์
 \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนจากการทดสอบระหว่างเรียน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน

สำหรับ 80 ตัวหลัง ใช้สูตร ดังนี้

$$E_2 = \frac{\bar{X}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในแต่ละด้าน
 \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในแต่ละด้าน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในแต่ละด้าน

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ คำนวณได้จากสูตร (ล้วน สายยศ

และอังคณา สายยศ. 2538 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มทดลอง

2.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณได้จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2549 : 106)

$$S.D = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนคน

3. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการสอน ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ t-test dependent samples (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2549: 87) โดยใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}, df = n-1$$

เมื่อ t แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤติ
 D แทน ผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
 N แทน จำนวนคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
k	แทน	จำนวนข้อสอบ
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
p	แทน	ค่าระดับนัยสำคัญของการทดสอบ
E	แทน	ค่าประสิทธิภาพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมรามเกียรติ์ โดยใช้เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ 80/80

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยที่ใช้วรรณกรรมรามเกียรติ์

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนโดยใช้วรรณกรรมรามเกียรติ์ โดยใช้เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ 80/80

ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ในแต่ละด้าน และคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในแต่ละด้าน มาเปรียบเทียบโดยใช้วิธีการทางสถิติได้ผลดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ ตามเกณฑ์การหาประสิทธิภาพ 80/80

ด้านที่	เรื่อง	เกณฑ์ 80/80	
		E ₁	E ₂
1	เขียนประโยค	95.00	81.59
2	เขียนเรื่องสั้น	83.65	81.04
3	เขียนคำคล้องจอง	81.54	81.59
4	เขียนคำขวัญ	96.54	80.22
5	เขียนกลอนแปด	82.31	82.69
6	เขียนนิทาน	84.23	83.85
	เฉลี่ย	87.21	81.73

จากตาราง 1 พบว่า ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ทั้ง 6 ด้านการเรียน และในภาพรวม โดยมีประสิทธิภาพของบทเรียน เท่ากับ 87.21 / 81.73

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกวรรณกรรม รวมเกียรติ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกวรรณกรรม
รวมเกียรติ ก่อนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้วิธีการทางสถิติดังตาราง 2

ตาราง 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกวรรณกรรมรวมเกียรติ

การทดลอง	n	k	\bar{x}	S	t	p
ก่อนเรียน	52	40	22.44	6.00	14.24*	.05
หลังเรียน	52	40	32.69	2.92		

หมายเหตุ * $p < .05$

จากตาราง 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกวรรณกรรม
รวมเกียรติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ เพื่อพัฒนาแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ ตามเกณฑ์การหาประสิทธิภาพ 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ ก่อนและหลังใช้แบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยใช้การวิจัยพัฒนาการ (Developmental Research) และมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์เป็นสื่อของนักเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสารมิตร (ฝ่ายประถม) 4 ห้อง จำนวน 220 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ยังไม่ได้เรียนเนื้อหาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 52 คน เลือกโดยเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. แผนการสอนเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์
2. แบบฝึกการสอนเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์
3. แบบทดสอบวัดทักษะในการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการทดลอง

การทดลองดำเนินการกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ทดลองเป็นเวลา 12 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 50 นาที คือ วันจันทร์และอังคาร เวลา 8.30 – 9.20 น. และ 9.40 – 10.30 น. วันละ 2 คาบๆ ละ 50 นาที โดยมีขั้นตอนดำเนินการทดลองดังนี้

1. นำแบบทดสอบก่อนเรียนสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นห้องที่ใช้เป็นกลุ่มทดลอง
2. สอนทักษะการเขียนภาษาไทยตามแผนการสอน และใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดลอง 12 ครั้ง
3. นำแบบทดสอบหลังเรียน (ฉบับเดียวกับก่อนเรียน) ซึ่งใช้แบบทดสอบทั้งหมด 2 ฉบับ ทดสอบกับกลุ่มทดลอง
4. นำผลคะแนนก่อนสอนและหลังสอน หาค่าการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียน โดยใช้วรรณกรรมรามเกียรติ์ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยใช้สูตรหาเกณฑ์ประสิทธิภาพ

2. การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ก่อนและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test dependent ทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ สรุปได้ว่า

1. แบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ มีค่าประสิทธิภาพตามลำดับดังนี้

แบบฝึกที่ 1 เรื่อง เขียนประโยค	มีประสิทธิภาพ	95.00/81.59
แบบฝึกที่ 2 เรื่อง เขียนเรื่องสั้น	มีประสิทธิภาพ	83.65/81.04
แบบฝึกที่ 3 เรื่อง เขียนคำคล้องจอง	มีประสิทธิภาพ	81.54/81.59
แบบฝึกที่ 4 เรื่อง เขียนคำขวัญ	มีประสิทธิภาพ	96.54/80.22
แบบฝึกที่ 5 เรื่อง เขียนกลอนแปด	มีประสิทธิภาพ	82.31/82.69
แบบฝึกที่ 6 เรื่อง เขียนนิทาน	มีประสิทธิภาพ	84.23/83.85

และประสิทธิภาพรวมทั้ง 6 แบบฝึกการเขียน มีประสิทธิภาพ 87.21/81.73 แสดงว่าแบบทักษะการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์มีประสิทธิภาพเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ ของนักเรียนหลังการเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ โดยรวมประสิทธิภาพของบทเรียนเท่ากับ 87.21 / 81.73 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ด้านการเขียน และในภาพรวม

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ ของนักเรียนหลังการเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ สามารถอธิบายผลการศึกษาได้ดังนี้

1. แบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 โดยมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.96 / 83.96 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องมาจาก

การสร้างแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลำดับขั้นตอนในการสร้างที่ชัดเจน โดยได้ศึกษาหลักการสร้างแบบฝึกการเขียน วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้สาระการเรียนรู้ วิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แบ่งสาระการเรียนรู้ให้เหมาะแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ และในแต่ละแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ มีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ รวมทั้งชี้แจงให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญ และมีโอกาสได้ฝึกทักษะบ่อยๆ ตามกฎแห่งการฝึกของธอร์น ไคค์ที่ว่า สิ่งใดที่คนทำบ่อยๆ หรือมีการฝึกเสมอๆ คนย่อมทำสิ่งนั้น ได้ดี คนที่ขาดการฝึกย่อมทำสิ่งนั้น ได้ไม่ดี และจะค่อยๆ สืบเลื่อนไป (สุจริต เพ็ชรชอบ. 2522: 5) สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนีย์ แก้วของแก้ว (2549: 55) ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษรมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 87.07/87.37 ส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการเขียนสูงขึ้น รวมทั้งงานวิจัยของ พรรษา บุญยาศิน (2546: บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกต คือ นักเรียนให้ความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการทำแบบฝึกหัด การเรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากในแบบฝึกหัดมีรูปภาพประกอบ เด็กจึงเกิดความสนใจในการเรียน มีพัฒนาการในการเขียนดีขึ้น ทั้งในด้านการเขียนประโยค เขียนเรื่องสั้น เขียนคำขวัญ เขียนกลอนแปด เขียนคำคล้องจอง เขียนนิทาน จึงทำให้แบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ทั้งในแต่ละด้านการเขียนและในภาพรวม

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยที่ใช้วรรณกรรมรามเกียรติ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้เนื่องมาจาก แบบฝึกการเขียน เป็นแบบฝึกที่สร้างขึ้นให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการศึกษา เพื่อให้การเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายและแบบฝึกมีความสมบูรณ์ที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความสนใจของนักเรียน โดยอาศัย

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก (สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทร์พรชัย. 2523: 65–82) คือ

2.1 ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) โดยผู้วิจัยจะคำนึงถึงอยู่เสมอว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัดและความสนใจในการเรียนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสาเหตุหลายประการที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา เพื่อให้ นักเรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จ ตามศักยภาพของตนเองจนเกิดการเรียนรู้เพิ่มมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งผู้วิจัยจะไม่คาดหวังว่านักเรียนจะทำได้เหมือนกันทุกคน

2.2 ความพร้อม (Readiness) ผู้วิจัยจะคำนึงถึงความพร้อมของนักเรียนแต่ละคนในการปฏิบัติกิจกรรม เพื่อให้กิจกรรมนั้นบรรลุผล ต้องสร้างให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนโดยมีสิ่งที่เป็นแรงจูงใจให้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ โดยเฉพาะการทดสอบความรู้พื้นฐานเป็นการตรวจสอบว่านักเรียนมีความพร้อมที่จะรับสิ่งใหม่ได้มากน้อยเพียงใด

2.3 กระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) โดยเป็นการเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งเป็นผลเนื่องจากการมีประสบการณ์ตรง การมีโอกาสดำเนินการปฏิบัติด้วยตนเองทั้งในการเรียนและการทำแบบฝึกหัด ดังนั้นการที่นักเรียนมีโอกาสดำเนินการปฏิบัติตามแบบฝึกจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ลงทนทางสติปัญญา รวมทั้งยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

2.4 การเรียนโดยมีจุดมุ่งหมาย (Purposeful Learning) ผู้วิจัยมีการตั้งจุดมุ่งหมายของการสอน โดยให้นักเรียนได้ทราบด้วยการฝึกปฏิบัติกิจกรรมเหล่านั้น มีผลต่อการเรียนรู้ โดยให้โอกาสนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการตั้งจุดมุ่งหมายร่วมกับครู การฝึกปฏิบัตินั้นจึงจะสัมฤทธิ์ผลเนื่องจากนักเรียนรู้ว่ามิใช่ประโยชน์ต่อตัวเขาอย่างไร จนสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นการสร้างแบบฝึกจึงจำเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายในการฝึกแต่ละครั้งอย่างชัดเจน

2.5 การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) นักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะ นักเรียนจะได้รับความรู้ที่ลงทนมากกว่าการรับฟังคำสอนจากบรรยายของครูเพียงอย่างเดียว

2.6 การเรียนรู้โดยการฝึกฝน (Law of Exercise) นักเรียนจะได้รับการฝึกฝนและได้ลงมือปฏิบัติซ้ำๆ หลายครั้งจนเกิดความชำนาญ ทำให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนที่ดีมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง เนื่องจากได้รับการฝึกฝนที่ถูกรูป

2.7 กฎแห่งผล (Law of Effect) การฝึกทักษะด้านใดก็ตาม เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกฝนไปแล้ว หากนักเรียนได้ทราบผลในทันทีว่าเป็นอย่างไร นักเรียนจะมีความพอใจ มีกำลังใจที่จะทำแบบฝึกต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ตรวจผลงานและแจ้งผลให้นักเรียนทราบทุกครั้ง เมื่อ

นักเรียนได้ทราบพัฒนาการของตนก็จะพอใจและหากมีข้อบกพร่อง นักเรียนก็พร้อมที่จะแก้ไขปรับปรุงให้เป็นที่พอใจของตนต่อไป

2.8 กฎแห่งการใช้และการไม่ใช้ (Law of the use and disuse) ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และมีโอกาสได้ใช้การเขียนเหล่านั้นอยู่เสมอ เมื่อนำมาฝึกให้นักเรียนเขียนหรืออ่านให้ถูกต้อง ก็จะเป็นประโยชน์ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง

2.9 แรงจูงใจ (Motivation) ในกระบวนการเรียนการสอนผู้วิจัยได้สร้างสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้นักเรียนสนใจ หรือที่จะอยากเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย โดยต้องอาศัยแรงจูงใจจากภายนอกและภายใน เพื่อให้นักเรียนเกิดความศรัทธาในการเรียน และได้ร่วมกิจกรรมต่างๆ ด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนต่อไป

2.10 การเสริมแรง (Reinforcement) ผู้วิจัยได้ทำการเสริมแรง เสริมสร้างกำลังใจเป็นระยะๆ เช่น ในขณะที่นักเรียนกำลังทำแบบฝึกอาจเป็นเพียงการพยักหน้าแสดงความพอใจ การยิ้มหรือการชมเชยด้วยวาจาเป็นบางครั้ง

สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการเสริมแรงทั้งสิ้นทำให้เด็กมีความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยที่ใช้วรรณกรรมรามเกียรติ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของวิลาวัลย์ สุภีรักษ์ (2545: บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนแบบเขียนตามคำบอก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเขียนตามคำบอก รวมทั้งงานวิจัยของหรรษา บุญยาศิน (2546: บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของอรทัย นุตรดิษฐ์ (2540: 74) ผลการศึกษาพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำหลังสอนโดยใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษานี้สามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ในการพัฒนานวัตกรรมต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรมีการสอนเขียนภาษาไทยในชั้นเรียนด้วยวิธีหลากหลาย จะช่วยให้นักเรียนไม่เบื่อและเห็นความสำคัญทางการเรียน

1.2 ควรมีการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ในตอนอื่นๆ เพราะนักเรียนให้ความสนใจมาก

1.3 ควรช่วยกันอนุรักษ์การเขียนภาษาไทย และวรรณกรรมรามเกียรติ์ให้มีการสอนการแสดงโขนสืบไป

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษา

2.1 ควรทดลองทำวิจัยเกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นอื่นๆ โดยใช้แบบฝึกด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

2.2 ควรมีการทดลองทักษะการเขียนภาษาไทยด้านอื่นๆ โดยใช้แบบฝึกด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

2.3 ควรนำวิธีสอนเขียนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ในชั้นเรียน

บรรณานุกรม

- กาญจนา นาคสกุล. (2551). *ความรู้ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: โมเดิร์นอคาเดมิคเซ็นเตอร์.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศรีเดชา.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2533). *การสอนเขียนเรื่องโดยจินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2533). *ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กำชัย ทองหล่อ. (2550). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: รวมสาสน์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *ภาษาเพื่อชีวิตชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2548). *วรรณคดีลำนํ้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2523). *การพูดการเขียนเชิงสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- จุฬารัตน์ (กมลชัย) วงศ์คำดี. (2536). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนร้อยกรองและพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกตามคู่มือครู*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2506). *ชุมนุมภาษาไทยบันทึกการเสด็จพระราชดำเนินพระราชทาน กระแสพระราชดำริ เรื่อง ปัญหาการใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จงบกล ชาญประเสริฐ. (2542). *การเปลี่ยนแปลงทางเสียงของคำและการสร้างคำในรามเกียรติ์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ฉัตรชัย ว่องกสิกรณ์. (2529). *วิเคราะห์บทละครเรื่องรามเกียรติ์พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2549). *เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัยแนวทางสู่ความสำเร็จ*. กรุงเทพฯ: บริษัทไทยเนรมิตกิจอินเตอร์โปรแกรมซอฟท์ จำกัด.

- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2534). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ฉบับปรับปรุง. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ชำนาญ รอดเหตุภัย. (2522). รามเกียรติ์ปริทัศน์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บุรพาสาสน์.
- ธัญสุดา จิรจิตตยากร. (2549). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมการคิดตรรก คณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย. ปรียญณานิพนธ์ กศ.ค. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัฒนา พุทธิพงษ์. (2546). ยักษ์ในรามเกียรติ์ ชุดอสูรเทพบุตร และอสูรที่ต้องคำสาป. กรุงเทพฯ: ธรรมสารการพิมพ์ จำกัด.
- พนัส นาคบุญ. (2550). การศึกษาความสามารถในการเขียนประโยคของการเขียนประโยคของนักเรียน ที่มีความบกพร่องการได้ยินในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกการเขียนตาม โครงสร้างของประโยค. ปรียญณานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช. (2549). บทละครเรื่องรามเกียรติ์ (เล่ม 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศิลปาบรรณาคาร.
- ภูมิ หลอดกระโทก. (2549). การเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบสะกดคำในวิชาภาษาไทยที่มี รูปแบบข้อสอบและวิธีการให้คะแนนแตกต่างกัน. ปรียญณานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผล การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มานิจ ชุมสาย ม.ล. (2545). รามเกียรติ์. กรุงเทพฯ: บริษัทไทยห้างชินโปรดักชั่น จำกัด.
- มาลินี จุฑะรพ. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- รัชณี เทรญุกิจ และคณะ. (2546). ชุดกิจกรรมสำหรับครูเพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- รินฤทัย สัจจพันธุ์. (2546). รามเกียรติ์. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- ลักขณา อินทะจักร. (2549). ความสามารถและความคงทนในการจำในการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ. กรุงเทพฯ: โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาสนา ไชยพรรณนา. (2546). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. ปรียญณานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย เอกสาร.

- วิเชียร เกษประทุม. (2549). *รามเกียรติ์*. กรุงเทพฯ: เรื่องแสงการพิมพ์.
- วรรณิ โสมประยูร. (2526). *การสอนภาษาไทยหน่วยที่ 1-8. พิมพ์ครั้งที่ 3*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2550). *การเขียนหนังสือ คำราและบทความ (เทคนิคและประสบการณ์งานเขียนทางการศึกษา)*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2544). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- _____. (2521). *การเขียนอย่างสร้างสรรค์. เอกสารประกอบการสอน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2542). *พลังการเรียนรู้ในกระบวนการทัศน์ใหม่*. กรุงเทพฯ: SR Printing.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2537). *รายงานการประเมินความสามารถทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2534*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). *แบบฝึกหัดสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย เล่ม 1 ชุดพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 4*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2548). *แบบฝึกหัดสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย เล่ม 2 ชุดพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 4*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2548). *หนังสือสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย เล่ม 1 ชุดพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 5*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2548). (2548). *หนังสือสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย เล่ม 2 ชุดพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 3*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. (2533). “ภาษาไทยกับคนไทย” ใน *มณีพลอยร้อยแสง*. หน้า 346-349. กรุงเทพฯ: เจริญทองการพิมพ์.

- อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. (2536). *การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องใช้เกมและแบบฝึก*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรัญญา เชื้อทอง. (2546). *การศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมโดยใช้บทช่วยกรอง*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรทัย นุดรดิษฐ์. (2540). *การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อภัย จันทร์วิมล. (2534). *เล่าเรื่องราวเกียรติให้เด็กฟัง*. กรุงเทพฯ: บริษัทต้นอ้อจัดจำหน่าย.
- อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร. (2538). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาไทยและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน โดยการเขียนใช้แบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์กับแบบฝึกตามคู่มือครูของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2540). *การละครสำหรับครูประถม*. เอกสารประกอบการสอนวิชาประถม 461. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Anderson Ronald D; and others. (1970). *Developing Children Thinking*. New York: Hasting House.
- Barry, Gerald C. (1974, June). Teacher Open-Close Mindedness As A Predictor of Student Creativity Progress. *Dissertation Abstracts International*. 34: 7577-A.
- Bentley, Joseph C. (1965). Creative and Academic Achievement. *The Journal of Educational Research*. 59: 269-272.
- Coon, Arthur M. (1959, June). Brainstorming : A Creative Problem Solving Technique. *Psychological Abstract*. 3: 7A.
- Davidson, Jane L. (1971). The Relationship Between Teacher's Questions and Pupils Responses During a Directed Reading Activity and Directed Reading Thinking Activity. *Dissertation Abstracts International*. 31(2): 6273-6274-A.
- Guikldford. (1967). *A Psychometric Approach to Creativity Its Educational Implication*. New York : Iden Wileys Sons Inc.

Smith, James A. (1973). *Creative Teaching of the Language Arts in Elementary School*. New York:

Ally and Bacon, Inc.

Taylor, I.A. (1959). *Creativity*. New York: Hasting House.

Torrance E.P. (1962). *Education and the Creative Potential*. Minneapolis: The Lund Press Inc.

_____. (1962). *Guiding Creative Talent*. New Jersey: Englewood Prentice-Hall Inc.

Torrance, Paul E. (1962). *Guiding Creative Talent*. New York: Prentice-Hall, Inc.

_____. (1964). *Education and The Creative Potential*. Minneapolis: The Lund Press, Inc.

ภาคผนวก ก

- แผนการสอน
- แบบฝึกทักษะการเขียน

แผนการสอน

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึก
การเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์ มีหน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนประโยค

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนเรื่องสั้น

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การเขียนคำคล้องจอง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การเขียนคำขวัญ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 การเขียนกลอนแปด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 การเขียนนิทาน

ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะทำการทดลอง 2 คาบ รวม 12 ครั้ง โดยใช้แบบฝึกการเรียนรู้
ด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์เป็นขั้นนำการเรียนการสอน ซึ่งเลือกตอนที่ใช้ในการทดลอง ดังนี้

1. กำเนิดทศกัณฐ์ ใช้สื่อโดยการเล่าเรื่องโดยใช้หนังสือประกอบ
2. กำเนิดนางมณโฑ ใช้สื่อโดยการใช้ภาพวาด
3. กำเนิดนางสีดา ใช้สื่อโดยหนังสือภาพ Pop up
4. กำเนิดหนุมาน ใช้สื่อโดยกล่องภาพเลื่อน
5. กำเนิดมัจฉานู ใช้สื่อโดยแผ่นใส
6. กำเนิดทรพี ใช้สื่อโดยการแสดงบทบาทสมมุติ

การสร้างแบบฝึก

เนื้อหา

แบบฝึกการเขียนภาษาไทย ประกอบด้วย

1. การเขียนประโยค
2. การเขียนเรื่องสั้น
3. การเขียนคำคล้องจอง
4. การเขียนคำขวัญ
5. การเขียนกลอนแปด
6. การเขียนนิทาน

ขั้นตอนการทดลอง

ทดสอบก่อนเรียนด้วยข้อสอบ 2 ฉบับคือ ข้อสอบปรนัยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทย และข้อสอบอัตนัยการเขียนนิทาน

การเขียนประโยค

- ครั้งที่ 1 การเขียนประโยคจากคำที่กำหนดให้
- ครั้งที่ 2 ทำแบบฝึกการเขียนประโยค

การเขียนเรื่องสั้น

- ครั้งที่ 3 การเขียนเรื่องสั้น
- ครั้งที่ 4 ทำแบบฝึกการเขียนเรื่องสั้น

การเขียนคำคล้องจอง

- ครั้งที่ 5 การเขียนคำคล้องจอง
- ครั้งที่ 6 ทำแบบฝึกการเขียนคำคล้องจอง

การเขียนคำขวัญ

- ครั้งที่ 7 การเขียนคำขวัญ
- ครั้งที่ 8 ทำแบบฝึกการเขียนคำขวัญ

การเขียนกลอนแปด

- ครั้งที่ 9 การเขียนกลอนแปด
- ครั้งที่ 10 ทำแบบฝึกการเขียนกลอนแปด

แผนการสอน ชุดที่ 1

เรื่อง การเขียนประโยค (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเขียนประโยค โดยใช้แบบฝึก ช่วยให้เขียนประโยคได้ถูกต้อง ช่วยในการจดจำและสามารถคิดได้หลากหลายและถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเล่าวรรณกรรมรามเกียรติ์ตอนกำเนิดทศกัณฐ์
2. นักเรียนสามารถเขียนคำข่าจากวรรณกรรมรามเกียรติ์และบทเรียนได้ เช่น ทศกัณฐ์ นนทก ไกรลาส รามเกียรติ์ พระนารายณ์ นิ้วเพชร
2. นักเรียนสามารถเขียนประโยคจากคำกำหนดได้
3. นักเรียนสามารถใช้ประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ประโยค คือ ถ้อยคำที่มีความหมายสมบูรณ์ทราบว่าเป็นใคร ทำอะไร ที่ไหน มีภาคประธาน และภาคแสดง ในประโยคจะมีคำว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม เท่าไร อยู่ในประโยคนั้นๆ

สื่อการเรียนการสอน

1. วรรณกรรมรามเกียรติ์ ตอนกำเนิดทศกัณฐ์
2. บัตรคำ เช่น

ฉัน อ่าน หนังสือ เรื่อง รามเกียรติ์
ท่าน ทั้งหลาย เป็น ลูกคำ ของ ฉัน
นักเรียน แสดงใจน เพื่อรักษา วัฒนธรรม ไทย
นนทก เป็น ยักษ์ คอย ล้างเท้า เทวดา
3. แผนภูมิความหมายของประโยค
4. แบบฝึกทักษะการเขียนประโยค
5. หนังสือประกอบการเล่าเรื่องรามเกียรติ์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.1 ตั้งคำถามกับนักเรียนวรรณกรรมเรื่องใดที่มีทำสงครามระหว่าง คน ชักย์ ถึง
- 1.2 ครูเล่าวรรณกรรมรามเกียรติ์ตอน กำเนิดทศกัณฐ์ ให้นักเรียนฟัง
- 1.3 ทบทวนเรื่องประโยค

2. ขั้นสอน

- 2.1 ครูถามนักเรียนว่าวรรณกรรมกับวรรณคดีต่างกันอย่างไร
- 2.1 ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำ แล้วนำบัตรคำมาเขียนให้เป็นประโยค โดยออกมาที่

ละกลุ่ม

- 2.2 ครูให้นักเรียนอ่านประโยคจากบัตรคำที่เพื่อนๆ แต่งแล้วยกบัตรคำให้อ่าน
- 2.3 ครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนประโยคจากบัตรคำที่นักเรียนแต่ง
- 2.4 ครูและนักเรียนช่วยกันอภิปรายความหมายของประโยค ชนิดของประโยคต่างๆ

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของประโยค

4. ขั้นสร้างเจตคติ

- 4.1 นักเรียนบอกคุณธรรมที่ได้จากบทเรียนได้
- 4.2 นักเรียนบอกประโยชน์ที่ได้จากการเรียนชั่วโมงนี้

5. ขั้นนำไปใช้

สร้างสถานการณ์สิ่งที่มีให้นักเรียนบอกวิธีปฏิบัติเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในตนเองทำให้ตนเองเกิดทุกข์ เช่น ปากว่าเขา ทำให้เขาโกรธ คิดไม่ดีกับคนอื่นก็ทำให้เกิดทุกข์

6. ขั้นทำแบบฝึก

- 6.1 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกการแต่งประโยคจากคำในบทเรียน
- 6.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกชนิดต่างๆ

7. ขั้นประเมินผล

- 7.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
- 7.2 ตรวจสอบผลงานของนักเรียนที่เข้าร่วมทำแบบฝึก

กำเนิดทศกัณฐ์

สอน โดย ใช้ การ เล่า เรื่อง

พระอิศวรมอบหมายให้ยักษ์คนหนึ่งชื่อ นนท ทำหน้าที่คอยล้างเท้าเทวดา ณ เจริงบันได เขาไกรลาส เทวดาทั้งหลายต่างถอนผม ตบหัวเล่น จนนนทหัวโกรนโล้น เกือบถึงหู นนท เมื่อแลเห็นเงาที่น้ำก็โกรธแค้นเทวดาเหล่านั้น จึงถือโอกาสเข้าไปเฝ้าพระอิศวร และขอให้พระองค์ ประทานพรบ้าง เพราะตนทำความดีมานาน พระอิศวรจึงถามนนทว่ามีความประสงค์สิ่งใดขอให้ บอกมา นนททูลว่าต้องการจะได้นิ้วเพชร ซึ่งใครขอให้ตาย พระอิศวรจึงประทานพรให้

นนทได้พรจากพระอิศวรสมใจแล้วก็ไปนั่งอยู่ริมอ่างเชิงเขาไกรลาส เหล่าเทวดาก็พากัน มาให้นนทล้างเท้าให้เหมือนเช่นเคย นนทโกรธมาก ต่อว่าเทวดาแล้วใช้นิ้วเพชรชี้ไปที่เทวดา เหล่านั้น เทวดาก็ล้มตายไปจำนวนมาก

พระอินทร์เมื่อเห็นดังนั้นจึงกราบทูลพระอิศวรว่า นนท ใช้นิ้วเพชรฆ่าเทวดา พระอิศวร จึงมีบัญชาให้พระนารายณ์ไปสังหารนนท พระนารายณ์แปลงเป็นนางฟ้า ไปคอยนนท เมื่อ นนทเห็นก็รัก จึงเกี่ยวพาราตี นางแปลงจึงบอกว่าถ้าผู้ใดรำได้เหมือนนาง นางรับรัก นนท รับคำ รำตามท่าต่างๆ

นางฟ้าแปลงรำท่ารำท่าแม่บทต่างๆ นนทรำจนถึงท่ารำคาม้วนหาง ใช้นิ้วชี้ไปที่พระ เพลา ทำให้นนทขาหัก นางฟ้าแปลงก็กลายเป็นพระนารายณ์ขึ้นเหยียบนนท

นนท เมื่อเห็นพระนารายณ์มีสี่มือก็จำได้ จึงถามว่าคนผิวดำนี้ใคร พระนารายณ์ตอบว่า ใช้นิ้วเพชรฆ่าเทวดาทั้งหลาย โดยไม่เกรงกลัวต่อพระอิศวร นนทต่อว่าคนมีเพียงสองมือ ถ้ามีสี่มือ เหมือนท่านคงทำอะไรไม่ได้

พระนารายณ์ ตอบว่า “ที่เราแปลงเป็นหญิงมาเพราะนนทจะถึงแก่ความตาย ซาติน้ำถ้า เกิดใหม่ ให้มีสิบเศียร สิบหน้า ยี่สิบมือ เหาะเหินเดินอากาศได้ ส่วนเราจะเป็นมนุษย์เดินดิน จะตาม ไปฆ่าพวกยักษ์

เมื่อนนทถูกพระนารายณ์ฆ่าแล้ว ก็กลับชาติมาเกิดเป็น ทศกัณฐ์

แผนการสอน ชุดที่ 2

เรื่อง การเขียนเรื่องสั้น (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเขียนเรื่องสั้นเป็นสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่กำหนดให้ ทำให้นักเรียนสามารถช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และสามารถผูกเรื่องราวหรือเรียบเรียงได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนเรื่องสั้นตามจินตนาการของตนได้
2. นักเรียนสามารถเขียนเรื่องตามจินตนาการของนักเรียนได้
3. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้
4. นักเรียนมีคุณธรรมสามารถนำไปใช้ได้ เช่น ความกตัญญู

เนื้อหา

การเขียนเรื่องสั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และจินตนาการ การเขียนเรื่องสั้นโดยวรรณกรรมรามเกียรติ์ เป็นการเรียนรู้ที่เด็กนักเรียนต้องฝึกฝนต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพวาด ตอนกำเนิดนางมณโฑ
2. บัตรคำ
กำเนิด นางมณโฑ พระฤๅษี คำสาป
พญานาค บาดาล ป่าหิมพานต์
ตระกุกต์ ฟันพิษ พระมุนี สตรี
รูปงาม บรรยาย พระอิศวร
3. แบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้น

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชำนาญเข้าสู่บทเรียน
 - 1.1 ครูเล่านิทานเรื่องรามเกียรติ์ให้นักเรียนฟัง และตอบคำถามนักเรียน
 - 1.2 ครูให้ดูรูปภาพจากรามเกียรติ์ตอนกำเนิดนางมณโฑ

2. ขั้นสอน

- 2.1 ครูให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่องจากภาพ ภาพละ 1 คน
- 2.2 ครูคิดบัตรข้อความเกี่ยวกับเรื่องรามเกียรติ์ตอนกำเนิดนางมณฑา
- 2.3 ครูให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน
- 2.4 ครูให้นักเรียนคิดบัตรข้อความ
- 2.5 ครูให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน
- 2.6 ครูและนักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ว่าถูกต้องหรือไม่
- 2.7 ครูให้นักเรียนจินตนาการจากภาพ
- 2.8 ครูให้นักเรียนเขียนเรื่องสั้นจากภาพที่คิดขึ้น

3. ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปและตั้งชื่อเรื่อง

4. ขั้นสร้างเจตคติ

นักเรียนบอกสิ่งที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น ความกตัญญู
เป็นเด็กควรดื่มนมทุกวัน

5. ขั้นนำไปใช้

- 5.1 ถ้านักเรียนมีความกตัญญูจะเกิดอะไรขึ้น
- 5.2 ถ้านักเรียนดื่มนมทุกวันจะเกิดประโยชน์

6. ขั้นทำแบบฝึก

ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกแต่งเรื่องสั้นตามจินตนาการของนักเรียน

7. ขั้นประเมินผล

- 7.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
- 7.2 ตรวจสอบผลงานของนักเรียนที่เข้าร่วมทำแบบฝึก

กำเนิดนางมณโฑ

สอน โดยใช้จากภาพวาด

พระฤๅษีบวชเป็นเวลานาน อยู่ในป่าหิมพานต์ มีโค และวัวตัวเมีย 500 ตัว ที่ศาลาพระฤๅษี
ทุกเช้า ทุกตัวจะหยดนมลงในอ่างแก้วเพื่อเป็นอาหารของพระฤๅษี เมื่อนั้นนมโคเป็นอาหารเช้า จะ
แบ่งนมส่วนหนึ่งให้นางกบทุกวัน

วันหนึ่ง พระฤๅษีไปป่า พบนางนาคจากเมืองบาดาล เกี่ยวรัศมีกับงูคืนตัวผู้ พระฤๅษีเห็นว่า
นางนาคเป็นสัตว์ตระกูลสูงกว่างูซึ่งตระกูลต่ำ จึงเอาไม้เท้าเคาะหางนางนาค เมื่อกลับเมืองบาดาล
นางนาคโกรธพระฤๅษี กลัวพ่อจะรู้ นางนาคจึงคิดฆ่าพระฤๅษี จึงคายพิษไว้ในอ่างน้ำนม

ฝ่ายนางกบรู้ว่านางนาคจะฆ่าพระฤๅษี นางกบคิดถึงบุญคุณของพระฤๅษี จึงกระโดดลงไป
ในอ่างน้ำนม ขาดใจตายด้วยพิษพญานาค

พระฤๅษีทั้งสี่เห็นกบนอนตายในอ่างน้ำนม ก็พูดว่านางกบตะกละมากที่กระโดดไปกินนม
ในอ่างจนถึงแก่ความตาย แต่พระฤๅษีนี้สงสารนางกบ จึงเป่ามนต์ให้ฟื้น แล้วดูนางกบว่าประพฤติ
ชั่ว เพราะให้ดื่มนมทุกเช้า แล้วขังมาแอบขโมยกินนมอีก นางกบตอบว่านางนาคพ่นพิษไว้ในอ่าง
น้ำนม ตนเองยอมตายแทนจึงกระโดดลงไป ในอ่างน้ำนม ดังคำบรรยายในหนังสือรามเกียรติ์
หน้า

บัดนั้น	นางกบหนีบาปพระฤๅษี
บอกว่าข้าม้วยชีวิต	เหตุด้วยนาคมาพ่นพิษ
ลงไว้ในอ่างน้ำนม	เข้าปรารมภ์ถึงองค์พระนักรัศมี
กลัวว่าจะม้วยชีวิต	จึงคิดแทนคุณพระมุนี

พระฤๅษีคิดชอบใจนางกบ จึงตั้งพิธีชุบนางกบให้กลายเป็นสัตว์ ให้ก่อกองไฟขึ้น กบก็
กลายเป็นสตรีรูปสวยงามมาก ตั้งชื่อว่า นางมณโฑ พระฤๅษีเห็นว่านางมณโฑเป็นผู้หญิงจึงพาไป
ถวายพรพระอิศวรให้ไปรับใช้พระอุมา นางมณโฑ ทำงานอย่างดี ไม่เคยขัดใจพระอุมา จึงอยู่กับ
พระอุมาอย่างมีความสุข

แผนการสอน ชุดที่ 3

เรื่อง การเขียนคำคล้องจอง (2 คาบ)

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำคล้องจองโดยใช้แบบฝึกจะทำให้เกิดความเข้าใจ และความจำช่วยให้เขียนคำคล้องจองได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำคล้องจองได้
2. นักเรียนสามารถเขียนคำคล้องจองได้
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกคำคล้องจองได้
4. นักเรียนสามารถบอกคุณธรรมที่ได้จากการเรียน เช่น คุณงาม ความดี มีสุข หมดทุกข์

เนื้อหา

คำคล้องจอง คือ คำที่มีสัมผัส มีสองลักษณะคือ คำที่มีสัมผัสสระเดียวกัน คำที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตราตัวสะกดเดียวกัน เช่น มากมาย ก่ายกอง จงรัก ภักดี บาปบุญ คุณโทษ

สื่อการเรียนการสอน

1. วรรณกรรมรามเกียรติ์ตอนกำเนิดนางสีดา
2. บัตรคำ คำคล้องจองเป็นคู่ๆ เช่น
 - ปวศเสียร เวียนเกล้า
 - สีบสาว ราวเรื่อง
 - ขาดตก บกพร่อง
3. แบบฝึกหัด

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ช้่นนำเข้าสู่บทเรียนและทบทวน
 - 1.1 ครูเล่าวรรณกรรมรามเกียรติ์ตอนกำเนิดนางสีดา โดยใช้ภาพ Pop up
 - 1.2 ครูให้นักเรียนมาเรียนเปล่งเสียง อะ อา อิ อี อุ อู ฯลฯ

1.3 ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับปรบมือตามจังหวะ ให้นักเรียนต่อคำคล้องจองนั้นๆ

เช่น	สีดา	นารัก	มักคุ่น	รุ่นแรก	แจกแถม	แต้มสี
	มีตา	พาไป	ให้คุณ	รุ่นเขาวัว		

2. ชั้นสอน

2.1 ครูนำบัตรคำให้นักเรียนอ่าน เช่น

รู้จัก	มักคุ่น	รุ่นแรก	แปลกจริง	ก่อร้าง
สร้างตัว	หัวไหล่	ไม่เอา	ชุ่นซ้อง	หมองใจ
ในอก	นกร้อง			

2.2 ครูพูดคำว่า บาปบุญ ให้นักเรียนต่อคำที่มีความหมายเป็นคู่ๆ

บาปบุญ	คุณโทษ	โปรดสัตว์	ชัดเจน
หน้านี้ว	คิ้วขมวด	สืบสาว	ราวเรื่อง ฯลฯ

2.3 ครูยกแก้วน้ำแล้วพูดคำว่า

แก้วสีสวย ให้นักเรียนต่อคำคล้องจอง แก้วสีสวย ช่วยกันเก็บ เย็บใบดอง
ครูให้นักเรียนต่อคำคล้องจองให้มากที่สุด

2.4 ครูให้นักเรียนเลือกบัตรคำคล้องจองเป็นคู่ๆ เช่น

ปวดเคียร	เวียนเกล้า
สืบสาว	ราวเรื่อง
เก็บหอม	รอมริบ
ขาดตก	บกพร่อง

ครูนำบัตรคำติดบนกระดาน ให้นักเรียนอ่านคำคล้องจองนั้นๆ

3. ชั้นสรุป

ครูให้นักเรียนช่วยเรียงบัตรคำที่ครูกำหนดให้บนกระดาน

คุณงาม	ความดี	มีสุข	หมดทุกข์	กังวล
--------	--------	-------	----------	-------

ฉันรักโรงเรียน พากเพียรเขียนอ่าน

หมั่นทำการบ้าน เขียนอ่านทุกวัน

ขาดตก	บกพร่อง	ร้องเพลง	เกรงกลัว
-------	---------	----------	----------

ขบเขี้ยว	เคี้ยวฟัน	จงรัก	ภักดี
----------	-----------	-------	-------

เคราะห์หาม	ยามร้าย	บาปบุญ	คุณโทษ
------------	---------	--------	--------

ฯลฯ

4. ชั้นสร้างเจตคติ

นักเรียนบอกความดีงามที่ได้จากบทเรียน ความรัก ความอบอุ่น เป็นสิ่งสำคัญ

5. ชั้นนำไปใช้

ความรักความอบอุ่นเป็นสิ่งสำคัญ มีลูกต้องเลี้ยงดู

6. ชั้นทำแบบฝึก

ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกเกี่ยวกับการเขียนคำคล้องจอง

7. ชั้นประเมินผล

7.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

7.2 ตรวจสอบผลงานของนักเรียนที่เข้าร่วมทำแบบฝึก

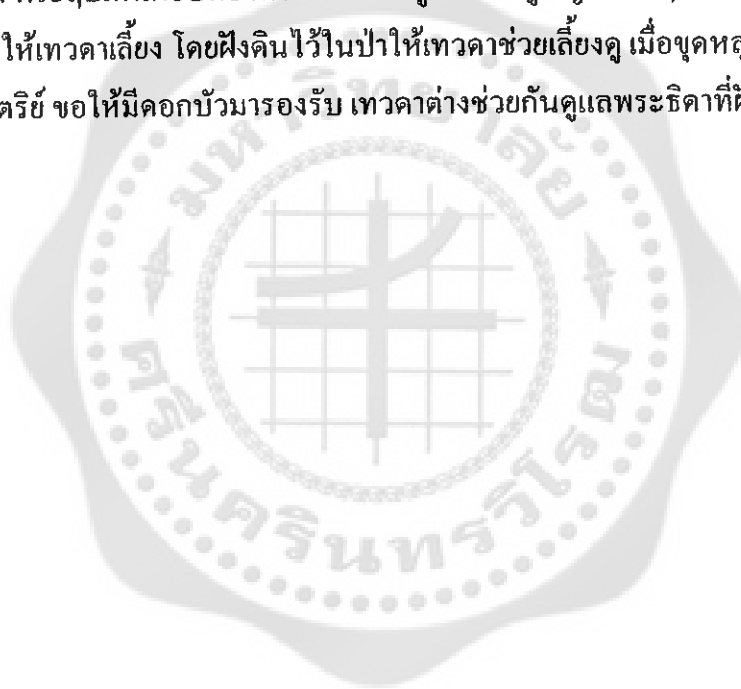

กำเนิดนางสีดา

สอน โดยใช้หนังสือ Pop up

นางมณโฑตั้งครรภ์ประสูติพระธิดา พระธิดาทรงร้องว่า “ผลาญักษ์” (ฆ่ายักษ์) ร้องสามครั้ง พิเภกซึ่งเป็นโอรสทำนายว่า พระธิดาเป็นกาลกิณี ถ้าเลี้ยงในกรุงลงกาจะพินาศย่อยยับ ให้นำไปทิ้งแม่น้ำ

ทศกัณฐ์สอบถามโอราจารย์ที่มาประชุม ทำนายเหมือนกับพิเภกทำนายไว้ จึงให้พิเภกนำพระธิดาใส่ผอบทองนำไปลอยน้ำ เมื่อทิ้งผอบทองกลางแม่น้ำ มีดอกบัวท่ามกลางจกมารองรับ ผอบทองลอยทวนน้ำ พระฤๅษีเห็นผอบทองหีบแล้วเปิดดูเป็นเด็กผู้หญิง พระฤๅษีจึงเลี้ยงไว้เป็นบุตรบุญธรรม นำไปให้เทวดาเลี้ยง โดยฝังคืนไว้ในป่าให้เทวดาช่วยเลี้ยงดู เมื่อชุดหลุมได้อธิษฐานว่า ถ้าธิดาเป็นนางกษัตริย์ ขอให้มียอดบัวมารองรับ เทวดาต่างช่วยกันดูแลพระธิดาที่ฝังอยู่ในดินให้ฟื้น อันตราย

แผนการสอน ชุดที่ 4

เรื่อง การเขียนคำขวัญ

ความคิดรวบยอด

การเขียนคำขวัญช่วยทำให้นักเรียนรู้จักใช้คำกระชับ กะทัดรัด และคล้องจอง ช่วยให้ง่าย
ได้ง่าย เป็นการฝึกความคิดสร้างสรรค์และช่วยพัฒนาสังคม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถรู้เรื่องวรรณกรรมรามเกียรติ์ตอนกำเนิดหนุมาน ได้โดยใช้กล้องภาพ
เลื่อน
2. นักเรียนสามารถเขียนคำขวัญได้
3. นักเรียนสามารถบอกและอธิบายความหมายของคำขวัญได้ถูกต้อง
4. นักเรียนแต่งคำขวัญตามที่ครูกำหนดได้
5. นักเรียนอ่านคำขวัญและจดจำได้

เนื้อหา

คำขวัญ เป็นข้อความสั้นๆ จงใจให้ข้อคิด เตือนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มีความหมายดี
และตรงตามความต้องการ ใช้คำสั้นๆ กะทัดรัด และคล้องจองกัน ง่ายต่อการจดจำ

คำขวัญแต่งเป็นประโยคร้อยแก้ว มีคำสัมผัสใน และสัมผัสระหว่างวรรค นิยมเขียนให้
เกิดข้อคิด หรือคติเตือนใจ เป็นประโยคสั้นๆ เข้าใจง่าย

สื่อการเรียนการสอน

1. วรรณกรรมรามเกียรติ์ ตอนกำเนิดหนุมาน
2. บัตรคำ เป็นรูปดอกไม้ เช่น
 - หนุมาน ชาญสมร สอนเด็กให้ทำดี
 - รักษาวัฒนธรรมไทยให้อ่านรามเกียรติ์
 - ประหยัดน้ำ ประหยัดไฟฟ้า ช่วยพัฒนาชาติไทย
 - หนุมาน กตัญญู รู้คุณคน
 - ชาติ เจริญ แน่ เพราะ แม่ ดี

- อ่าน หนังสือ ทุกวัน สร้างสรรค์ ปัญญา
 - รักษา สิ่งแวดล้อม พร้อมใจกันปลูกป่า
3. กล้องภาพเลื่อน ตอนกำเนิดหนุมาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.1 ทบทวนคำคล้องจอง
- 1.2 ครูเล่าวรรณกรรมรามเกียรติ์ตอนกำเนิดหนุมาน โดยใช้กล้องภาพเลื่อน

2. ขั้นสอน

- 2.1 ครูให้คิดแผนภูมิคำกลอน ตอนกำเนิดหนุมาน ให้นักเรียนช่วยกันหาคำคล้องจอง
- 2.2 ครูให้นักเรียนเขียนคำจากบทเรียน
- 2.3 ครูให้นักเรียนเล่นเกม โดยส่งบัตรคำเป็นรูปดอกไม้ให้นักเรียนอ่านคำในบัตรคำ
- 2.4 ครูให้นักเรียนออกมาเรียงบัตรคำให้เป็นคำขวัญ
- 2.5 ให้นักเรียนอ่านบัตรคำพร้อมกัน
- 2.6 ครูอธิบายความหมายของคำขวัญ
- 2.7 ครูให้นักเรียนอ่านความหมายของคำขวัญ
- 2.8 ครูให้นักเรียนช่วยกันคิดคำขวัญสั้นๆ เกี่ยวกับการประหยัดน้ำ ประหยัดไฟฟ้า

การใช้พลังงาน

- 2.9 ครูให้นักเรียนอ่านคำขวัญที่คิดขึ้น แล้วช่วยกันแก้ไข

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปวิธีเขียนคำขวัญเป็นข้อๆ
- 3.2 ครูติดบัตรคำขวัญบนกระดาน ส่วนที่ 1 แล้วให้นักเรียนมาเลือกบัตรคำส่วนที่ 2

ให้ได้ใจความ

- 3.3 ให้นักเรียนอ่านคำขวัญบนกระดาน

4. ขั้นสร้างเจตคติ

- 4.1 นักเรียนสามารถบอกเรื่องที่ได้จากรามเกียรติ์ เช่น ความกตัญญู ความจงรักภักดี

ความอดทน

- 4.2 ให้นักเรียนคิดคำขวัญจากคำที่กำหนดให้ เช่น จงรัก ภักดี ประหยัด พ้อจงรัก ภักดี รักษาดี ศาสนา กษัตริย์ เป็นคุณสมบัติของคนไทย ประหยัดน้ำประหยัดไฟฟ้าอย่าให้สิ้นเปลือง พ้อคือ ผู้นำที่ดี ไทยนี้เจริญ

5. ขั้นนำไปใช้

5.1 ครูให้นักเรียนบอกคำขวัญจะให้คติสอนใจให้นักเรียนทำความดี เช่น แม่ผู้มีคุณ
เราทุกคนควรบูชา

5.2 ถ้านักเรียนโตขึ้นสามารถทำงานได้ จงคิดคำขวัญ เช่น

- ชยัน อคทน เราทุกคนทำเพื่อชาติไทย
- ความซื่อสัตย์ ประหยัด อคทน เป็นคนดี

6. ขั้นทำแบบฝึก

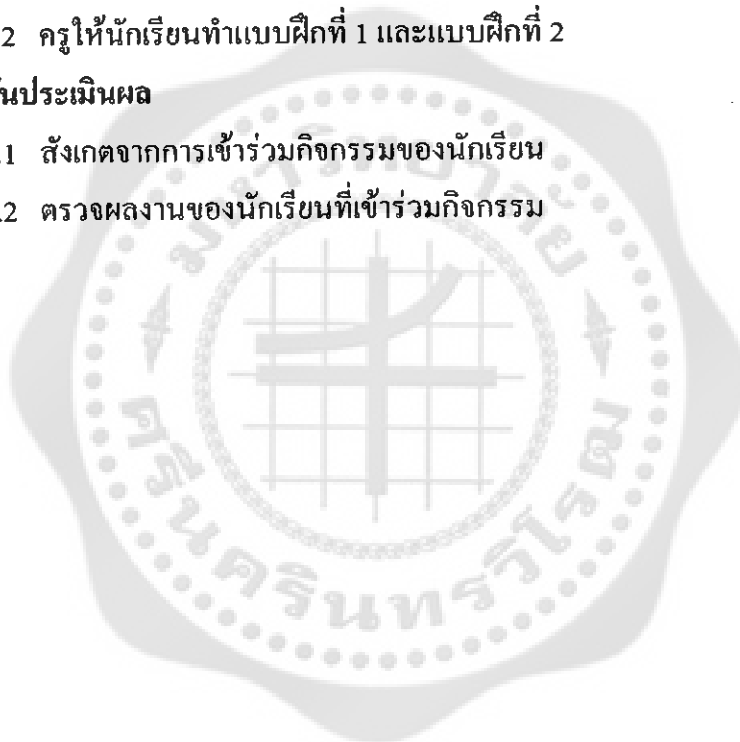
6.1 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกเกี่ยวกับคำขวัญ

6.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ 1 และแบบฝึกที่ 2

7. ขั้นประเมินผล

7.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

7.2 ตรวจสอบผลงานของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม

กำเนิดหนุมาน

สอนโดยใช้กล่องภาพเลื่อน

ฤๅษีโคดมทำพิธีเสวยลูก อุ้มนางสวาหะไปยังภูฏี ฤๅษีโคดมโกรธนางกาลอัจนาที่นอกใจไป มีลูกกับผู้อื่น จึงสาปให้นางกาลอัจนากลายเป็นก้อนหินอยู่ใต้ทะเล เมื่อพระรามเอาก้อนหินมาทำถนนวนไปเมืองลงกา พันคำสาป

นางกาลอัจนาโกรธนางสวาหะที่เอาเรื่องไปฟ้องพระฤๅษี จึงสาปนางสวาหะให้ยืนต้น เดี่ยวเหนียวกิ่งไม้ อ้าปาก กินลมในป่า เมื่อมีลูกเป็นลิงพันคำสาป

พระอิศวรทราบว่านางสวาหะต้องคำสาปของแม่ จึงให้พระพายเอาอาวุธสามอย่างของ พระองค์ซัดเข้าปากนางสวาหะ เพื่อให้นางสวาหะมีลูกเป็นลิงยอดทหารเอกของพระราม อาวุธสามอย่างของพระอิศวรคือ คทาเพชร เป็นสันหลังตลอดตรีเพชรเป็นตัวมือ เท้าจักรแก้วเป็นหัว สั่งให้พระพายเป็นสามีของนางสวาหะ จนคลอดลูกให้ชื่อว่า หนุมาน

หนุมานเกิดปีชวด เดือนสาม วันอังคาร มีลักษณะผิดกว่าลิงอื่นๆ อยู่ในท้องแม่ถึงสามสิบเดือน เป็นลิงเผือก ตัวโต เวลาเกิดกระโดดออกจากปากของแม่ มีอายุสิบหกปี หาวเป็นดาวเป็นเดือน แผลงฤทธิ์ เหาะขึ้นไปในอากาศ สามารถเปลี่ยนรูปเป็นสีหน้า มีคุณพล (กำไรมือ) ขนเพชร เขี้ยวแก้ว หาวเป็นดาวเป็นเดือน มีพระพายเป็นพ่อ

หลังจากเกิดไม่นาน หนุมานก็ลาพ่อแม่ไปอยู่ป่าตามลำพัง หลงไปในสวนของพระอูมา ชายาของพระอิศวร พระอูมาโกรธสาปให้มีกำลังน้อยลงครึ่งหนึ่ง เมื่อไปพบพระราม พระรามลูบหลังจึงพันคำสาป

ต่อมาพระพายพาหนุมานเขาเฝ้าพระอิศวร พระอิศวรให้คาถา แปลงกายหายตัวได้ ถูกผู้ใดฆ่าตายหากลมพัดก็ฟื้นขึ้นได้

หนุมานไปอยู่กับพาลีและสุครีพที่เมือง..... พระนารายณ์อวตารไปเกิดเป็นพระรามปราบยักษ์ หนุมานเป็นทหารเอกของพระราม ทำความดีความชอบหลายอย่าง

แผนการสอน ชุดที่ 5

เรื่อง การเขียนกลอนแปด

ความคิดรวบยอด

กลอนประเภทต่างๆ ทำให้เกิดความไพเราะ สนุกสนานในการเขียนภาษาไทย และการเขียนคำกลอนช่วยฝึกให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนได้ดีขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนรู้เรื่องรามเกียรติ์ตอนกำเนิดมัจฉานุ
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักและอ่านกลอนแปดได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถเติมคำที่กำหนด แขนงของกลอนแปดได้

เนื้อหา

กลอนแปดเป็นบทกลอนที่มีคำ 8 คำ หรือ 7 คำ 9 คำ ก็ได้ มีสัมผัสบังคับเป็นบทกลอนที่มีความไพเราะ ซึ่งใช้ในบทโขนเรื่องรามเกียรติ์ฉบับที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงประพันธ์ไว้

สื่อการเรียนการสอน

1. วรรณกรรมรามเกียรติ์ ตอนกำเนิดมัจฉานุ
2. บัตรคำ เช่น

อายอ่อน	มารดา
มัจฉา	เอามา
สระนี้	เรื่องศรี
หนุมาน	ทหาร
ไพรี	ท่านนี้

ฯลฯ

3. แขนงคำกลอน เช่น กลอนสี่ กลอนแปด
4. Over Head แผ่นใสตอนกำเนิดมัจฉานุ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน

- 1.1 ครูเล่านิทานเรื่องรามเกียรติ์ ตอนกำเนิดมัจฉานู
- 1.2 ครูให้อ่านบทกลอนตอนกำเนิดมัจฉานู (กลอนแปด)

2. ขั้นสอน

- 2.1 ครูให้นักเรียนออกมาชี้คำคล้องจอง ครูคิดคำคล้องจองให้ดูบนกระดาน
- 2.2 คิดแผนผังคำคล้องจองของกลอนแปด
- 2.3 ครูและนักเรียนช่วยกันอธิบายความหมายของกลอนแปด
- 2.4 ครูให้อ่านกลอนแปดเป็นทำนองเสนาะ
- 2.5 ครูและนักเรียนช่วยกันเขียนกลอนแปดบนกระดานคำ

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนบอกและช่วยกันสรุปวิธีเขียนกลอนแปด

4. ขั้นสร้างเจตคติ

นักเรียนสามารถบอกประโยชน์และเขียนบทเรียน เช่น ความรักใคร่ของสิ่งดี ความ

ขยัน อุตุน สามัคคี

5. ขั้นนำไปใช้

- 5.1 ถ้านักเรียนเป็นหนูมาน นักเรียนจะทำอย่างไร
- 5.2 ถ้านักเรียนเป็นมัจฉานู นักเรียนจะทำอย่างไร

6. ขั้นทำแบบฝึกหัด

ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกเกี่ยวกับกลอนแปด โดยให้นักเรียนเติมคำที่กำหนดให้ลงใน

ช่องว่างของกลอนแปด

7. ขั้นประเมินผล

- 7.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
- 7.2 ตรวจสอบผลงานของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม

กำเนิดมัจฉานู

สอนโดยใช้แผ่นใส

พระรามยกทัพไปตีเมืองลงกา จึงเกณฑ์พลให้ไปชนหินมาถมมหาสมุทรให้เป็นถนน นางสุพรรณมัจฉา มีหางเป็นปลา ร่างเป็นมนุษย์ สวยงามดังนางฟ้า หนุมานเห็นนางนำฝูงปลาชนหินถมถนนเกิดความรัก ในที่สุดก็ได้นางสุพรรณมัจฉาเป็นภรรยา ตลอดลูกชายชื่อว่า มัจฉานู มีคุณลักษณะเพชร เขี้ยวแก้ว มีฤทธิ์เหาะเหินเดินอากาศ สามารถหาวเป็นดาวเป็นเดือนได้ มีหางเป็นปลาเหมือนแม่

ไมยราพณ์ผู้ครองเมืองบาดาลรับเป็นบุตรบุญธรรม ต่อมาไมยราพณ์สะกดทัพ จับพระรามไปขังไว้เมืองบาดาล หนุมานพบกับมัจฉานู เห็นมัจฉานูมีรูปร่างเหมือนตน จึงถามว่าชื่ออะไร และเป็นลูกเต้าเหล่าใคร มัจฉานูตอบดังคำกลอนในรามเกียรติ์ตอนหนึ่งว่า หน้า

“เราชื่อมัจฉานูอายุอ่อน มารดรชื่อสุพรรณมัจฉา
ไมยราพณ์รักใคร่แอบเอามา ให้เราเฝ้ารักษาสระ
ปีตุเรศนั้นหรือชื่อหนุมาน เป็นทหารพระรามเรื่องศรี
จะขอลามสิงใหญ่ไพบรี ท่านนี้มีนามกรใด

หนุมานรู้ว่ามัจฉานูเป็นลูกก็ดีใจ จึงแผลงฤทธิ์หาวเป็นดาวเป็นเดือน จึงแน่ใจว่าเป็นลูกอย่างแท้จริง

แผนการสอน ชุดที่ 6

เรื่อง การเขียนนิทาน

ความคิดรวบยอด

การเขียนนิทานเป็นสิ่งจำเป็น และมีความสำคัญทำให้นักเรียนเขียนเรื่องสั้น หรือเล่าเรื่อง และบรรยายได้ โดยใช้ภาษาที่กระชับชัดเจน สละสลวย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องวรรณกรรมรามเกียรติ์ตอนกำเนิดทศพีได้
2. นักเรียนสามารถเขียนคำยากในบทเรียนได้
3. นักเรียนสามารถเขียนนิทานตามที่ครูกำหนดได้
4. นักเรียนสามารถบอกคุณธรรมที่ได้จากการเขียนนิทานได้

เนื้อหา

นิทาน คือ เรื่องที่เล่ากันมา เช่น นิทานพื้นบ้าน นิทานชาดก เรื่องที่เล่าต่อๆ กันมา อ้างถึง พระพุทธเจ้าในชาติก่อนๆ เรื่องเล่าจากวรรณกรรมรามเกียรติ์เป็นเรื่องราวที่เล่าหรือเขียนสืบทอดกันมา ช้านาน

สื่อการเรียนการสอน

1. วรรณกรรมรามเกียรติ์ ตอนกำเนิดทศพี
2. ตัวอย่างนิทานต่างๆ
3. บัตร
4. แบบฝึกทักษะการเขียนนิทาน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียนและทบทวน
 - 1.1 ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำ เช่น
อกตัญญู จงรักภักดี ทศพี รพาท ไกรลาส พระอิสวรร เทวดา
ควายป่า เตือดร้อน บริวาร ทั้งหลาย ทศศ
 - 1.2 ครูเล่าวรรณกรรมรามเกียรติ์และให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ

2. ขั้นสอน

2.1 ครูให้นักเรียนออกมาเล่านิทานให้เพื่อนฟัง

2.2 ครูสอนการเขียนนิทาน โดยยกตัวอย่างจากเรื่องที่นักเรียนเล่า เช่น การเขียนต้องแบ่งเป็นตอนๆ วาดภาพให้ตรงกับเนื้อเรื่อง

2.3 ครูสอนหลักการเขียนนิทาน เช่น ต้องย่อหน้าทุกครั้ง

- การเขียนต้องมีคำนำ เนื้อเรื่อง สรุป

- ไม่มีการ चुคลบ ชีคฆ่า

- รูปภาพ ชื่อเรื่อง ใจความ มีความสำคัญต้องเขียนให้สัมพันธ์กัน

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป นิทานคือเรื่องที่เล่ากันมา เช่น นิทานพื้นบ้าน นิทานชาดก เรื่องที่เล่าต่อๆ กันมาอ้างถึงพระพุทธเจ้า

3.2 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปกันมาเกี่ยวกับการรบของคน ยักษ์ ลิง ซึ่งมีมาช้านาน

4. ขั้นสร้างเจตคติ

นักเรียนสามารถเขียนและบอกความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณได้

5. ขั้นนำไปใช้

นักเรียนมีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ รู้จักทดแทนบุญคุณ

6. ขั้นทำแบบฝึกหัด

ครูให้นักเรียนทำแบบฝึก โดยเขียนนิทาน สามารถแสดงความคิดเห็นและเขียนนิทานตามความจินตนาการได้

7. ขั้นประเมินผล

7.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

7.2 ตรวจสอบผลงานของนักเรียนที่เข้าร่วมทำแบบฝึก

กำเนิดทรี

สอน โดยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ

นนทกาลเป็นยักษ์ เฝ้าประตูชั้นในของพระอิศวร เกิดหลงรักนางมาลีที่มาเก็บดอกไม้ในสวน จึงเด็ดดอกไม้ขวางปานางมาลี ทำให้นางมาลีตกใจและโกรธมาก หยิบดอกไม้ที่นนทกาลขวางไปฟ้องพระอิศวร

พระอิศวรสาปนนทกาลให้เกิดเป็นควายชื่อ ทรพา จะต้องถูกลูกชื่อทรีฆ่าตาย จึงจะกลับเป็นนายประตูตามเดิม ทุกๆ ครั้งที่นางควายออกลูกเป็นตัวผู้ ทรพาจะฆ่าตายหมด เพราะลูกเป็นศัตรูกับตน

นางควาย นิลกาสร มีท้องลอบหนีไปคลอดลูกในถ้ำแก้ว ก่อนที่นางจะจากไปก็บอกว่าอย่าให้พ่อรู้ เพราะจะฆ่าลูก นางจึงฝากทรีให้เทวดาเลี้ยง

ทรีจะสะกดรอยเท้าพ่อ ต่อว่ามีใจหยาบฆ่าลูก วันนี้ลูกจะฆ่าพ่อ เกิดการต่อสู้กัน ทรพาดูทรีฆ่าตายในที่สุด ทรีคิดว่าตนมีกำลังมาก ทำเทวดาให้ต่อสู้กับตน

ทรีเห็นพระอิศวร จึงร้องท้าพระอิศวรให้สู้กับตน ทรีต้องคำสาปของพระอิศวร จะต้องถูกพาลีฆ่าตาย พาลีคิดว่าควายตัวนี้มีฤทธิ์มากจึงลงไปฆ่าในถ้ำ พาลีใช้ปัญญาถามทรีว่าใครเป็นผู้รักษาให้กำลังแก่เจ้าคือเทวดาองค์ใด ทรีตอบว่าฆ่ามีฤทธิ์เพราะกำลังเขาของข้าเอง

ฝ่ายเทวดาที่รักษาหรือสิงในร่างทรีว่า เป็นควายที่อกคัญญ ลบหลู่บุญคุณ จึงออกจากร่างสู่วิมาน

พาลีเห็นเทวดาออกจากกายของทรีจึงไล่ขวิดฆ่าทรีตาย เหล่าเทวดาบันดาลให้ฝนตกครบเจ็ดวันก็เห็นว่าเลือดเหลวคิดว่าพี่ตาย จึงเอาหินมาปิดปากถ้ำ สุครีพอธิบายนให้ฟังว่าตนยังจงรักภักดีต่อพี่เหมือนเดิม พาลีตัดพืดัน้อง สุครีพจึงหนีจากเมืองไป

แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

แบบฝึกทักษะการเขียนประโยค

วิชาภาษาไทย เวลา 40 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

คำชี้แจง จงแต่งประโยคจากคำต่อไปนี้ พร้อมวาดภาพระบายสีประโยค
ที่นักเรียนชอบมากที่สุด

๑. รามเกียรติ์

.....

๒. อนุรักษ์

.....

๓. มัจฉา

.....

๔. พันธุ์ไม้

.....

๕. ธรรมชาติ

.....

๖. ตระกูล

.....

๗. กำเนิด

.....

๘. ทศกัณฐ์

.....

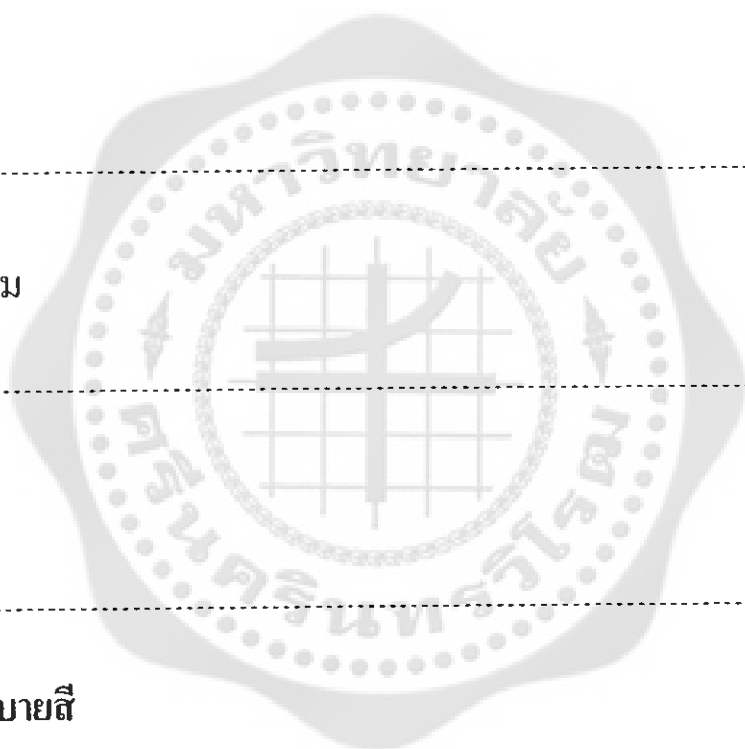
๙. วัฒนธรรม

.....

๑๐. เทวดา

.....

วาดภาพ ระบายสี

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

แบบฝึกทักษะการเขียนคำคล้องจอง

วิชาภาษาไทย เวลา 40 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างและมีความหมาย

แคลงใจ ก่อร่าง ยามร้าย คุณโทษ คุณงาม

หน้านิ้ว ช่วยกัน จงรัก บกพร่อง ปวดเคี้ยว

๑. ขาดตก	๒.	สร้างตัว
๓. บาปบุญ	๔.	ควมมวด
๕. กินหนอง	๖.	ภักดี
๗. เกราะห้าม	๘.	เวียนเกล้า
๙. ร่วมด้วย	๑๐.	ความดี

วาดภาพระบายสี

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

แบบฝึกทักษะการเขียนคำขวัญ

วิชาภาษาไทย เวลา 40 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำขวัญวันแม่ พร้อมทั้งวาดภาพระบายสี และ
ตั้งชื่อเรื่อง

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

แบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้น

วิชาภาษาไทย เวลา 40 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเรื่องต่อจากข้อความที่กำหนดให้ พร้อมทั้งตั้ง
ชื่อเรื่องและวาดภาพระบายสี

ถ้าฉันเป็น หนุมาน ฉันจะ

.....

.....

.....

.....

.....

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

แบบฝึกทักษะการเขียนคำคล้องจอง

วิชาภาษาไทย เวลา 40 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงในคำกลอนให้ได้ใจความ
และคล้องจองกับคำที่กำหนดให้

ทหาร มารดร เฝ้ารักษา ปิตุเรศ ไมยราพณ์

ตอนกำเนิดมัจฉานู

เราชื่อมัจฉานูอายุอ่อน ชื่อสุพรรณมัจฉา
..... รักใคร่ไปเอามา ให้เรา สระนี้
..... นั้นหรือหนุมาน เป็น พระรามเรื่องศรี
จะขอลามลิงใหญ่ไพร ท่านนี้มีนามกรใด

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพระบายสีจากคำกลอนตอนกำเนิดมัจฉานู

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

แบบฝึกทักษะการเขียนประโยค

วิชาภาษาไทย เวลา 40 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเรื่องต่อจากข้อความที่กำหนดให้ พร้อมทั้ง
ตั้งชื่อและวาดภาพระบายสี

ถ้าฉันเป็น ทर्फีกของทรพา เป็นควายที่มีความกตัญญูไม่ฆ่าพ่อ ฉันจะ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาไทย ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2

โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ข้อสอบฉบับที่ 1

วัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาไทย

วิชาภาษาไทย เวลา 50 นาที คะแนนเต็ม 40 คะแนน

สอบวันที่ เดือน ปี พ.ศ.

ชื่อ ชั้น เลขที่

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ข้อที่ถูกที่สุด

1. “ครูอยากให้เชื่อฟังคำสั่งสอน ขอให้เป็นคนดีทุกคน” ประโยคนี้เป็น

ประโยคชนิดใด

ก. ประโยคปฏิเสธ

ข. ประโยคคำสั่ง

ค. ประโยคคำถาม

ง. ประโยคบอกความต้องการ

ควรเลือกคำตอบใดเติมลงในช่องว่างของประโยคในข้อ 2-6

2. ฉันอ่านหนังสือเรื่องรามเกียรติ์ ตอน กำเนิด.....

ก. นางมณฑโท

ข. ทศกัณฐ์

ค. มัจฉานุ

ง. หนุมาร

3. รามเกียรติ์เป็น ของชาติที่เราควรภูมิใจ

ก. วรรณคดี

ข. วรรณกรรม

ค. สารคดี

ง. กิจกรรมการแสดง

4. บทละครเรื่องรามเกียรติ์ เป็นพระราชนิพนธ์ของใคร

ก. ร.1

ข. ร.2

ค. ร.3

ง. ร.4

5. ประเทศไทยมี เป็นสิ่งที่นิยม ปฏิบัติสืบทอดกันมาจน

เป็นแบบแผน

ก. คุณธรรม : ปฏิบัติ	ข. ประพจน์ : ประเพณี
ค. ประเพณี : ประพจน์	ง. ประชาชน : วัฒนธรรม

6. การรักษาประเพณี เป็นสิ่งสำคัญ

ก. วัฒนธรรม	ข. วัฒนธรรม
ค. วันธรรม	ง. วัฒนธรรม

7. ข้อใดเป็นประโยคคำถาม

ก. หนุมานเป็นลูกใคร	ข. ใครใคร่ก็ชอบหนุมาน
ค. ไม่ใคร่ก็ใคร่ต้องเป็นอนุมาน	ง. ใครใคร่ก็แสดงเป็นหนุมานได้

8. การเขียนเรื่อง ข้อใดเป็นการเขียนนิทาน

ก. ย่อความ	ข. เรียงความ
ค. ความเรียง	ง. เรียบเรียง

9. ข้อใดมีความหมายไม่เข้าพวก

ก. พนม	ข. สุริยา
ค. ตะวัน	ง. จันทรา

10. คำว่าผู้ประพันธ์ หมายถึงข้อใด

ก. ผู้คิด	ข. ผู้อ่าน
ค. ผู้แต่ง	ง. ผู้ค้นคว้า

11. คำในข้อใดใช้แทนผู้พูด

ก. มัน	ข. เขา
ค. ท่าน	ง. ข้าพเจ้า

12. คำว่ามัจฉา หมายถึงข้อใด

ก. นก

ข. ลิง

ค. ปลา

ง. ยักษ์

13. คำว่า พระหัตถ์ หมายถึงข้อใด

ก. ผม

ข. มือ

ค. จมูก

ง. หน้าผาก

14. คำว่า พระราชโอรส หมายถึงข้อใด

ก. ลูกสาว

ข. ลูกชาย

ค. หลานสาว

ง. หลานชาย

15. การเขียนขึ้นต้นด้วยคำว่า “อะไรเอ๋ย” เป็นลักษณะการเขียนประเภทใด

ก. คำคล้องจอง

ข. คำขวัญ

ค. ปริศนาคำทาย

ง. กลอนแปด

16. ข้อใดหมายถึง “พระเจ้าแผ่นดิน”

ก. ภูวนาด

ข. ไอยเรศ

ค. ไอยรา

ง. ภูธร

จงอ่านคำกลอนต่อไปนี้ และตอบคำถาม ข้อ 17-19

เชิญเจ้ารำเถิดนะนางฟ้า

ให้ลั่นทำที่นางจำได้

ตัวพีจะรำตามไป

มิให้ผิดเพลงนางเทวี

17. จากคำกลอน “ตัวพี” หมายถึงใคร

ก. นนทก

ข. สุกรีพ

ค. พระราม

ง. พระนารายณ์

18. เทวี หมายถึงชื่อใคร

ก. นางฟ้า

ข. นางงาม

ค. นางสีดา

ง. นางอุทัยเทวี

19. คำกลอนข้างต้น เป็นคำประพันธ์จากเรื่องรามเกียรติ์ตอนใด

ก. กำเนิดหนุมาน

ข. กำเนิดทศกัณฐ์

ค. กำเนิดนางสีดา

ง. กำเนิดองคต

อ่านเรื่องรามสูร-เมขลา แล้วตอบคำถามข้อ 20-25

เรื่องรามสูร-เมขลา

ก่อน ☁ มาลีสังเกตเห็นแสงไฟบนท้องฟ้า และต่อมาได้ยินเสียงดังมาลีประหลาดใจว่าแสงนั้นมาจากไหน มาลีจึงถามพ่อ พ่อเล่าให้ฟังดังนี้

เล่ากันว่า มี 🐛 ชื่อเมขลา ได้ ☀ แสงแวววาวสวยงามยักษ์มาจากพระอิศวรคือเดือนมืด เมขลาถือ ☀ ร่ายรำ ส่วนรามสูรซึ่งเป็นยักษ์ตนหนึ่งเห็น ☀ ของเมขลา ก็อยากได้ จึงวิ่งไล่ตามแล้วขว้าง 🗡 ไปยังเมขลา ถือกันว่าแสงจาก ☀ ของเมขลาคือฟ้าแลบ และรามสูรขว้าง 🗡 ทำให้เกิดเสียงฟ้าร้อง แต่ 🗡 ไม่ถูกนางเมขลาแต่ไปถูก 🐛 ก็คือเสียงฟ้าผ่า

20. จากเรื่องที่อ่าน ดวงแก้วมีแสงแวววาวเวลาใด

ก. เวลาเดือนหงาย

ข. เวลาเดือนมืด

ค. เวลากลางคืน

ง. เวลากลางวัน

21. เมฆลาได้แก้วมาจากใคร

ก. พระอิศวร	ข. พระราม
ค. พระพรหมณ์	ง. พระลักษมณ์

22. แสงจากแก้วของเมฆลาทำให้เกิดอะไร

ก. ไฟาแลบ	ข. ไฟาร้อง
ค. ไฟาผ่า	ง. ไฟามีแสงรุ่ง

23. รามสูรขว้างขวานทำให้เกิดอะไร

ก. ไฟาแลบ	ข. ไฟาร้อง
ค. ไฟาผ่า	ง. ไฟาทรงกลด

24. รามสูรขว้างขวานไปถูกภูเขาและต้นไม้ทำให้เกิดอะไร

ก. ไฟาแลบ	ข. ไฟาร้อง
ค. ไฟาผ่า	ง. ไฟาทรงกลด

25. จากเรื่องทีอ่าน รามสูร เป็น เมฆลา เป็น จัดอยู่ในข้อใด

ก. ยักษ์ นางฟ้า	ข. ยักษ์ มัจฉา
ค. วานร นางฟ้า	ง. ลิง มัจฉา

26. ข้อใดไม่จัดอยู่ในประเภทคำคล้องจอง

ก. จงรักภักดี	ข. คุณงามความดี
ค. บาปบุญคุณโทษ	ง. มากมายได้ดี

27. การเขียนประเภทใดที่กล่าวถึงเรื่องราวของพระพุทธเจ้า

ก. นิทานการ์ตูน	ข. นิทานตำนาน
ค. นิทานชาดก	ง. นิทานอีสป

28. ความพร้อมเพียง คือข้อใด

ก. ความกตัญญู	ข. ความแตกแยก
ค. ความพยายาม	ง. ความสามัคคี

29. ข้อใดเขียนผิด

ก. อนุญาต	ข. อากาศ
ค. โอกาส	ง. วงษ์ญาติ

30. ข้อใดต่อไปนี้เป็นการขำขัน

- ก. ชีวิต คือพลังงาน รู้จักใช้
 ข. รู้จักใช้ได้คุณค่า น่าคิด
 ค. สะอาดดี สดด้วย ราคาเขา
 ง. พลังงานคือชีวิตรู้จักคิดรู้จักใช้ได้คุณค่า

31. ข้อใดเขียนผิด

ก. ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง	ข. กลมเกลียว ปลอดภัย
ค. พราดพริง ตราคร่ำ	ง. เคว้งคว่าง ขวักไขว่

32. ข้อใดเขียนผิด

ก. แผลงฤทธิ์ เถาวัลย์	ข. ประจักษ์ สวามิภักดิ์
ค. สวรรค์ เหตุการณ์	ง. นายแพทย์ เกษมสันต์

33. ข้อใดเขียนผิด

ก. เริก	เขียนว่า	ฤกษ์
ข. เส็ด	เขียนว่า	เสร็จ
ค. โอด	เขียนว่า	โอยฐ์
ง. เสด-ละ-กิด	เขียนว่า	เศรษฐกิจ

38. จากคำกลอนข้างบน เป็นบทโขนตอนใด

ก. กำเนิดสีกา

ข. กำเนิดทศกัณฐ์

ค. กำเนิดหนุมาน

ง. กำเนิดสุกรีพ

39. ข้อใดหมายถึง พระรวี

ก. พระอาทิตย์

ข. พระจันทร์

ค. พระเพลิง

ง. พระพาย

40. ปี่ขาล ตรงกับข้อใด

ก. หนู

ข. วัว

ค. เสือ

ง. กระจ่าง

โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ข้อสอบฉบับที่ 2 การเขียนนิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

วัดความสามารถทักษะการเขียนนิทาน

วิชาภาษาไทย เวลา 40 นาที คะแนนเต็ม 40 คะแนน

สอบวันที่ เดือน ปี พ.ศ.

ชื่อ ชั้น เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งนิทาน 1 เรื่อง พร้อมทั้งวาดภาพ ระบายสี และตั้งชื่อเรื่อง

เรื่อง

<p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>
<p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>

ภาคผนวก ก

ตารางสรุปคุณภาพของแบบทดสอบ

ตาราง 3 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนด้วยวรรณกรรม
รามเกียรติ์

ข้อ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ผลการ คัดเลือก	ข้อ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ผลการ คัดเลือก
1	1.00	คัดเลือกไว้	21	0.67	คัดเลือกไว้
2	1.00	คัดเลือกไว้	22	0.67	คัดเลือกไว้
3	0.67	คัดเลือกไว้	23	1.00	คัดเลือกไว้
4	0.67	คัดเลือกไว้	24	1.00	คัดเลือกไว้
5	1.00	คัดเลือกไว้	25	0.67	คัดเลือกไว้
6	1.00	คัดเลือกไว้	26	1.00	คัดเลือกไว้
7	0.67	คัดเลือกไว้	27	1.00	คัดเลือกไว้
8	1.00	คัดเลือกไว้	28	1.00	คัดเลือกไว้
9	1.00	คัดเลือกไว้	29	0.67	คัดเลือกไว้
10	0.67	คัดเลือกไว้	30	0.67	คัดเลือกไว้
11	0.67	คัดเลือกไว้	31	1.00	คัดเลือกไว้
12	1.00	คัดเลือกไว้	32	1.00	คัดเลือกไว้
13	1.00	คัดเลือกไว้	33	0.67	คัดเลือกไว้
14	1.00	คัดเลือกไว้	34	1.00	คัดเลือกไว้
15	0.67	คัดเลือกไว้	35	1.00	คัดเลือกไว้
16	1.00	คัดเลือกไว้	36	1.00	คัดเลือกไว้
17	1.00	คัดเลือกไว้	37	1.00	คัดเลือกไว้
18	0.67	คัดเลือกไว้	38	1.00	คัดเลือกไว้
19	0.67	คัดเลือกไว้	39	1.00	คัดเลือกไว้
20	1.00	คัดเลือกไว้	40	0.67	คัดเลือกไว้
41	0.67	คัดเลือกไว้	51	0.67	คัดเลือกไว้
42	0.67	คัดเลือกไว้	52	1.00	คัดเลือกไว้
43	0.67	คัดเลือกไว้	53	0.67	คัดเลือกไว้
44	0.67	คัดเลือกไว้	54	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ผลการ คัดเลือก	ข้อ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ผลการ คัดเลือก
45	0.67	คัดเลือกไว้	55	0.67	คัดเลือกไว้
46	1.00	คัดเลือกไว้	56	0.67	คัดเลือกไว้
47	1.00	คัดเลือกไว้	57	1.00	คัดเลือกไว้
48	1.00	คัดเลือกไว้	58	1.00	คัดเลือกไว้
49	0.67	คัดเลือกไว้	59	1.00	คัดเลือกไว้
50	1.00	คัดเลือกไว้	60	0.67	คัดเลือกไว้

หมายเหตุ คัดเลือกไว้จำนวน 40 ข้อ

ตาราง 4 ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบพอยท์-ไบซีเรียล (Point biserial: r_{pbis}) ของแบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

ข้อ	p	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	p	r	ผลการคัดเลือก
1	.92	.31	ตัดออก	26	.51	.29	คัดเลือกไว้
2	.77	.25	คัดเลือกไว้	27	.80	.32	คัดเลือกไว้
3	.94	.32	ตัดออก	28	.53	.20	คัดเลือกไว้
4	.92	.07	ตัดออก	29	.64	.21	คัดเลือกไว้
5	.73	.29	คัดเลือกไว้	30	.62	.44	คัดเลือกไว้
6	.90	.21	ตัดออก	31	.63	.20	คัดเลือกไว้
7	.79	.39	คัดเลือกไว้	32	.56	.36	คัดเลือกไว้
8	.90	.40	ตัดออก	33	.96	.35	ตัดออก
9	.46	.20	คัดเลือกไว้	34	.72	.34	คัดเลือกไว้
10	.17	.11	ตัดออก	35	.91	.49	ตัดออก
11	.80	.33	คัดเลือกไว้	36	.88	.35	ตัดออก
12	.80	.29	คัดเลือกไว้	37	.53	.27	คัดเลือกไว้
13	.95	.30	ตัดออก	38	.32	.04	ตัดออก
14	.75	.27	คัดเลือกไว้	39	.73	.42	คัดเลือกไว้
15	.72	.40	คัดเลือกไว้	40	.86	.47	ตัดออก
16	.72	.33	คัดเลือกไว้	41	.76	.73	คัดเลือกไว้
17	.96	.33	ตัดออก	42	.55	.36	คัดเลือกไว้
18	.80	.25	คัดเลือกไว้	43	.68	.37	คัดเลือกไว้
19	.89	.36	ตัดออก	44	.80	.53	คัดเลือกไว้
20	.95	.25	ตัดออก	45	.80	.36	คัดเลือกไว้
21	.17	-.02	ตัดออก	46	.87	.63	ตัดออก
22	.78	.20	คัดเลือกไว้	47	.68	.44	คัดเลือกไว้
23	.89	.40	ตัดออก	48	.81	.52	คัดเลือกไว้
24	.58	.20	คัดเลือกไว้	49	.87	.53	คัดเลือกไว้
25	.24	.14	ตัดออก	50	.84	.51	คัดเลือกไว้

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	p	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	p	r	ผลการคัดเลือก
51	.42	.21	คัดเลือกไว้	56	.60	.36	คัดเลือกไว้
52	.72	.37	คัดเลือกไว้	57	.53	.34	คัดเลือกไว้
53	.47	.20	คัดเลือกไว้	58	.43	.22	คัดเลือกไว้
54	.64	.23	คัดเลือกไว้	59	.41	.32	คัดเลือกไว้
55	.32	.13	ตัดออก	60	.67	.37	คัดเลือกไว้

นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ จำนวน 40 ข้อ และมีความยากอยู่ระหว่าง .24 ถึง .80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 ถึง .73 ไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของคูสเตอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richarson) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .828 ซึ่งมีค่าสูงเพียงพอในการนำไปใช้ได้

ตาราง 5 คะแนนแบบฝึกหัด (E_1) และแบบทดสอบประจำด้านที่ 1 (E_2) เรื่อง เขียนประโยค

คนที่	คะแนน		คนที่	คะแนน	
	แบบฝึกหัด(10)	ทดสอบ(7)		แบบฝึกหัด(10)	ทดสอบ(7)
1	10	6	27	8	6
2	10	5	28	10	6
3	10	5	29	10	6
4	7	5	30	9	6
5	10	6	31	10	5
6	10	6	32	10	5
7	5	6	33	5	5
8	10	5	34	10	5
9	10	6	35	7	5
10	10	6	36	10	5
11	10	6	37	10	6
12	10	7	38	10	5
13	10	6	39	9	6
14	10	6	40	10	5
15	10	6	41	8	6
16	10	5	42	8	6
17	10	5	43	10	5
18	10	6	44	10	6
19	10	6	45	10	6
20	10	6	46	10	6
21	10	5	47	10	6
22	10	5	48	10	6
23	10	5	49	10	6
24	10	6	50	8	6
25	10	5	51	10	7
26	10	6	52	10	7
รวม				494	297

ดังนั้น จะได้ประสิทธิภาพของด้านที่ 1 เท่ากับ $95.00 / 81.59$

ตาราง 6 คะแนนแบบฝึกหัด (E_1) และแบบทดสอบประจำด้านที่ 2 (E_2) เรื่อง เขียนเรื่องสั้น

คนที่	คะแนน		คนที่	คะแนน	
	แบบฝึกหัด(10)	ทดสอบ(7)		แบบฝึกหัด(10)	ทดสอบ(7)
1	10	7	27	7	6
2	9	5	28	8	5
3	8	5	29	9	6
4	9	6	30	9	6
5	9	5	31	10	7
6	8	6	32	7	6
7	9	5	33	8	6
8	9	5	34	7	6
9	8	5	35	8	7
10	9	6	36	7	5
11	9	5	37	7	6
12	9	6	38	6	5
13	9	5	39	9	6
14	10	5	40	8	6
15	9	6	41	8	5
16	9	6	42	6	5
17	9	6	43	9	6
18	8	5	44	9	6
19	9	5	45	9	6
20	9	6	46	9	6
21	9	6	47	8	6
22	8	6	48	7	5
23	9	6	49	7	5
24	9	6	50	7	5
25	10	7	51	7	5
26	7	6	52	9	5
รวม				435	295

ดังนั้น จะได้ประสิทธิภาพของด้านที่ 2 เท่ากับ $83.68 / 81.04$

ตาราง 7 คะแนนแบบฝึกหัด (E_1) และแบบทดสอบประจำด้านที่ 3 (E_2) เรื่อง เขียนคำขวัญ

คนที่	คะแนน		คนที่	คะแนน	
	แบบฝึกหัด(10)	ทดสอบ(7)		แบบฝึกหัด(10)	ทดสอบ(7)
1	10	6	27	10	5
2	10	5	28	10	6
3	10	5	29	10	5
4	9	5	30	8	6
5	9	5	31	9	7
6	10	6	32	9	6
7	10	6	33	10	6
8	9	5	34	9	7
9	10	6	35	10	6
10	10	5	36	10	6
11	10	6	37	10	5
12	10	6	38	10	6
13	10	5	39	8	6
14	10	6	40	10	6
15	10	5	41	10	6
16	10	7	42	8	0
17	10	7	43	10	6
18	10	6	44	10	6
19	10	5	45	9	6
20	9	6	46	9	6
21	10	6	47	10	6
22	10	5	48	10	5
23	10	5	49	10	6
24	8	6	50	10	6
25	10	6	51	10	5
26	9	5	52	10	5
รวม				502	292

ดังนั้น จะได้ประสิทธิภาพของด้านที่ 3 เท่ากับ $96.54 / 80.22$

ตาราง 8 คะแนนแบบฝึกหัด (E_1) และแบบทดสอบประจำด้านที่ 4 (E_2) เรื่อง เขียนกลอนแปด

คนที่	คะแนน		คนที่	คะแนน	
	แบบฝึกหัด(10)	ทดสอบ(7)		แบบฝึกหัด(10)	ทดสอบ(7)
1	9	5	27	8	6
2	8	6	28	8	6
3	9	7	29	9	6
4	9	5	30	8	6
5	9	4	31	10	7
6	8	6	32	8	1
7	9	7	33	8	6
8	9	5	34	7	7
9	9	6	35	8	6
10	9	5	36	7	7
11	9	5	37	8	6
12	9	7	38	6	7
13	9	7	39	8	7
14	10	7	40	8	6
15	9	7	41	6	4
16	9	6	42	6	1
17	9	7	43	8	7
18	10	7	44	8	6
19	9	5	45	9	4
20	8	7	46	9	5
21	8	7	47	8	6
22	9	7	48	6	7
23	8	3	49	6	3
24	10	7	50	6	6
25	8	5	51	7	7
26	8	6	52	8	5
รวม				424	297

ดังนั้น จะได้ประสิทธิภาพด้านที่ 4 เท่ากับ $82.31 / 82.69$

ตาราง 9 คะแนนแบบฝึกหัด (E_1) และแบบทดสอบประจำด้านที่ 5 (E_2) เรื่อง เขียนคำคล้องจอง

คนที่	คะแนน		คนที่	คะแนน	
	แบบฝึกหัด(10)	ทดสอบ(7)		แบบฝึกหัด(10)	ทดสอบ(7)
1	10	6	27	8	5
2	6	7	28	8	5
3	9	7	29	8	5
4	9	5	30	9	6
5	7	6	31	9	5
6	10	7	32	7	6
7	10	7	33	7	5
8	6	5	34	7	5
9	9	5	35	8	5
10	8	5	36	8	6
11	7	7	37	7	5
12	8	5	38	7	5
13	9	6	39	7	5
14	9	5	40	7	5
15	9	6	41	7	5
16	8	5	42	8	6
17	10	5	43	8	6
18	8	5	44	10	7
19	9	6	45	10	7
20	8	5	46	7	6
21	7	7	47	8	6
22	9	5	48	9	6
23	8	6	49	8	6
24	9	5	50	7	6
25	9	6	51	9	6
26	6	5	52	9	6
รวม				81.54	81.59

ดังนั้น จะได้ประสิทธิภาพของด้านที่ 5 เท่ากับ $81.54 / 81.59$

ตาราง 10 คะแนนแบบฝึกหัด (E_1) และแบบทดสอบประจำด้านที่ 6 (E_2) เรื่อง เขียนนิทาน

คนที่	คะแนน		คนที่	คะแนน	
	แบบฝึกหัด(10)	ทดสอบ(7)		แบบฝึกหัด(10)	ทดสอบ(7)
1	10	5	27	7	5
2	8	5	28	8	4
3	8	5	29	8	4
4	10	4	30	8	5
5	8	5	31	8	5
6	10	5	32	7	5
7	10	4	33	9	5
8	8	4	34	6	4
9	9	5	35	7	4
10	8	4	36	8	4
11	9	4	37	9	4
12	9	4	38	8	0
13	10	5	39	7	4
14	10	5	40	7	0
15	10	5	41	8	4
16	10	5	42	7	0
17	8	4	43	8	4
18	10	4	44	8	5
19	8	5	45	8	5
20	8	4	46	7	4
21	10	4	47	8	5
22	9	4	48	7	5
23	9	5	49	8	5
24	9	5	50	7	4
25	10	5	51	9	3
26	8	4	52	10	3
รวม				438	218

ดังนั้น จะได้ประสิทธิภาพของด้านที่ 6 เท่ากับ $84.23 / 83.85$

ตาราง 11 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์

คนที่	คะแนน				คนที่	คะแนน			
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	D	D ²		ก่อนเรียน	หลังเรียน	D	D ²
1	13	35	22	484	27	18	34	16	256
2	23	33	10	100	28	24	33	9	81
3	30	34	4	16	29	23	32	9	81
4	22	30	8	64	30	22	34	12	144
5	19	31	12	144	31	20	36	16	256
6	20	36	16	256	32	10	29	19	361
7	33	35	2	4	33	21	33	12	144
8	13	29	16	256	34	31	34	3	9
9	24	33	9	81	35	31	33	2	4
10	27	31	4	16	36	25	34	9	81
11	32	34	2	4	37	30	31	1	1
12	26	34	8	64	38	14	29	15	225
13	23	34	11	121	39	25	33	8	64
14	33	34	1	1	40	14	29	15	225
15	23	34	11	121	41	21	30	9	81
16	26	34	8	64	42	8	17	9	81
17	19	35	16	256	43	21	35	14	196
18	13	33	20	400	44	25	36	11	121
19	27	32	5	25	45	24	34	10	100
20	22	33	11	121	46	20	33	13	169
21	26	34	8	64	47	25	35	10	100
22	20	33	13	169	48	15	34	19	361
23	23	30	7	49	49	13	31	18	324
24	27	36	9	81	50	22	33	11	121
25	32	34	2	4	51	27	33	6	36
26	24	33	9	81	52	18	31	13	169
รวม								533	6,837

จะได้ค่า $\sum D = 533$, $\sum D^2 = 6,837$

ภาคผนวก ง

รายนามผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

รายนามผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. รองศาสตราจารย์ วรณี โสมประยูร
 ข้าราชการบำนาญ
 อดีตหัวหน้าภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทย
2. รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์ธนะ
 รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาวัดผลทางการศึกษาและวิจัย
 หัวหน้าภาควิชาการวัดผลทางการศึกษาและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 เชี่ยวชาญทางด้านสถิติและวิจัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทิพวรรณ นาคะสุวรรณ
 หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไตรรัตน์ พิพัฒน์โกศล
 รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการพิเศษ
 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 (ฝ่ายประถม) เชี่ยวชาญทางด้านโฆษณาและภาษาไทย
5. ดร.มิ่ง เทพครเมือง
 อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 (ฝ่ายประถม) เชี่ยวชาญทางด้านสถิติ และวัดผลทางการศึกษา

สำเนา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ที่ ศธ 0519.10.11/

วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมืองานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ

เนื่องด้วย ข้าพเจ้า ผศ.อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร ได้รับทุนการทำวิจัยเรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการเขียนด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์" เพื่อให้งานวิจัยสำเร็จสมบูรณ์อย่างมีประสิทธิภาพ ในกรณีนี้ ข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอเรียนเชิญ

ผศ.ไตรรัตน์ พิพัฒโฆศล - เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมืองานวิจัย
ด้านโขนและรามเกียรติ์

คุณมิ่ง เทพครเมือง - เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมืองานวิจัยด้านสถิติ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการ

1. ~~เรียน~~

2. ~~เรียน~~ ขอพ. ดร. ไชยรัตน์

และคุณหญิง นาม เพื่อให้ติดตาม
อนุเคราะห์ที่ควรจะได้ เป็นผู้วิจัย 9

96 ผศ.อุทัยวรรณ

(ผศ.อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร)

ผู้วิจัย

11 ก.พ. 51

30 ก.พ. 51

Signature

- วิชา

- วิชา

Signature

14 ก.พ. 51

Signature
09 ก.พ. 51
ร.น.

สำเนา

ตามเรื่อง ส.ป.ส. ๗๖๖
หน้า ๒๓

30 พค ๕7

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ที่ _____ วันที่ 28 พ.ค. ๕7

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการนำวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ ที่เคารพอย่างสูง

ข้าพเจ้าทำวิทยานิพนธ์ ในปีการศึกษาที่ผ่านมา กับนักเรียน ชั้น ป. 3/4 เพื่อทดลอง เครื่องมือ ประมาณ เดือน กรกฎาคม โดยใช้ ชั่วโมงอบรม ๓ ชั่วโมง และ วันพุธที่ 4 มิถุนายน. ขอแนบมา ทดสอบ ๒ ชุด ภาพถ่ายของเครื่องมือ กับนักเรียน ชั้น ป. 4/1 - ป. 4/4 ทั้ง 4 คน จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ใช้สถานที่ของโรงเรียน และขอความกรุณาช่วยเขียนใ้ต่ออาจารย์ประจำชั้นดังกล่าว ทราบด้วย

ใจเคารพอย่างสูง
ดร. ประชาสิทธิ์
(ผ.อ. อภัยธรรม นิน ประชาสิทธิ์)

ห้องที่ทำการทดลอง.
ป. 3/4 ปิ่นปิ่น
ห้องที่ทดสอบเครื่องมือ.
ป. 4/1 สัน
ป. 4/2 ธีระ
ป. 4/3 น
ป. 4/4 วน

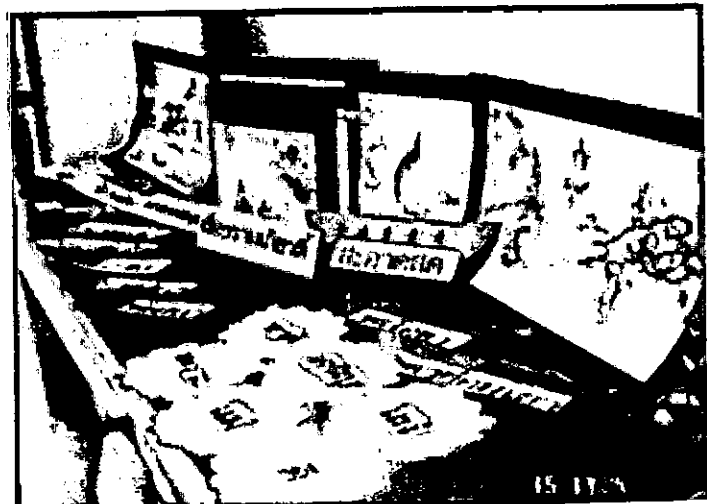
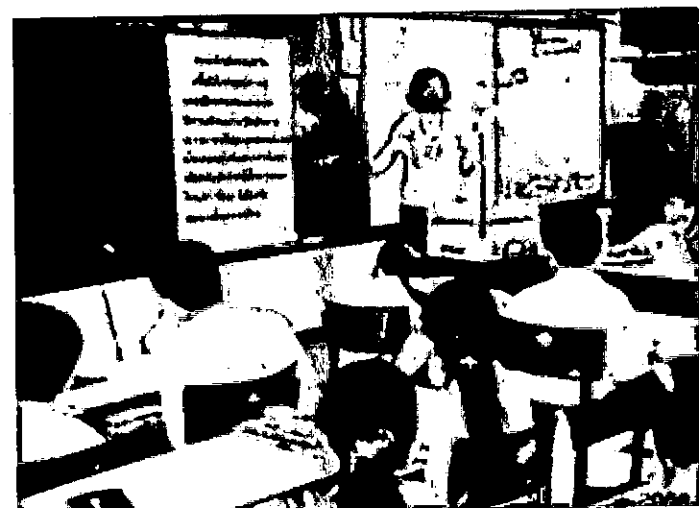
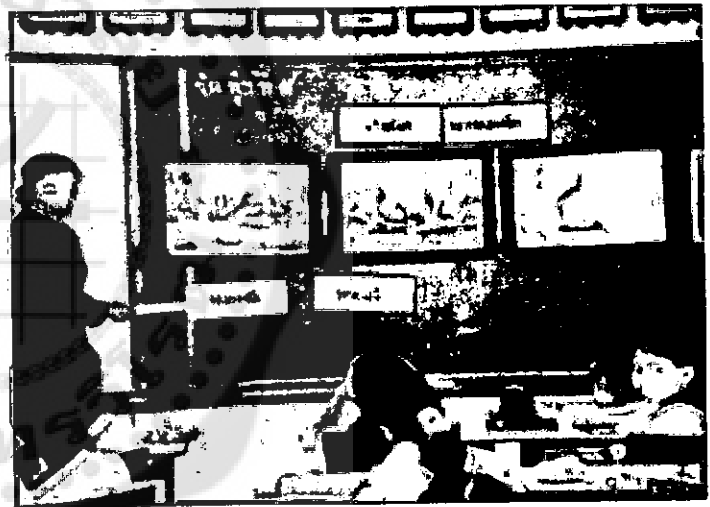
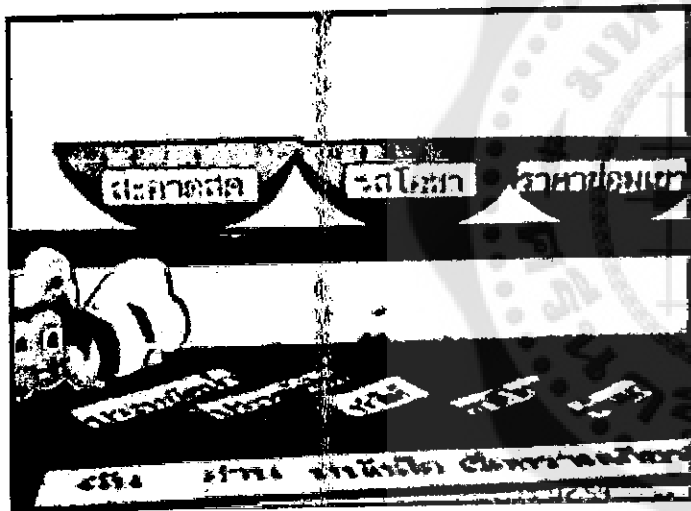
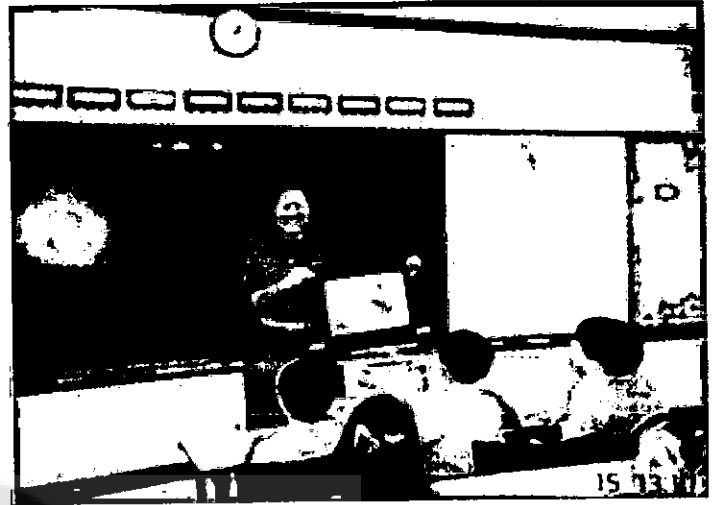
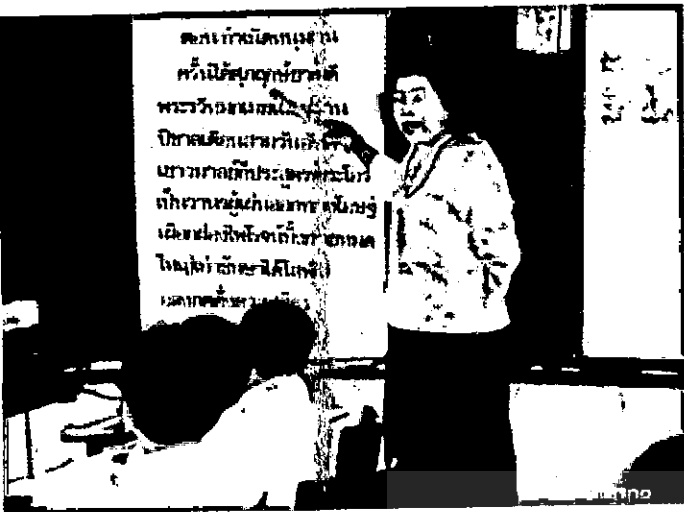
เรียน ผู้อำนวยการ
1. เพื่อทราบ / 2. เพื่อรับทราบ / 3. เพื่อพิจารณา
4. เพื่อพิจารณา / 5. เพื่อพิจารณา / 6. เพื่อพิจารณา
7. เพื่อพิจารณา / 8. เพื่อพิจารณา / 9. เพื่อพิจารณา / 10. เพื่อพิจารณา

ดร. อภัยธรรม นิน ประชาสิทธิ์
29 พค ๕7

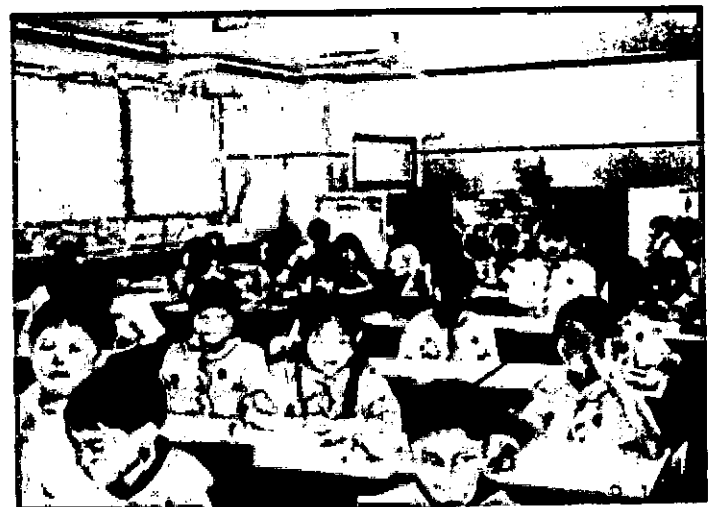
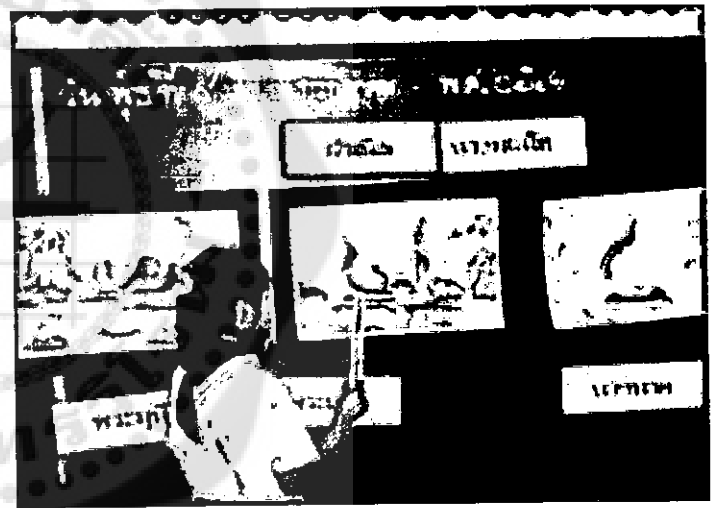
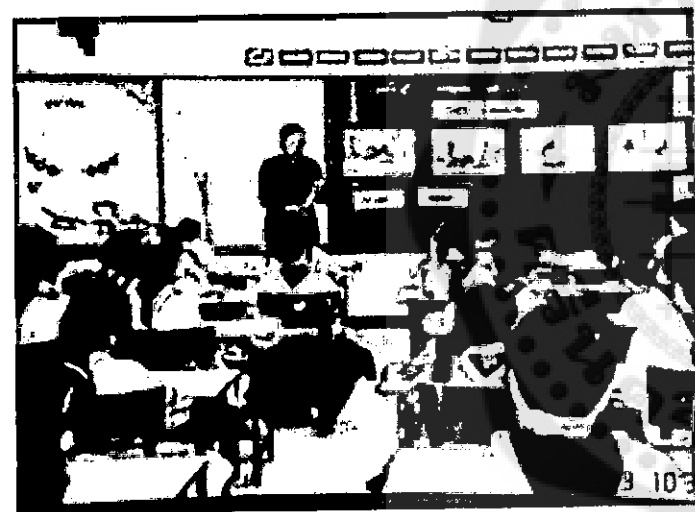
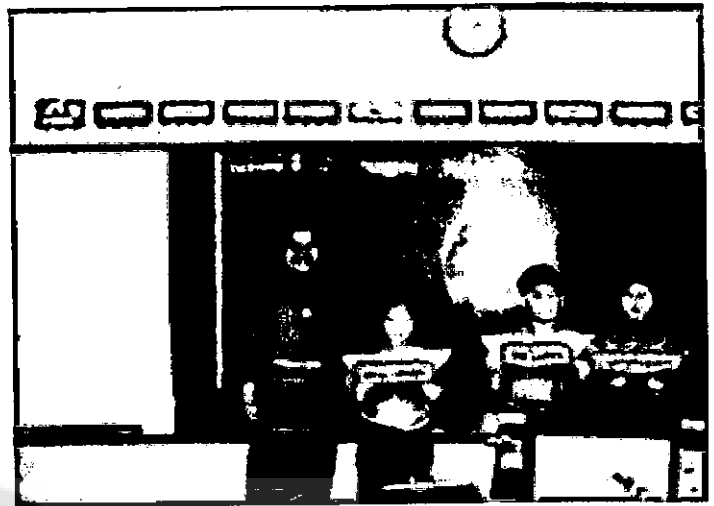
- อนุมัติ + ส่งแฟ้มเอกสารมา
ขอใ้ ดร. อภัยธรรม นิน ประชาสิทธิ์
กับ อาจารย์ประจำชั้น ป. 4 ทั้ง 4 คนของ ร. ๑:๒
ของโรงเรียน อภัยธรรม นิน ประชาสิทธิ์

29 พค ๕7

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

ก้านิคมัจฉานุ

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางอุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร
วัน เดือน ปีเกิด	4 ธันวาคม พุทธศักราช 2499
สถานที่เกิด	สถานพยาบาลเบญจรงค์ผดุงครรภ์ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	140 บ้านอุ่มรัก ลาดพร้าว 64 แขวง 10 วังทองหลาง กรุงเทพฯ
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) สุขุมวิท 23 วัฒนาเหนือ กรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2505 - 2507	เตรียมอนุบาล จาก โรงเรียนอนุบาลสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2507 – 2513	ชั้นเด็กเล็ก-ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จาก โรงเรียนถนนวิเชียรชม อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2513 – 2516	มัธยมศึกษา จาก โรงเรียนวรนารีเฉลิม อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2516 – 2518	ป.กศ. ต้น จาก วิทยาลัยครูสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2518 - 2520	ป.กศ. สูง จาก วิทยาลัยครูสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2520 – 2523	ค.บ. นาฏศิลป์ จาก วิทยาลัยครูสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2531	กศ.ม. (การประถมศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

ประวัติการทำงาน

7 มิถุนายน 2525	อาจารย์โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
1 ตุลาคม 2541	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

- 16 มีนาคม 2547 เข็มเชิดชูเกียรติจารึกอักษรย่อพระนามาภิไธย สธ. ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- 16 มกราคม 2547 โล่เกียรติคุณครูภาษาไทยดีเด่นจากคุรุสภา กระทรวงศึกษาธิการ

ประวัติการสอน

เริ่มสอนภาษาไทยครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2532 ที่โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปัจจุบันสอนที่โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จนถึงปัจจุบัน สอนภาษาไทยต่อเนื่องกันเป็นเวลา 20 ปี

การทัศนศึกษาดูงานต่างประเทศ

- 7 – 17 พฤษภาคม 2530 ดูงานยุโรป ประเทศอังกฤษ เยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี เนเธอร์แลนด์
- 5 – 10 พฤษภาคม 2534 ดูงานประเทศญี่ปุ่น
- 3 – 7 พฤษภาคม 2540 ดูงานประเทศจีน
- 24 – 30 ตุลาคม 2546 ดูงานประเทศจีน เจินตู – หมิ่นขาง – จิวไห้โกว – เม่าเสียน – ตูเจียงเอียน – เล่อซาน (8 วัน)
- 25 – 29 มีนาคม 2549 ดูงานประเทศจีน คุณหมิง – ลีเจียง
- 1 – 8 พฤษภาคม 2550 ดูงานยุโรป อิตาลี – สวิตส์ – ออสเตรีย เยอรมัน (8 วัน)

ผลงานทางวิชาการ

1. วิเคราะห์ลักษณะของพระอภัยมณีในฐานะนักดนตรี
2. งานวิจัยการเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนคณิตศาสตร์และความคิดสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการฝึกทักษะโดยวิธีการเล่นที่บ้าน
3. งานวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาไทยและความคิดสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. การพัฒนาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกด้วยวรรณกรรมรามเกียรติ์
5. เอกสารประกอบการสอนเรื่องการละครสำหรับครูประถม
6. แต่งนิทานสำหรับเด็ก 6 เรื่อง

ผลงานดีเด่น

- ได้รับรางวัลคำขวัญวันแม่แห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2520 ของสภาสตรีสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย “ชาติเจริญแม่เพราะแม่ดี” รับรางวัลจาก หม่อมราชวงศ์บัว กิติยากร
- มหาวิทยาลัยครูสวนสุนันทากัดเลือกให้เป็นนักศึกษาที่น่าชื่อเสียง ประจำปี พ.ศ. 2520
- ได้รับโล่เกียรติคุณจากคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในฐานะที่เป็นวิทยากรเรื่อง “สื่อสร้างสรรค์งานกระดาษ” เมื่อวันที่ 2 – 4 กันยายน พ.ศ. 2537
- ร่วมบันทึกการสอนทางรายการโทรทัศน์บ้านเด็กดี โดยอาจารย์พรจันทร์ จันทวิมล ในวันพฤหัสบดีที่ 16 กันยายน 2542 เป็นรายการบ้านเด็กดี โทรทัศน์ช่อง 11
- ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 “นางงานนิคมไทย” ของสมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) พ.ศ. 2542
- ได้รับเกียรติบัตรของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้สนับสนุนโครงการ “ผ้าไทย สายใยเศรษฐกิจ” โดยแต่งกายด้วยผ้าไทยอย่างต่อเนื่อง ในวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2544
- เป็นผู้เชี่ยวชาญให้กับนิสิตและอาจารย์ที่เชิญมา
- เข็มเชิดชูเกียรติจารึกอภินิหารบ่อพระนามาภิไธย สธ. ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- เกียรติคุณครูภาษาไทยดีเด่นจากคุรุสภา กระทรวงศึกษาธิการ